MITEM

MADÁCH INTERNATIONAL THEATRE MEETING

MADÁCH NEMZETKÖZI SZÍNHÁZI TALÁLKOZÓ

NEMZETI SZÍNHÁZ • BUDAPEST, 2018. ÁPRILIS 10 – 29.

„SZERETETRE SZÜLETTEM, S NEM GYŰLÖLETRE”

”I WAS BORN TO SHARE LOVE, NOT HATE”

Ljudmila Maksakova

Szophoklész: **OIDIPUSZ KIRÁLY** / Sophocles **OEDIPUS THE KING** – Rendező • Director: Rimas Tuminas
Vahtangov Állami Színház, Moszkva, Oroszország / Vakhtangov State Academic Theatre, Moscow, Russia / foto/photo: © A. Torgshinkova

Fotó/Photo: © Eori Szabó Zs

Emberi Erőforrások Minisztériuma

Balog Zoltán ▪ *az emberi erőforrások minisztere*
Zoltán Balog ▪ *Minister of Human Resources*

KÖSZÖNTŐ / INAUGURAL

Kedves Olvasó!

Egy nemzetnek, mely számára a nyelvi magány egyszerre menedék és elszigeteltség, különösen fontos, hogy találkozzon más nemzetek más nyelven beszélő és abból kinövő színházi kultúrájával. Ezért is volt öt évvel ezelőtt szükséges és izgalmas kezdeményezés a Madách Imre Nemzetközi Színházi Találkozó. A Nemzeti Színház és igazgatója kiváló alkalmat kínálnak nekünk arra, hogy belelássunk más országok kultúrájába, a színészi játékon keresztül pedig a színészek lelkébe, megismerve örömüket, fájdalmukat, drámai helyzeteiket.
A MITEM ideje alatt kortárs művek és klasszikusok, régi és új problémák, örök kérdések jelennek meg előttünk. Mindennek van azonban egy közös kulcsa: az emberi természet, amely állandó témája a színháznak az ókortól kezdve napjainkig. Nem véletlen, hogy a szervezők Szophoklész igazságát választották az ötödik nemzetközi színházi találkozó jelmondataként: *szeretetre születtem, s nem gyűlöletre*. Biztos nem aktuálpolitika ez, de miért ne vehetnénk úgy, mint a 21. századi magyar és európai világ vágyának kifejezését: gyűlölet helyett szeretet.
Szerb Antal szerint Szophoklész az istenek és az emberek kedvence volt. Minden időben érvényes drámái az emberi természet legszebb magasságaiba és legsötétebb bugyraiba vezetnek minket. A klasszikusok mellett olyan formabontó előadásokat is láthatunk, mint a *Svejk* XXI. századi újraértelmezése, az ukrán utcaszínház *Cseresznyéskert* előadása a Nemzeti Színház hajóorrában, illetve Lewis Caroll talán legismertebb műve, az *Alice Csodaországban* is új oldaláról mutatkozik be.
Átélhetjük, milyen gazdag a világ, hiszen 14 ország 26 előadással látogat el hozzánk. Bár a színészek sok helyről érkeztek, és sokféle nyelven szólnak hozzánk, a drámai erő feledteti a nyelvi korlátokat: a színház képes hozzánk, magyarokhoz más nyelveken is szólni, minket megérinteni. A darabok rendezői között a szakma csúcsa vonul fel, rendezők, akik a világ legnagyobbjai közé tartoznak. Igazi különlegesség az idei MITEM, tartson Ön is velünk!

Dear Reader!
A nation, whose solitary language is refuge and isolation in equal measure, it is particularly important to meet with other nations and other languages, together with their organic theatrical culture. For this reason the initiative to establish the Madách Imre International Theatre Meeting was both necessary and exciting. The National Theatre and its director offer us a great opportunity to experience the cultures of other countries, and through the expressions of the actors into their souls, get to know their joys, pain and dramatic situations.
MITEM gives us contemporary and classic performances, old and new dilemmas, eternal questions. These have something in common: human nature, which has been a permanent preoccupation of theatre from ancient times to the present. So it is not by chance, that the organizers chose Sophocles' sentence, *I was born for love, not for hatred* as their motto. This certainly isn't daily politics, but we may consider it a desire of the 21st century's Hungary and world: love instead of hatred.
Hungarian scholar and literary historian Antal Szerb considered Sophocles a favourite of both gods and people. His never fading dramas lead us to the most magnificent peaks and darkest caves of human nature. Besides the classics, we will also witness innovative performances such as a 21st century re-imagining of the good soldier *Schweik*, the *Cherry Orchard* by a Ukrainian street theatre on the prow of the National Theatre as well as a new interpretation of Lewis Carroll's probably best-known *Alice in Wonderland*.
We can witness the vast richness of the world through 26 plays from 14 countries. While the actors may come from many different places and speak to us in various languages, the power of drama can overcome language barriers: theatre will be able to reach and touch us, Hungarians, even if it speaks in other tongues. The directors of these performances are among the best in their field and represent the elite of their profession. This year's MITEM is yet another great treat, so please join us!

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837
KÖZÖS·NÉZŐPONT

Vidnyánszky Attila ▪ *a Nemzeti Színház vezérigazgatója*
Attila Vidnyánszky ▪ *Director of National Theatre*

KÍVÁNCSISÁG
CURIOSITY

A MITEM alapításakor, 2014-ben a nyitás fontosságát, szükségességét hangsúlyoztam. 2018-ban a nyitottság sikeréről beszélhetünk. Kinyitottuk a világot önmagunk előtt. Öt év alatt harminckét ország mintegy száz társulatát láttuk vendégül a Nemzeti Színházban. A közönség és a színházi szakma visszajelzései alapján egyértelmű: jó úton járunk.

Azt gondolom, hogy a MITEM-nek még évekig meg kell őriznie a szemlejelleget. Éppen a sokszínűség biztosítja most számunkra, hogy felmérhessük, milyen művészi folyamatok, törekvések zajlanak a világban, milyen eredményekre jutnak egyes országok jeles alkotói, hogyan dolgoznak neves rendezők fontos társulatokkal.

Vannak pillérek. Ilyen a nemzeti színházak jelenléte – kíváncsiak vagyunk, hogy a miénkhez hasonló státusú intézmények miként gondolkoznak a nemzeti kultúra lehetőségeiről. Keressük a velünk rokon esztétikájú rendezőket, társulatokat, a teátrális, látomásos előadásokat, azokat az alkotókat, akik megpróbálják saját színházi nyelvüket, hagyományukat kutatni és megújítani. Fontos pillér a kelet- és közép-európai társulatok meghívása.

Örülök, hogy újra itt lesz nagy mestereink egyike, a litván *Nekrošius*, és ismét vendégünk a milánói Piccolo Teatro. Jönnek az államiságuk századik évfordulóját ünneplő észtek. Két súlypontra hívnám fel a figyelmet. Az egyik a német színház jelenléte. *A kaukázusi krétakör* Michael Thalheimer rendezésében a kortárs német színház élvonalát képviseli. A másik súlypont a MITEM arab akcentusa. Jön előadás Tunéziából, Libanonból, fellép egy Németországba menekült szír társulat, látható egy Belgiumban élő iraki rendező előadása. Kíváncsian figyelhetjük, hogyan látják színházi alkotók a válságok és háborúk sújtotta, konfliktusokkal terhelt világukat, önmagukat, helyzetüket saját hazájukban vagy kivándorolva, hagyományaik felé fordulva vagy éppen azokon túllépve.

Az elmúlt években társakra találtunk. Mert a MITEM-re meghívott művészeket – Koreától Svájcig, Grúziától Norvégiáig, Libanontól Belgiumig – ugyanaz a szenvedély hajtja, mint bennünket. Hiszünk abban, hogy a színház képes áthidalni kulturális, gondolkodás-, világlátásbeli és (pár szomorú kivételtől eltekintve) politikai különbségeket is. A színház képes a kulturális csere leglényegét felmutatni: a kíváncsiságot.

Számunkra a mások megértésére tett gesztusok a legfontosabbak. Ezért választottuk mottóul Szophoklész gyönyörű sorát: *„Szeretetre születtem, s nem gyűlöletre”.*

Fotó/Photo: © Eöri Szabó Zsolt

Nemzeti Színház ▪ *National Theatre*

At the launch of the first MITEM in 2014 I stressed the importance and need for openness. Now in 2018 we can talk about the success of openness. We opened ourselves to the world. In the past five years, we at the National Theatre have been hosts to some one hundred companies from 32 countries. Both public and professional feedback has reinforced that we are on a good path.

I think that for some years to come, MITEM should keep its character as a review. This very diversity ensures us that we can assess the artistic trends in the world, the achievements of prominent creators from various countries or how great directors work with important companies.

There are some important pillars. One such is the presence of national theatres – we are indeed curious what the institutions with status similar to ours think about the prospects of national cultures. We seek out directors and companies with aesthetics similar to ours, productions that are theatrical and visionary, creators that are invested in furthering their own theatrical language. Inviting Eastern and Central European companies is another pillar.

We are delighted to welcome again on of our great masters, *Nekrošius*, as well as Milan's Piccolo Teatro. The Estonians – celebrating 100 years of statehood – will also be here. I would like to draw your attention to two focal points. One is the presence of the German theatre. *The Caucasian Chalk Circle* directed by Michael Thalhaimer represents the cutting edge contemporary German theatre. We have productions from Tunisia, Lebanon, a Syrian company that took refuge in Germany, the staging of an Iraqi director resident in Belgium. We can witness how the makers of theatre perceive their world fraught with conflicts triggered by crises and wars, how they see themselves and their position whether at home or in exile, whether upholding or surpassing their heritages.

In these past years we have also found partners. That is because the artists invited to MITEM – from Korea to Switzerland, from Georgia to Norway and from Lebanon to Belgium – are all driven by the same passion that we are. We believe theatre can overcome cultural, conceptual and (save for a few sad instances) even political differences. Theatre can give us the very essence of cultural exchange: curiosity.

For us, the gestures towards understanding others are paramount. This is why we chose Sophocles' beautiful sentence as our motto: *"I was born for love, not hatred."*

VISSZHANGZÓ KÉRDÉSEK

ECHOING QUESTIONS

„ESTRAGON: Segíts!
VLADIMIR: Fáj?
ESTRAGON: Hogy fáj?
Azt kérdi fáj-e?"

„ESTRAGON: Help!
VLADIMIR: Does it hurt?
ESTRAGON: Does it hurt?
You're asking me if it hurts? "

Hegedűs D. Géza ▪ *színművész, Vígszínház*
Géza Hegedűs D. ▪ *actor, Vígszínház*

A fenti párbeszéd-részlet 1953-ban hangzott el először színpadon, Párizsban, Samuel Beckett, GODOT-RA VÁRVA című darabjának ősbemutatóján. Világvevő rádión bárhol hallható volt a hatvanöt éve, egyenes adásban közvetített előadás. Idehaza, a Kossuth adón, vagy a Petőfin biztosan nem. Hiszen az akkori Magyarországon, a tudományos csúcsteljesítménynek számító, két csatornásra butított rádiókészülékek a bezárkózás eszközei voltak. „Ó Európa hány határ", sajdult az itt élők szíve - József Attilát idézve -, és igen, *fájt*, hogy egymástól elszakítva, egymásról mit sem tudva, egy erőszakos, absztrakt ideológia foglyaiként bezárva, és kizárva, vaksi tehetetlenségre voltak ítélve. Pedig Európa be volt lakva a múltunkkal, a hozzánk tartozókkal, az elődökkel, az utódokkal, és láthatatlan hajszálgyökereinkkel akkor is azonosak voltunk vele. Hiszen történetünk, történelmünk szövevényes kapcsolatrendszere, földrészünk valóságának része volt, min ahogyan az ma is, s ez megváltoztathatatlan, letagadhatatlan tény, olyan evidencia, mint az az ökológiai igazság, hogy időjárási viszonyaink itt a Duna-Tisza táján szélsőséges, kontinentális jellegűek.
Az idő nem halványított Samuel Beckett fent idézett kérdésein, ma talán még élesebben hangzanak itt Európában, s az összezsugorodó, civilizált világ kulturális közösségeiben. Ott visszhangzanak a drámákban, színházi előadásokban, egyszerre inspirálva alkotókat és közönséget a közös válaszkeresésre, az emberi fájdalom megértésére, az egymásra figyelésre, a szolidaritásra, vagy újabb kérdések megfogalmazására. Az idei, kulturálisan sokszínű 5. MITEM Fesztivál, reményeim szerint alkalmat ad arra, hogy – India, Libanon, Tunézia és Belgium, Észtország, Horvátország, Németország, Olaszország, Oroszország, Románia, Szlovénia, Ukrajna és a vendéglátó Magyarország színházi előadásain keresztül – megérthessük: az emberi fájdalom közös, mint ahogyan a színház nyelve is az, csak mások a szavak.
Mikor ezeket a sorokat pötyögöm a gépembe, itt dorombol mellettem a tizennyolc éves, öreg macskám. És erről eszembe jutnak Ottlik Géza, egyik legnagyobb magyar írónk szavai, aki így fogalmazott, hogy „egyetlen okunk a derűlátásra: a macska. Ezt a kis prémes ragadozót semmi más módon nem lehetett volna ezer és ezer éven át hozzánk szelíditeni, mint rendithetetlen, ellenszolgáltatást nem váró, feltétel nélküli szeretettel. A szépsége abszolút imádatával – a szabadsága, függetlensége teljes tiszteletben tartásával. Ha ez sikerült, az emberiség nem lehet egészen elveszve."

The above fragment of a dialogue was first heard on stage in Paris in 1953, during the premiere of Samuel Beckett's Waiting for Godot. Sixty-five years ago anybody with a good radio could have witnessed the premiere, broadcast live. Of course not on Hungary's then state channels Kossuth and Petőfi. At the time, the radio sets considered state-of-the-art and limited to said two channels where there to isolate. Quoting Hungarian poet Attila József: "How many borders Europe has?" - it was a permanent heartache of ours. And yes, it did hurt to be condemned to live torn apart from each other, oblivious of one another, hostages to a violent and abstract ideology, locked in and locked out at the same time, condemned to enforced blindness. Europe at the time was populated with our past, our dear ones, ancestors and successors, and through our invisible capillaries we still remained a part of it. It was very much a tangible and integral part of our history, with its convoluted relationships, just as it is today. This is one of those immutable, undeniable facts like the ecological truth that in the region of the rivers Danube and Tisza our weather patterns exhibit continental extremes.
Time hasn't blunted Samuel Beckett's above questions, which may now be even more acute in today's Europe, in the cultural communities of a shrinking civilized world. The questions resonate in dramas, theatre plays, inspiring both performers and audience to jointly seek answers, to understand human suffering, to pay attention to others, to show solidarity or even formulate new questions. This year's culturally diverse 5th MITEM Festival will hopefully give us all – from India, Lebanon, Tunisia, Belgium, Estonia, Croatia, Germany, Italy, Russia, Romania, Slovenia, the Ukraine and hosting Hungary – to finally understand: human pain is a common experience, just like theatre is with its different formulations.
As I write this, my 18-year-old cat purrs beside me. Which reminds me the words of one of our greatest writers, Géza Ottlik: "cats are our only reason for optimism. This tiny, furry predator could only have been tamed through millennia of steadfast, undemanding and unconditional love. Through absolute idolisation of its beauty and total respect of its freedom and independence. If we managed that, then humanity cannot be an entirely lost cause."

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837
KÖZÖS·NÉZŐPONT

Kulcsár Edit ▪ *MITEM főszervező*
Edit Kulcsár ▪ *The main organizer of MITEM*

„SZERETETRE SZÜLETTEM, S NEM GYŰLÖLETRE"

„I WAS BORN TO SHARE LOVE, NOT HATE"

Szophoklész mondatát választottuk a 2018-as MITEM mottójának. Úgy érezzük, ez fejezi ki leginkább, hogy miről szól majd a Nemzeti Színház nemzetközi színházi fesztiválja.

Azt mondják, békeidőben az emberek mindig az utolsó pillanatokig a megszokott módon élik életüket, hiába látják az intő jeleket. Gyanútlanul, mint Oidipusz király, aki azt hitte elkerülheti a sorsot, amit megjósoltak számára. Tudatlanul, mint Pinokkió a hazug világ dzsungelében. Nem törődve a veszéllyel, mint Gruse, a grúz szolgálólány, aki a kormányzó gyermekét menti. De mit üzennek nekünk ezek a történetek ma?

Az ötödik Madách Imre Nemzetközi Színházi Találkozóra (MITEM) olyan megrendítő erejű előadásokat hívtunk, amelyek által tisztábban láthatjuk a világot, amelyben élünk, a sorsot, ami ránk vár és segíti döntéseinket a jövőnk alakításában.

We chose this sentence of Sophocles as the motto for the 2018 MITEM as we believe it to best encompass what the international theatre festival of the National Theatre will be about this coming spring.

They say that despite obvious warning signs, in times of peace people would stick to their usual routine until the very last moment. As unsuspecting as King Oedipus, who believed he could avoid his predicted fate. As clueless, as Pinocchio in the jungle of a world full of lies. As oblivious to danger as Gruse, the Georgian maid who saves the child of the governor. But what is the message of these tales to our present?

For the fifth edition of the Madách Imre International Theatre Meeting (MITEM) who have elected to invite productions of powerful drama that could be instrumental in having a clearer picture of the world around and before us, possibly also helpful in our future decisions.

április 10. és **11.**
KEDD ▪ 19:00
SZERDA ▪ 18:00
Nagyszínpad

Jaroszlav Hasek „Švejk - Egy derék katona kalandjai a világháborúban" című novellájának felhasználásával. Tatyana Rakhmanova színdarabja.
ŠVEJK. VISSZATÉRÉS. (+18)
rendező: Valerij Fokin
Alekszandrinszkij Színház – Szentpétervár, Oroszország

április 17.
KEDD ▪ 20:00
Nagyszínpad

Lewis Carroll Alice Csodaországban és Alice Tükörországban című meseregényei alapján
ALICE ▪ rendező: Bocsárdi László
A Tamási Áron Színház és a sZempöl Off chestra közös produkciója – Sepsiszentgyörgy, Románia

április 21.
SZOMBAT ▪ 17:00
Kaszás Attila Terem

MAY HE RISE AND SMELL THE FRAGRANCE (Emelkedjen fel és érezze az illatot) (+16)
rendező-koreográfus: Ali Chahrour
Ali Chahrour Társulata – Bejrút, Libanon

április 26.
CSÜTÖRTÖK ▪ 16:00
Gobbi Hilda Színpad

Matei Visniec
MIGRÁNSOOOK – avagy túlsúlyban a bárkánk
rendező: Zakariás Zalán
Tomcsa Sándor Színház – Székelyudvarhely, Románia

április 12.
CSÜTÖRTÖK ▪ 19:00
Kaszás Attila Terem

Georg Büchner
WOYZECK
rendező: ifj. Vidnyánszky Attila
Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

április 18.
SZERDA ▪ 19:00
Gobbi Hilda Színpad

William Boyd
VÁGYAKOZÁS
rendező: Elmo Nüganen
Városi Színház – Tallinn, Észtország

április 22.
VASÁRNAP ▪ 19:00
Nagyszínpad

Antonio Latella, Federico Bellini, Linda Dalisi
PINOKKIÓ (+14)
rendező: Antonio Latella
Piccolo Teatro di Milano – Teatro d'Europa – Milánó, Olaszország

április 27.
PÉNTEK ▪ 17:00
Kaszás Attila Terem

Compania Sincara (Cervantes nyomán)
DON Q – Jelenetek a lovag történetéből
rendező: Rico Dietzmeyer
Compania Sincara, Cammerspiele Leipzig – Lipcse, Németország

április 13.
PÉNTEK ▪ 20:00
Nagyszínpad

Szophoklész
OIDIPUSZ KIRÁLY (+16)
rendező: Rimas Tuminas
Vahtangov Állami Színház – Moszkva, Oroszország

április 18.
SZERDA ▪ 16:00
Kaszás Attila Terem

Mudar Alhaggi
YOUR LOVE IS FIRE (Szerelmed tűz)
rendező: Rafat Alzakout
Theater an der Ruhr – Collective Ma'louba, Mülheim an der Ruhr, Németország

április 22.
VASÁRNAP ▪ 15:00
Gobbi Hilda Színpad

Katona József (+16)
BÁNK BÁN
rendező: Vidnyánszky Attila
Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

április 27.
PÉNTEK ▪ 20:00
Gobbi Hilda Színpad

Danilo Kiš
BORISZ DAVIDOVICS SÍREMLÉKE
rendező: Alekszandar Popovszki
Újvidéki Színház – Újvidék, Szerbia

április 13. és **14.**
PÉNTEK ▪ 17:00
SZOMBAT ▪ 15:00
Gobbi Hilda Színpad

William Shakespeare
III. RICHÁRD
rendező: ifj. Vidnyánszky Attila
Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

április 19.
CSÜTÖRTÖK ▪ 19:00
Nagyszínpad

Vihar, Andrej Mogucsij előadása A. Ny. Osztrovszkij darabja alapján
VIHAR (+16)
rendező: Andrei Mogucsij
Tovsztonogov Nagy Drámai Színház (BDT) – Szentpétervár, Oroszország

április 23.
HÉTFŐ ▪ 19:00
Gobbi Hilda Színpad

Jalila Baccar-Fadhel Jaïbi
VIOLENCE(S) (+16)
rendező: Fadhel Jaïbi
Tunéziai Nemzeti Színház – Tunisz, Tunézia

április 28.
SZOMBAT ▪ 16:00
Kaszás Attila Terem

CSEHOV UTÁN SZABADON. HÁROM NŐVÉR (+18)
rendező: Viktor Rizsakov
Július-együttes, Mejerhold Központ – Moszkva, Oroszország

április 14.
SZOMBAT ▪ 21:00
ingyenes szabadtéri előadás

Anton Pavlovics Csehov
CSERESZNYÉSKERT
rendező: Jaroszlav Fedorisin
Voszkreszinyja Tyeatr – Lviv, Ukrajna

április 19.
CSÜTÖRTÖK ▪ 17:00
Kaszás Attila Terem

A TEST FORRADALMA/VÁRAKOZÁS
rendező: Mokhallad Rasem
Toneelhuis – Antwerpen, Belgium (+14)

április 24.
KEDD ▪ 19:00
Nagyszínpad

Pierre Beaumarchais
FIGARO HÁZASSÁGA, AVAGY EGY ŐRÜLT NAP EMLÉKE
rendező: Sardar Tagirovsky
Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

április 28.
SZOMBAT ▪ 19:00
Nagyszínpad

Homérosz (+16)
ILIÁSZ
rendező: Jernej Lorenci
Szlovén Nemzeti Színház, Ljubjanai Városi Színház, Kulturális és Kongresszusi Központ koprodukciója – Ljubjana, Szlovénia

április 14. és **15.**
SZOMBAT ▪ 19:00
VASÁRNAP ▪ 19:00
Nagyszínpad

Bertolt Brecht
A KAUKÁZUSI KRÉTAKÖR (+16)
rendező: Michael Thalheimer
Berliner Ensemble – Berlin, Németország

április 20.
PÉNTEK ▪ 19:00
Gobbi Hilda Színpad

Roberto Ciulli – Matthias Flake
BOHÓCOK VIHARBAN/BOHÓCOK 2 ½ (+12)
rendező: Roberto Ciulli
Theater an der Ruhr, Mülheim an der Ruhr – Németország

április 25.
SZERDA ▪ 18:00
Gobbi Hilda Színpad

SZERELMES ÉNEKEK TÉREN ÉS IDŐN TÚL – A BENGÁLI BÁULOKTÓL
rendező: Parvathy Baul
Parvathy Baul együttese – India

április 29.
VASÁRNAP ▪ 18:00
Gobbi Hilda Színpad

Anton Pavlovics Csehov
IVANOV
rendező: Eimuntas Nekrošius
Horvát Nemzeti Színház – Zágráb, Horvátország

április 16.
HÉTFŐ ▪ 20:00
Gobbi Hilda Színpad

Günter Grass
A BÁDOGDOB (+14)
rendező: Oliver Reese
Berliner Ensemble – Berlin, Németország

április 21.
SZOMBAT ▪ 20:00
Gobbi Hilda Színpad

EZMI (CESO) – teatralizált koncert
rendező: Vlad Troickij
DAH Kortárs Művészeti Központ – Kijev, Ukrajna

április 26.
CSÜTÖRTÖK ▪ 19:00
Nagyszínpad

August Kitzberg
VÉRFARKAS (+14)
rendező: Szergej Potapov
R.A.A.A.M. Színház – Tallinn, Észtország

Az előadásokat követően közönségtalálkozókat tartunk a társulatok részvételével!

10. and **11. April**
TUESDAY ▪ 7:00 pm
WEDNESDAY ▪ 6:00 pm
Main Stage

Play of Tatyana Rakhmanova based on the novel by Yaroslav Hašek.
„The Fateful Adventures of the Good Soldier Švejk During the World War".
ŠVEJK. THE RETURN. +18
Director: Valery Fokin
The Alexandrinsky Theatre – Saint Petersburg, Russia

17. April
MONDAY ▪ 8:00 pm
Main Stage

Based on Lewis CARROLL'S Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking
ALICE ▪ Director: László Bocsárdi
Co-production of the Tamási Áron Theatre and sZempöl Offchestra – Sfântu Gheorge, Romania

21. April
SATURDAY ▪ 5:00 pm
Kaszás Attila Stage

MAY HE RISE AND SMELL THE FRAGRANCE
Director-choreographer: Ali Chahrour
Ali Chahrour Company – Beirut, Lebanon +16

26. April
THURSDAY ▪ 4:00 pm
Gobbi Hilda Stage

Matei Visniec
MIGRÁNSOOOK – or There 's Too Many People on this Damn Boat
Director: Zalán Zakariás
Tomcsa Sándor Theatre – Odorheiu Secuiesc, Romania

12. April
THURSDAY ▪ 7:00 pm
Kaszás Attila Stage

Georg Büchner
WOYZECK
Director: Attila Vidnyánszky, Jr.
National Theatre – Budapest, Hungary

18. April
WEDNESDAY ▪ 7:00 pm
Gobbi Hilda Stage

William Boyd
LONGING
Director: Elmo Nüganen
City Theatre – Tallinn, Estonia

22. April
SUNDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

from Carlo Collodi's novel by Antonio Latella, Federico Bellini, Linda Dalisi
PINOCCHIO +14
Director: Antonio Latella
Piccolo Teatro di Milano – Teatro d'Europa – Milano, Italy

27. April
FRIDAY ▪ 5:00 pm
Kaszás Attila Stage

Compania Sincara (Cervantes nyomán)
DON Q – Jelenetek a lovag történetéből
Director: Rico Dietzmeyer
Compania Sincara, Cammerspiele Lipcse – Lipcse, Germany

13. April
FRIDAY ▪ 8:00 pm
Main Stage

Sophocles
OEDIPUS REX +16
Director: Rimas Tuminas
Vakhtangov State Academic Theatre – Moscow, Russia

18. April
WEDNESDAY ▪ 4:00 pm
Kaszás Attila Stage

Mudar Alhaggi
YOUR LOVE IS FIRE
Director: Rafat Alzakout
Theater an der Ruhr – Collective Ma'louba, Mülheim an der Ruhr, Germany

22. April
SUNDAY ▪ 3:00 pm
Gobbi Hilda Stage

József Katona +16
BAN BÁNK
Director: Attila Vidnyánszky
National Theatre – Budapest, Hungary

27. April
FRIDAY ▪ 8:00 pm
Gobbi Hilda Stage

Danilo Kiš
BORISZ DAVIDOVICS SÍREMLÉKE
Director: Aleksandar Popovski
Novi Sad Theatre – Novi Sad, Szerbia

13. and **14. April**
FRIDAY ▪ 5:00 pm
SATURDAY ▪ 3:00 pm
Gobbi Hilda Stage

William Shakespeare
RICHARD III.
Director: Attila Vidnyánszky, Jr.
National Theatre – Budapest, Hungary

19. April
THURSDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

The Storm, performance directed by Andrey Moguchy and based on the play by A.N.Ostrovsky
THE STORM +16
Director: Andrey Moguchy
Tovstonogov Bolshoi Drama Theatre – St. Petersburg, Russia

23. April
MONDAY ▪ 7:00 pm
Gobbi Hilda Stage

Jalila Baccar-Fadhel Jaïbi
VIOLENCE(S) +16
Director: Fadhel Jaïbi
National Theatre of Tunisia – Tunis, Tunisia

28. April
SATURDAY ▪ 4:00 pm
Kaszás Attila Stage

AROUND CHEKHOV. THREE SISTERS +18
Director: Victor Ryzhakov
Julyansambl, Meyerhold Center – Moscow, Russia

14. April
SATURDAY ▪ 9:00 pm
ingyenes
szabadtéri előadás

A. P. Chekhov
THE CHERRY ORCHARD
Director: Yaroslav Fedoryshyn
Lviv Academic Voskresinnia Theatre – Lviv, Ukraine

19. April
THURSDAY ▪ 5:00 pm
Kaszás Attila Stage

BODY REVOLUTION/WAITING
Director: Mokhallad Rasem
Toneelhuis – Antwerpen, Belgium +14

24. April
TUESDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

Pierre Beaumarchais
THE MARRIAGE OF FIGARO OR THE MEMORY OF A CRAZY DAY
Director: Sardar Tagirovsky
National Theatre – Budapest, Hungary

28. April
SATURDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

Homer +16
ILIÁSZ
Director: Jernei Lorenci
Slovenian National Theatre (SNT) Drama Ljubljana, Ljubljana City Theatre, Cultural and Congress Centre coproduction – Ljubjana, Slovenia

14. and **15. April**
SATURDAY ▪ 7:00 pm
SUNDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

Bertolt Brecht
THE CAUCASIAN CHALK CIRCLE +16
Director: Michael Thalheimer
Berliner Ensemble – Berlin, Germany

20. April
FRIDAY ▪ 7:00 pm
Gobbi Hilda Stage

Roberto Ciulli – Matthias Flake
CLOWNS IN STORM/CLOWNS 2 ½ +12
Director: Roberto Ciulli
Theater an der Ruhr, Mülheim an der Ruhr – Germany

25. April
WEDNESDAY ▪ 6:00 pm
Gobbi Hilda Stage

LOVE SONGS BEYOND SPACE AND TIME - BY BAULS OF BENGAL
Director: Parvathy Baul
The Group of Parvathy Baul – India

29. April
SUNDAY ▪ 6:00 pm
Gobbi Hilda Stage

A. P. Chekhov
IVANOV
Director: Eimuntas Nekrošius
Croatian National Theatre – Zagreb, Croatia

16. April
MONDAY ▪ 8:00 pm
Gobbi Hilda Stage

Günter Grass
THE TIN DRUM +14
Director: Oliver Reese
Berliner Ensemble – Berlin, Germany

21. April
SATURDAY ▪ 8:00 pm
Gobbi Hilda Stage

WHAT'S THAT (TSESHO) – puppet cabaret
Director: Vlad Troitsky
Co production of CCA "Dakh" & Teatr-Pralnia – Kiev, Ukraine

26. April
THURSDAY ▪ 7:00 pm
Main Stage

August Kitzberg +14
WEREWOLF
Director: Sergey Potapov
R.A.A.A.M. Theatre – Tallinn, Estonia

After every performance
the public meeting will take place
with the companies.

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837
KÖZÖS·NÉZŐPONT

Verebes Ernő ▪ *a Nemzeti Színház vezető dramaturgja*
Ernő Verebes ▪ *dramaturge of National Theatre*

SAJÁT TÖRTÉNELMÜNK KAPUJÁBAN

AT THE GATES OF OUR OWN HISTORY

Mi, színházi és nem színházi emberek, az 5. MITEM idejét éljük itt, a budapesti Nemzeti Színházban. Ismét a világot látjuk vendégül, de vajon ki a házigazda, s ki a vendég? Itthon és otthon a világban. Eszembe jut egy kép: a pusztában áll egy kapu, körülötte se ház, se fal. Ha átlépünk e kapun, nem tudjuk, kiléptünk-e a semmiből, vagy beléptünk a semmibe. De amíg a kapuban állunk, ez a semmi, egy hosszú pillanattá sűrűsödve megszüli a tettet, amit mi hajtunk végre, amikor kilépünk – vagy inkább, be…
Úgy érzem, ez a fesztivál egy olyan kapu, mely vezet valahova.

Tettbefordulás – ez a pszichológiai szakkifejezés, mint érzelmi állapotok, önkéntelen reakcióba fordulása, a Tunéziai Nemzeti Színház Violence(s) című előadásának leírásában szerepel. „Honnan jön a tettbefordulás? A nagy mítoszok és archaikus viselkedési módok miféle homályos mélységeiből? A mai Kainok és Ábelek az idők hajnalán lévő testvérpár makacsul visszatérő megtestesülései lennének?" Végig pergetve az idei MITEM-fesztivál műsorát, az utóbbi néhány év alatt lezajlott történelem filmkockái suhannak el előttem. Az eszme, a költészet magasából nézem a tájat, majd tekintetemet követve, le is ereszkedem az itt-be. És innen már úgy tűnik, a történelem most van, és mi annyira vagyunk részesei, amennyire tetteink örök eszméink mozdulásai. Vajon kárhoztatva vagyunk e mozdulásra, vagy áldásnak számít?

Nyilván, az antwerpeni Toneelhuis színház A test forradalma című darabja ünnepli, míg a moszkvai Vahtangov Állami Akadémiai Színház vak Oidipusza elátkozza a tettet, mozdulatot. S amíg a székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színház migránsai otthonról haza vándorolnak, addig a mülheimi Theater an der Ruhr teátrum előadásának öreg bohócai nem tudják, vajon vándorcirkuszuk házigazda, vagy vendég egy idegen országban. De ha a Berliner ensemble Bádogdobon doboló, felnőni nem akaró örök gyermeke, Oskar, azt gondolja, elég megfigyelni és kidobolni, amit szavakba foglalni nem lehet, akkor a Horvát Nemzeti Színház Ivanovja miért „egy kelletlen Hamlet, egy képmutató Tartuffe és egy kiégett Oblomov egy személyben?" Vajon a jellem, és az annak megfelelő viselkedés egy a tettel, vagy csak a tett előszobája? A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház Alice nevezetű leánya úgy lép át Csodaországba, hogy közben saját testének traumatikus megtapasztalását beavatásként éli meg. A tett átka, vagy áldása ez? Áldása – szól ki Pinokkió a milánói Piccolo Teatro előadásából, miközben az orra nő még egy kicsit. Talán hazudik, tehát jó úton van ahhoz, hogy hús-vér emberré váljon. Átka! – harsogják a ljubljanai Nemzeti Színház színpadáról az Iliász trójai és görög harcosai, hisz „minden csata eggyé sűrűsödik, az áldozatok pedig egyetlen egyetemes áldozattá." Mi ez, ha nem a tett fonákja? A romboló mozdulatból nem lesz semmi, csak pusztulás. Ilyen tettekre ítéltetett Borisz Davidovics is, aki nem létező síremléke fedelét feszegetve vet számot forradalmak által ihletett életével, az Újvidéki Színház színészeinek tolmácsolásában.

Úgy látszik, nemes tetteink suta mozdulatai nem szemfényvesztő gesztusok, hanem élő történelmünk, a színház által is méltán bemutatható pillanatai. Korunk hozta, Isten hozta őket. De legyenek ezek táncmozdulatok, ki nem mondott szavakat helyettesítő mosolyok, vagy vándorló tömegek léptei, az biztos, hogy mindig örök eszmék pillanatnyi sűrítményei maradnak, akár ez az újabb találkozás, mely társulatokat, színházakat – világokat kapcsol össze.

For us theatre people and all others, here at the National Theatre we are in the midst of the 5th MITEM. We are again hosts to the world, but who is truly the host and who is the guest here? This conjures a mental image: a gate standing alone in a barren landscape, without a house or walls. It is not clear whether passing through that gate we will step out of or into nothing. But for the singular moment of standing in the gateway, this nothing concentrated in the shortest of times will bring about the act itself of stepping out of, or rather into…
I believe this festival is a portal leading somewhere.

Becoming an act – this psychological expression describing an emotional moment turned into involuntary action is used in describing the Violence(s) production of the Tunisian National Theatre. "Where does all the action come from? Does it stem from some obscure pattern from the mythological and archaic depths? Are perhaps today's Cains and Abels some persistent reincarnations from the dawn of time?" Browsing through the offers of this year's MITEM brings flashbacks of recent history. Looking at the landscape from the perch of ideas and poetry, then descending into the here. Suddenly it seems that history is happening now and we are parts of it to the extent our ideals are transformed into action. But are we doomed for movement or is it a blessing?

The Revolution of the body, the performance of the Toneelhius theatre of Antwerpen is clearly a celebration of action and movement, while the Oedipus performed by the Vakhtangov State Academic Theatre sees it as a curse. The migrants portrayed in the performance of the Székelyudvarhely Tomcsa Sándor Theatre migrate from home to the homeland, whereas the old clowns of Theater an der Ruhr from Mülheim are not quite sure whether their roving circus is the host or the guest in a foreign country. Then again, why does Oskar, the eternal child playing his drum in The Tin Drum shown by Berliner Ensemble believe that the unutterable can be expressed in drumbeats, while the Ivanov of the Croatian National Theatre is "a reluctant Hamlet, a hypocrite Tartuffe and disillusioned Oblomov rolled into one?" Is character and any behaviour consistent with it the action itself, or just the prelude for action? The Alice we see in the Wonderland of the Tamási Áron Theatre of Sepsiszentgyörgy crosses into another domain while experiencing the traumatic changes of her own body as an initiation. Is the curse or the blessing of action? Certainly a blessing, says Pinocchio in the play of Milan's Piccolo Teatro, and his nose grows another tiny bit. It seems that lying is indeed the path to becoming a flesh-and-blood human being. A curse! – scream the ancient warriors in the Iliad by the Ljubljana National Theatre, since "every battle converges into a single one and the victims become one universal victim". Is this not the opposite of action? Destructive action can only bring about destruction. The same fate seems to haunt Boris Davidovich, who makes an account of his life defined by revolutions from his inexistent tomb as shown by the Novi Sad Theatre.

It seems that the awkward expressions of our greatest deeds are more than just a mirage: they are moments of living history captured by theatrical means. Whether they are dance sequences, smiles of unuttered words or the steps of migrating masses, it is certain that they all are the fleeting essence of eternal ideals. As is this latest meeting, which brings together companies, theatres – and worlds.

10-11
április
April

kedd / Tuesday – 19.00 / 7 pm.
szerda / Wednesday – 18.00 / 6 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Oroszország
Russia

Jaroszlav Hasek „Švejk - Egy derék katona kalandjai a világháborúban" című novellájának felhasználásával. Tatyana Rakhmanova színdarabja.

ŠVEJK. A VISSZATÉRÉS

ŠVEJK. THE RETURN

Based on the novel by Yaroslav Hašek. „The Fateful Adventures of the Good Soldier Švejk During the World War". The play of Tatyana Rakhmanova.

Rendező ▪ Director: Valerij Fokin / Valery Fokin
Alekszandrinszkij Színház – Szentpétervár / The Alexandrinsky Theatre, Saint Petersburg

2 óra szünet nélkül / Orosz nyelven magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours without intermission / Performed in Russian with Hungarian translation.
Az előadást 18 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 18 years of age and older.

Vajon kicsoda és milyen egy 21. századi Švejk? A világban zajló számos háború akaratlan résztvevője, akit magával ránt az általános szembenállás, a „mindenki mindenki ellen" állapota? Aki elődjéhez hasonlóan megpróbálja túlélni a történelmi kataklizmákat és mindeközben igyekszik megőrizni a józan eszét egy abszurd valóságban? Ez a különös figura, anélkül, hogy elveszítené groteszk együgyűségét és naivitását, napjaink valódi hősévé válik.
A Švejk. Visszatérés egy humorral teli, izgalmas történet, amely ugyanakkor mindannyiunk számára fontos kérdéseket feszeget békéről és háborúról, ember és állam viszonyáról, minden egyes ember személyes felelősségéről a világban zajló történések kapcsán. A színház ma készen áll arra, hogy a háborúról egyszerre beszéljen a Hašek által megteremtett karikaturisztikus nyelven és egyúttal kérlelhetetlenül, megalkuvás nélkül.

Who is Švejk of the 21st century? An involuntary participant of many wars, embroiled in confrontation of all with everyone, still trying to survive and retain common sense in the absurd reality - today, without losing its grotesque simplicity and naivety, he becomes a real hero of our time.
The performance "Švejk. The return" is a funny story, a satire, where, however, very important questions are raised for us - about peace and war, about the relationships between the man and the state, about the personal responsibility of everyone for what is happening in the world. And the theatre is now ready to talk about the war in the caricature tradition created by Hašek and at the same time rigidly and uncompromisingly.

Színészek / Actors: Švejk szerepében / In the role of Švejk - Stepan Balakshin. Az előadásban szerepelnek az Orosz Állam Érdemes Művészei / In the performance also participate People's Artists of Russia: Igor Volkov, Petr Semak, Elena Nemzer ▪ További szereplők / Others actors: Yanina Lakoba, Dmitrii Buteev, Victor Shuralev, Olga Belinskaya, Andrey Matiukov, Anna Blinova, Valery Stepanov, Aleksander Mitzkevich, Nikolay Belin, Timur Akshentsev, Andrey Marusin, Nikita Barsukov, Sergey Sidorenko, Sergey Elikov, Igor Mosiuk, Alexey Vasilchenko, Vladimir Malikov, Roman Gusev, Liubov Shtark, Efim Rodnev, Ivan Suprun, Daria Klimenko, Ekaterina Shumakova, Alexey Dvoeglazov, Sergey Denisov, Maksim Yakovlev ▪ Zenészek / Musicians: Philipp Bayandin, Igor Mamai, Anton Popov ▪ Díszlettervező / Stage designer: Simon Pastukh ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Oksana Yarmolnik ▪ Koreográfus / Choreographer: Igor Kachaev ▪ Zeneszerző / Composer: Aleksandr Bakshi ▪ Dramaturg / Dramaturge: Tatyana Rakhmanova ▪ Zenei vezető / Musical director: Ivan Blagoder ▪ Fénytervező / Light Designer: Damir Ismagilov ▪ Videó tervező / Video Designer: Asya Mukhina ▪ Hang / Sound: Maksim Chikhalov ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Sophia Martusheva, Ekaterina Astrakhantseva

Fotó/Photo: © Vladimir Postnov

12
április
April

csütörtök / Thursday – 19.00 / 7 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Magyarország
Hungary

Georg Büchner

WOYZECK

WOYZECK

Georg Büchner

Rendező ▪ Director: ifj. Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky, Jr.
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással. / Performed in Hungarian with English translation.

A háborút és az őt körülvevő világot megemészteni nem képes kisember „papírhajó az óceán közepén" – a jelen előadás fő mottója, legalábbis ez. Sorsukra hagyatva, az eszét vesztő hős és az őt övező szűkszavú, lecsupaszított karakterek mind a békétlenséget övező örök szorongás, az ösztönök megborulásának és a szerelem elkorcsosulásának egészét adják ki. Mindazonáltal, a kiút és a megváltás folyamatosan karnyújtásnyira van a főhőstől, ám a tragikus kifejlet pont ebből a közelségből származik: Woyzekre, akár egy megrészegült cirkuszi artistára, egyre jobban hat a gravitáció, míg végül a zuhanás elkerülhetetlenné válik.
A fiatal alkotócsapat Büchner művén keresztül keresi a választ arra, hogy mai „plakátmagányunkban", kitalált ideák között, képesek vagyunk-e újra felismerni és megélni érzelmeinket és emberségünket. Valamint nagy kérdés az is, vajon melyek azok az ideák, melyek természetünkből fakadóan követendők, és nem egy mesterséges társadalmi folyamat negatív produktumai.
„Vannak alkalmak, melyek, hogy úgy mondjam, túl jelentősek ahhoz, hogy kihasználják őket; akadnak dolgok, melyek semmi máson, egyedül magukon szenvednek hajótörést." – Franz Kafka.

The protagonist is the epitome of the low man who is unable to navigate the war and the vices of society. A "paper boat in the middle of the ocean", he is failed by his environment, mostly consisting of tight-lipped, burned-out characters who are gripped by anxiety, destructive instincts and love that has gone sour. Redemption offered in the form of a way out of this situation is constantly at arm's length, but its closeness only accelerates Woyzeck's fall towards the tragic ending. Like an entranced circus artist, he is overcome by gravity with an inevitable finality.
The young team of creators is looking for answers to the question whether we can still recognize and relive our emotions and our humanity in our apparent loneliness, battling for ficticious ideas. Which ideas can be considered natural and which ones are the destructive products of artificial social processes?
"Certain occasions are, how shall I put it, too significant to be exploited. Certain things will be shipwrecked on themselves." – Franz Kafka

Színészek / Actors: Márk Nagy, Ágnes Barta, Tibor Fehér, László Szabó Sebestyén, Roland Bordás, Sándor Berettyán, Balázs Koltai – Nagy, Dániel Benedek, Péter Herczegh, Martin Mészáros, Domán Szép ▪ **Fordító, Dramaturg** / Translator, Dramaturge: Miklós Vecsei ▪ **Díszlettervező** / Stage designer: Pater Sparrow ▪ **Zeneszerző** / Composer: Szabolcs Mátyássy ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Kinga Vecsei ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Trimmel Ákos ▪ **Ügyelő** / Stage mistress: Márta Kabai

Fotó / Photo: © Rózsa Erika

13
április
April

péntek / Friday – 20.00 / 8 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Oroszország
Russia

Szophoklész / Sophocles

OIDIPUSZ KIRÁLY / OEDIPUS REX

Rendező ▪ Director: Rimas Tuminas / Rimas Tuminas ▪ Vahtangov Állami Akadémiai Színház, Moszkva / Vakhtangov State Academic Theatre, Moscow

1 óra 40 perc szünet nélkül / Orosz és görög nyelven magyar és angol szinkrontolmácsolással. ▪ 1 hour 40 minutes, without intermission / Performed in Russian and Greek with Hungarian and English translation. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

„Most jött el az ideje Szophoklész tragédiájának. Olyan előadást szeretnék, amely a legfontosabb dolgokról: az erényről és a becsületről szól. Egy olyan vezetőről, akinek van ereje ahhoz, hogy vállalja a büntetést saját tetteiért: az életfogytig szóló száműzetést és nincstelenséget. Oidipusz önmagát bünteti meg. A mai világban aligha találhatunk ilyen embert. A mai hatalmasok, a mai vezetők egyáltalán nem látják be saját bűneiket. Minden elfogadott és minden megengedett. Ideje emlékeztetni a világot az erényre és becsületre." (Rimas Tuminas rendező)
Az Oidipusz király az orosz Vahtangov Állami Akadémiai Színház és a Görög Nemzeti Színház koprodukciója. A kétnyelvű előadásban a Vahtangov művészei játsszák a főszerepeket, a kórus pedig görög színészekből áll. A mai színház már nem érti a „kórus" hagyományos felfogását, sem azt, hogy a kórus hogyan is lehet egy tragédia vagy komédia szereplője. Az orosz színházban sincs kórus. A huszadik századi görög kultúra az egyetlen, amely ráérzett a kórus szerepére és hogy ez milyen szükségletből épül fel ma újra, fokról fokra.

Az előadás díjai: Turandot Kristály díj (2017), Arany Maszk-díj, 2018 (jelölés), Színházba járók Díja, 2018 (jelölés).

"It is the right time for the Sophocles tragedy. I wish to make a performance about the most important things: virtue and honour. A story about a leader, a man who is strong enough to recompense his own sins, to accept punishment: exile and poverty till the end of his life. Oedipus punishes himself for his crime. It's hardly possible to find such person in our todays' reality. Most of the men in power, leaders don't find themselves guilty at all. Everything is approved and allowed. It's time to remind about virtue and honour". (Rimas Tuminas, director)
'Oedipus Rex' is a cooperative project of the Vakhtangov State Academic Theatre of Russia and the National Theatre of Greece directed by Rimas Tuminas. The show suggests a bilingual form: the Vakhtangov Theatre actors perform the leading parts and Greek actors perform the Chorus. The contemporary theatre lost understanding of what the 'chorus' is, and how it can be a character in tragedy or comedy. Russian theatre also does not have chorus. Only in the Greek culture of the 20th century the sense of the choral action and the understanding of the need for it was rebuilt, step-by-step.

Awards and prizes of the performance: Cristal Turandot Award (received in 2017), Golden Mask 2018 (nominated), Theatral Goer Award 2018 (nominated).

Színészek / Actors: Oidipusz / Oedipus: Victor Dobronravov; Iokaszté / Iocasta: Liudmila Maksakova; Teiresziasz / Teireisias: Evgeny Knyazev; Kreón / Creon: Eldar Tramov; Pap / Priest: Evgeny Kosyrev; Karvezető / Chorus Leader: Vitalys Semenovs; Korinthoszi hírnök / Corinthian Messenger: Oleg Forostenko / Valery Ushakov; Thébai pásztor / Theban Shepherd: Ruben Simonov / Artur Ivanov; Hírnök, Oidipusz házából / Messenger, from the household of Oedipus: Maxim Sevrinovskiy; Hölgy, Oidipusz házából / Lady, from the household of Oedipus: Ekaterina Simonova; Katona / Soldier: Pavel Yudin; Fiú / Boy: Yuriy Tsokurov ▪ Kórus / Chorus: ▪ Gyerekek / Childrens: Tatiana Polosina, Maria Rival, Maria Berdinskikh, Anastasiya Zdanova ▪ Díszlettervező / Stage designer: Adomas Jacovskis ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Maxim Obrezkov ▪ Koreográfus / Choreographer: Angelica Cholina ▪ Zeneszerző / Composer: Faustas Latenas ▪ Dramaturg és tudományos tanácsadó / Dramaturge and Academic consultant: Dmitriy Trubotchkin ▪ Maszkmester / Make-up artist: Olga Kalyavina ▪ Kórusművek zeneszerzője / Composer of choral parts: Theodore Abazis ▪ Fénytechnikus / Lighting Designer: Narek Tumanian ▪ Hangtechnikus / Sound designer: Ruslan Knushevitskiy ▪ Beszédtanár / Speech coaching: Elena Laskavaya ▪ Rendezőasszisztensek / Assistant directors: Irina Gromova & Gabriella Tuminaite ▪ A kórus hangtrénere / Vocal coaching of choral parts: Melina Peonidou ▪ A kórus szövegének fordítója ógörögből újgörögre / Translator of choral parts from ancient to modern Greek: Elsa Andrianou

Fotó / Photo © Valeriy Masnikov

13-14
április
April

péntek / Friday – 17.00 / 5 pm.
szombat / Saturday – 15.00 / 3 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Magyarország
Hungary

William Shakespeare / William Shakespeare

III. RICHÁRD / RICHARD III

Rendező ▪ Director: ifj. Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky, Jr.
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

3 óra egy szünettel / Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással.
3 hours with one intermission / Performed in Hungarian, with English translation.

Richárd hősként harcolta végig a franciák elleni háborút, mert hitt az országában. Majd amikor beállt a „béke", lekerült a címlapokról. Nem azok az értékek lengték át a társadalmat, amelyekért évtizedekig küzdött. Harcolt, nyert, de mindent elveszített. „Éljen, hisz béke van!" – harsogja a nép. Csak egy ember áll meg, hogy torz árnyékát nézve feltegye a kérdést: valóban ez a béke? Egyedül maradt. Gyűlöli a világot, köp a megszokásokra és retteg az unalomtól. Eldönti hát: játszani fog… Richárd figuráját szokás machiavellista, amolyan modernkori diktátor-előképként értelmezni. Az előadás alkotói szerint ennél összetettebb ez a shakespeare-i figura, mert cselekedeteinek mozgatója nem egy szabad, unalomból fakadó elhatározás, hanem egy olyan világ, amelyben „nem lehet más, csak gonosz." Ez a valódi kérdés. Nem az, hogy miért lesz ilyen gonosz az ember, hanem hogy milyen világ az, amelyben ilyen gonosszá válik. A legfiatalabb generációt képviseli a rendező-fordító páros, ifj. Vidnyánszky Attila és Vecsei Miklós, valamint a színészek egy része, akik a mai magyar színház kiemelkedő művészeivel – Eszenyi Enikővel, Hegedűs D. Gézával, Szűcs Nellivel, Trokán Nórával és a címszereplő Trill Zsolttal – játszanak együtt.

Richard fought against the French as a hero because he believed in his country. Then when "peace" arrived, he was removed from the cover pages. Society showed little interest in or commitment to the values for which he had fought for decades. He fought, he won, but he lost it all. The people shout, "hurrah, peace has come!" There is only one man who, staring at his own distorted shadow, stops to ask, "is this really peace?" He is left alone. He loathes the world, and he spits on custom and is horrified by the thought of boredom. So he makes a decision: he is going to play… The figure of Richard III is usually interpreted as the archetype of a Machiavellian, modern-day dictator. According to the creators of the show, however, Richard III is a much more complex Shakespearean figure, since his acts are the consequences not of a freely-made decision deriving from boredom, but rather of a world in which "one can only be evil." Thus, the question here is not why man becomes so evil, but rather what kind of world do we live in that man can become so evil. Along with some of the actors, the director and translator, Attila Vidnyánszky Jr. and Miklós Vecsei, represent the youngest generation, and the are working together with some of the greatest names in Hungarian theatre today: Enikő Eszenyi, Géza Hegedüs D., Nelli Szücs, Nóra Trokán and Zsolt Trill in the title role.

Színészek / Actors: III. Richárd: Trill Zsolt; Erzsébet: Eszenyi Enikő m.v.; György, Edward, Tyrell: Hegedűs D. Géza m.v.; Margit: Szűcs Nelli; Anna: Trokán Nóra m.v.; Buckingham: Dóra Béla m.v.; Catesby: Patkós Márton m.v.; Hastings: Mészáros Martin e.h.; Rivers: Kovács Tamás e.h.; Stanley: Krausz Gergő e.h.; York herceg: Böröndi Bence m.v.; Erzsébet fiatalabb fia: Szabó Sebestyén László; Erzsébet lánya: Barta Ágnes; Brakenbury: Bordás Roland e.h.; Pap: Berettyán Sándor; Polgár: Berettyán Nándor; Gyilkos I.: Gyöngyösi Zoltán e.h.; Gyilkos II.: Lestyán Attila e.h. ▪ Fordította és a szövegkönyvet írta / Translation & script: Vecsei Miklós ▪ Dramaturg-konzultáns / Dramaturge-consulant: Dr. Kállay Géza ▪ Zene / Music: Kovács Adrián ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Kernács Péter

Fotó / Photo © Eröss Szabó Zsolt

14
április
April

szombat / Saturday
21.00 – ingyenes szabadtéri előadás, Nemzeti Színház, Hajóorr
9 pm. – Open space, free performance, National Theatre, in the front of the "Ship"
jegyár / price: ingyenes / free

Ukrajna
Ukraine

Anton Pavlovics Csehov / A. P. Chekhov

CSERESZNYÉSKERT / THE CHERRY ORCHARD

Rendező ▪ Director: Jaroszlav Fedorisin / Yaroslav Fedoryshyn ▪ Voszkreszinyja Tyeatr, Lviv (Lemberg) / Lviv Academic Voskresinnia Theatre

1 óra szünet nélkül ▪ 1 hour without breaks

A világon mindennek van kezdete és vége. Az élet törvénye, hogy maga a létezés is ezen a törvényen alapul. A folyamat megállíthatatlan: az idő felfalja álmainkat és reményeinket. Mindannyian elhisszük – amit Csehov mondott –, hogy még előttünk áll minden. Valójában azonban mindenen túl vagyunk már. A cseresznyéskert egy évben csak egyszer virágzik. A múlandó szépség jelképe. Ahogy az időt, az ifjúságot vagy a gyerekkort, ezt sem lehet megállítani.

Az előadás díjai és elismerései:
Legjobb előadás – „La Strada" Nemzetközi Színházi Fesztivál (Kalisz, Lengyelország) ▪ Nagydíj – FETA Nemzetközi Színházi Fesztivál (Gdanszk, Lengyelország);
Legjobb előadás – „Na Bruku" Nemzetközi Színházi Fesztivál (Swidnica, Lengyelország) ▪ Arany Maszk - Nemzetközi Színházi Fesztivál (Chojnice, Lengyelország);
Arany Buzogány – „White Tower" Nemzetközi Színházi Fesztivál (Breszt, Fehéroroszország) ▪ Arany Maszk - Nemzetközi Színházi Fesztivál (Vologda, Oroszország).

Everything in the world has its beginning and its end. The law of life is that a human being is based on this law. Our dreams and hopes are devoured by time and it cannot be stopped. We think that everything lies ahead, as Chekhov used to tell. But it turns out that everything is behind. The cherry orchard is in blossom only once a year. It is a symbol of the beauty vanishing so quickly. It cannot be stopped, as well as time, youth and childhood.

Awards and prizes of the performance:
The best performanceof the International Theatre Festival „La Strada" (Kalisz, Poland) ▪ Grand Prix of the International Theatre Festival FETA (Gdansk, Poland)
The best performanceof the International Theatre Festival „Na Bruku" (Swidnica,Poland) ▪ Golden Mask of the International Theatre Festival (Chojnice, Poland)
Golden Mace of the International Theatre Festival (Zamosc, Poland) ▪ Grand Prix of the International Theatre Festival „White Tower" (Brest, Byelarus)
Golden Mask of the International Theatre Festival (Vologda, Russia)

Színészek / Actors: Yaroslav Fedoryshyn, Volodymyr Hubanov, Petro Mykytyuk, Jurij Pylypchuk, Yaroslav Korniychuk, Yevheniy Petrov, Natalia Marchak, Halyna Strychak, Tetyana Tkachenko, Taras Yurychko, Volodymyr Chukhonkin ▪ Közreműködnek / Collaborators: Krzysztof Dubiel, Serhiy Kondratovych, Alla Fedoryshyna ▪ Díszlet- és jelmeztervező / Stage and Costume designer: Alla Fedoryshyna ▪ Zeneszerző / Composer: Vadym Khrapachov

Fotó/Photo © Ju Ostroushko

14-15
április
April

szombat / Saturday – 19.00 / 7 pm.
vasárnap / Sunday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Németország
Germany

Bertolt Brecht / Bertolt Brecht

A KAUKÁZUSI KRÉTAKÖR / THE CAUCASIAN CHALK CIRCLE

Rendező ▪ Director: Michael Thalheimer / Michael Thalheimer ▪ Berliner Ensemble, Berlin / Berliner Ensemble, Berlin

1 óra 50 perc szünet nélkül / Német nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hour 50 minutes, without intermission / Performed in German with Hungarian and English subtitles. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

A *Krétakör* cselekménye gyönyörű példája az egyszerűségnek és a dialektikus szépségnek: forradalom zajlik és közben egy csecsemő egyik anyától egy másikhoz kerül. Menekülés közben az új anya helyzete egyre kilátástalanabb lesz, míg végül bíróság elé kerül. Az idők változnak, a gyermek immár dúsgazdag örökös. Acdak bíró továbbra is hatalmon van: a gazdagok átkozzák, a szegények áldják döntéseit. Amikor a vér szerinti anya visszakövetelni gyermekét, a bíró újra feltalálja Salamon krétakörét. Bertolt Brecht és az általa alapított Berliner Ensemble 1954-ben átvette a Theater am Schiffbauerdamm-ot, első előadásuk *A kaukázusi krétakör* volt. A mostani előadás rendezője, Michael Thalheimer, a Berliner Ensemble társulatának állandó alkotója.

The *Chalk Circle*'s plot is of exemplary clarity and dialectic beauty: During a revolution, a baby is passed from one mother to another. Over the course of her flight, the new mother gets into ever deeper trouble and ultimately finds herself on trial at a court of law. Times have changed once more and the child is now heir to a great fortune. But Judge Azdak is still in power: His rulings are feared by the rich and a blessing for the poor. And when the biological mother ruthlessly demands the return of her child, he re-invents Solomon's chalk circle. When Bertolt Brecht and his Berliner Ensemble took over the Theater am Schiffsbauerdamm in 1954, his first production there was *The Caucasian Chalk Circle*. Michael Thalheimer is in-house director at Berliner Ensemble and will create productions there at regular intervals.

Színészek / Actors: Gruse Vacsnadze / Grusha Vachnadze: Stefanie Reinsperger; Énekes / Singer: Ingo Hülsmann; Acdak, Szerzetes / Azdak, Monk: Tilo Nest; Szimon Csacsava / Simon Chachawa: Niko Holonics; Natela Abasvili, Gruse sógornője / Gruse's sister-in-law: Sina Martens; Maro, Első Vértes és más szerepek / Maro, First cuirassier and other roles: Carina Zichner; Öreg, haldokló paraszt, Herceg és más szerepek / An old, dying peasant, Prince and other roles: Veit Schubert; Lavrenti Vacsnadze (Gruse bátyja), Szárnysegéd / Lavrenti Vachnadze (Gruse's brother), Adjudant: Sascha Nathan; Anyós, Sauva rendőr és más szerepek / Mother-in-law, Policeman Schauwa and other roles: Peter Luppa ▪ Zene / Music: Bert Wrede ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Nele Balkhausen ▪ Fénytervező / Light: Ulrich Eh ▪ Dramaturg / Dramaturge: Bernd Stegemann ▪ Zenészek / Musicians: Kalle Kalima, Kai Brückner

Fotó / Photo: © Matthias Horn

16
április
April

szombat / Saturday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Németország
Germany

Günter Grass / Günter Grass

A BÁDOGDOB / THE TIN DRUM

Rendező ▪ Director: Oliver Reese / Oliver Reese ▪ Berliner Ensemble, Berlin / Berliner Ensemble, Berlin

1 óra 50 perc szünet nélkül / Német nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hour 50 minutes, without intermission / Performed in German with Hungarian and English subtitles. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

Oskar Matzerath jóformán még meg sem született, amikor rádöbbent, hogy a világ menthetetlenül katasztrófa felé sodródik. Szülővárosa, az 1924-es Danzig a nemzeti szocializmus bölcsője, ahol kevés esélye van egy cseperedő gyermeknek a boldogságra. A túlélés reménye csak akkor csillan fel előtte, amikor anyja egy bádogdobot ígér neki. Egy művész groteszk élete rajzolódik ki, annak minden kétértelmű indítékával és következményével. Oskar hároméves születésnapján eldönti hát, hogy nem fejlődik tovább, megfigyelő és dobos marad. Az ő szemén keresztül, alulnézetből látjuk a fasizmus megszületését. A Kristályéjszakán egy házasságtörésről számol be, vagyis egyéni élményeken keresztül láttatja a Harmadik Birodalom történetét. Egyszere tanú és kívülálló, bírája és résztvevője egy olyan világnak, amelyben lehetségessé vált a Holocaust gyökeres szakítása a civilizációval. Ily módon óhatatlanul is felmerül benne a személyes felelősség kérdése e kilátástalanul sötét világban.

Günter Grass életét végigkísérte a Németország nevében elkövetett szörnyűségek miatt érzett lelkifurdalás. *A bádogdob* kísérlet arra, hogy láttassa, miképp csábították el őt a nemzeti szocilista és fasiszta eszmék, és hogy megszólaltassa az ellenvélemény dobját. A műnek és szerzőjének ellentmondásos megítélése ellenére is a regény a háború utáni Németország egyik mérföldkövévé vált. Oliver Reese rendezésében az örök dobos történetét végig a főszereplő szemszögéből láttatja.

Oskar Matzerath has barely been born when he recognises the world to be a universal disaster – and rejects it entirely. Because the world he is tossed into, 1924 Danzig, is the dawn of the National Socialist regime. A world that provides scant opportunities for a growing boy to thrive. Only when his mother promises to give him a tin drum, an acceptable prospect for survival unfolds: the life of a drummer, the grotesque existence of an artist with all its ambivalence of motivation and consequences. And so, on his third birthday, Oskar decides to reject this world, to stop growing and to become an observer, a drummer. From his frog's eye view, he describes the emergence of fascist thought and action, reports on adultery and Pogrom Night, links private stories with the history of the Third Reich. He is a witness and an outsider, a prosecutor and a participant in a world where a rupture in civilisation like the Holocaust is possible, and thus he poses the question of personal responsibility in an utterly dark world.

All his life, Günter Grass felt responsible for the horrors committed in the name of Germany. "Die Blechtrommel (The Tin Drum)" is an attempt to render transparent the mechanisms of his own seduction by nationalist and fascist ideologies and to sound a drum of dissent. Regardless of all controversy surrounding both the novel and its author, Nobel Prize laureate Günter Grass, the text is still regarded as a milestone of German post-war literature today. Director Oliver Reese tells the story of the eternal drummer in a version tailored entirely to the protagonist's point of view.

Színész / Actor: Nico Holonics ▪ Díszlettervező / Stage designer: Daniel Wollenzin ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Laura Krack ▪ Fénytervező / Light design: Steffen Heinke ▪ Dramaturg / Dramaturge: Sibylle Baschung

Fotó / Photo © Birgit Hupfeld

17
április
April

kedd / Tuesday – 20.00 / 8 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Románia
Romania

Lewis CARROLL Alice Csodaországban és Alice Tükörországban című meseregényei alapján.

ALICE / ALICE

Based on Lewis CARROLL'S Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking.

Rendező ▪ Director: Bocsárdi László / László Bocsárdi
A Tamási Áron Színház és a sZempöl Offchestra közös produkciója, Sepsiszentgyörgy / Co-production of the Tamási Áron Theatre and sZempöl Offchestra, Sfântu Gheorge

1 óra 45 perc szünet nélkül / Magyar nyelven angol felirattal. ▪ 1 hour and 45 minutes without intermission / Performed in Hungarian with English subtitles.

Az *Alice* a határátlépések ikonikus története. Kezeljük akár a tinédzser korban járó ember újszerű, traumatikus testtapasztalásának történeteként, akár az első pszichedelikus kalandjának leírásaként, vagy a világ láthatatlan dimenzióit megsejtő egyén páníkszerű öneszméléseként, mindenképp olyan történet, amelyben valaki beavatódik egy számára ismeretlen világba. Az előadás inspirációs forrása Lewis Carroll fantasztikus kisregényeinek problémafelvetése.
"A sok látványos, hangzatos színpadi effektus mögött olyan mélyebb tartalmak, hétköznapi tapasztalásokon túli benyomások is megjelentek egy-egy pillanatra, melyeket ritkán szoktunk érezni a színházban. Mintha megnyílt volna egy köztes világ az érzékszerveink által megtapasztalható valóság és az összefüggések nélküli tudattalan lét között..." (Sándor Nagy B.)

Alice is an iconic tale of crossing boundaries. It can be seen as either the novel and traumatic body experience of a teenager, the account of a first psychedelic trip or the realization bordering on panic of some previously hidden dimensions of the world. Either way, it is a tale of initiation into an unknown world. The inspiration comes from Lewis Carroll's peculiar logic as proposed by Alice's Adventures in Wonderland.
"The spectacular and resounding theatrical effects also have their occasional deeper, hidden meanings, evoking impressions beyond the immediate sensory experience, a rare phenomenon in theatre. It is like a transitionary world between the world as experienced by traditional senses and the incoherent world of the unconscious..." (Sándor Nagy B.)

Színészek / Actors: Áron Beczásy, Ágnes Benedek, Annamária D. Albu, Dezső Derzsi, Gábor Erdei, Zsuzsa Gajzágó, József Kolcsár, Janka Korodi, Kati Kovács, László Mátray, Alfréd Nagy, Gyöngyi Pál Ferenczi, Tibor Pálffy, Imola P. Magyarosi, Endre Rácz, László Szakács, Hajnalka Szalma, Zsuzsanna Vass ▪ sZempöl Offchestra: Albert-Nagy Örs, Bocsárdi Magor, Ferencz Áron, Gáspár Álmos, Kónya-Ütő Bence, Vitályos Lehel ▪ Díszlettervező / Stage designer: József Bartha ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Zsuzsanna Kiss ▪ Koreográfus / Choreographer: Noémi Bezsán ▪ Dramaturg / Dramaturge: Zsolt Benedek ▪ Vizuális effektek / Visual effects: András Rancz ▪ Fénytechnika / Light Designer: Csaba Horváth ▪ Hangtechnika / Powered by: Sound Studio ▪ Mikrofonos hangosítás / Audio engineer: Szabolcs Józsi ▪ A díszlettervező asszisztense / Costume designer's assistant: Beatrix Cziriák ▪ Ügyelő / Stage manager: Edit V. Bartha ▪ Súgó / Prompter: Szende Gazda

Fotó / Photo © Barabás Zsolt

18
április
April

szerda / Wednesday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Észtország
Estonia

William Boyd / William Boyd

VÁGYAKOZÁS / LONGING

Rendező ▪ Director: Elmo Nüganen / Elmo Nüganen ▪ Városi Színház, Tallinn / Tallinn City Theatre

2 óra 45 perc egy szünettel / Észt nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 2 hours 45 minutes with 1 intermission / Performed in Estonian, with Hungarian and English subtitles.

Az élet egyik ellentmondása, hogy miközben minden mulandó, mégsem változik semmi … Két középkorú hölgy, Tánja és Várja – egy ingatlantulajdonos illetve egy orvos felesége – levelet írnak gyerekkori barátjuknak, Koljának, aki jelenleg Moszkvában ügyvéd, hogy látogasson el hozzájuk. Kolja örömmel tesz eleget a meghívásnak a pihenés reményében, mit sem sejtve, hogy a meghívásnak hátsó szándéka van. Szergej, Tánja férje rossz üzleti döntések sorával a csőd szélére vitte a vállalkozásukat és Tánja azt reméli, Kolja segít majd Szergejt észre téríteni és a vállalkozásukat kirángatni a pácból. Ugyanakkor Várja abban reménykedik, hogy sikerül újraéleszteni Koljához fűződő egykori gyöngéd viszonyát. Kolja viszont azzal szembesül, hogy Natasa, Tánja húga igencsak szemrevaló hölgy lett időközben, a maga álmaival és vágyaival.
A Vágyakozás a vágyról szól. A tanácstalanságról. Összetört szívekről. És az életről, mely mindezek ellenére megy tovább. William Boyd angol színpadi szerző Csehov két novellájából – Életem és Egy baráti látogatás – emeli ki Csehov egyik visszatérő témáját, a valaki vagy valami iránti nosztalgikus vágyakozást, a vágyat arra, hogy valahogy valahol mások, mással, máshogy legyünk, anélkül, hogy bármit is tennénk ezért.
Díjak: Anne Reemann: Legjobb női alakítás – Észt Színházi Díj, 2015; Legjobb női főszereplő – a Tallini Városi Színház társulatának díja.
Az előadás néhány jelenetében dohányoznak a szereplők.

It's a paradox of life that on one hand everything passes, but on the other hand everything stays the same… Two middle-aged ladies, Tania and Varia – an estate-owner's wife and a doctor – write a letter to their childhood friend Kolia, who now works as a lawyer in Moscow, inviting him to spend some time with them in the country. Kolia arrives happily, looking forward to a short vacation, unsuspecting that the invitation had a hidden agenda. Tania's husband Sergei has brought their estate nearly to ruin with his ill-advised business ventures and Tania is counting on Kolia's help in making Sergei see sense and getting them out of the conundrum. Varia, on the other hand, is hoping to revive some tender feelings that she and Kolia once shared. To his surprise, Kolia also discovers that Tania's little sister Natasha has grown up to be a beautiful woman with her own dreams and expectations.
Longing is about longing. About not knowing what to do. About broken hearts. And about life that still goes on despite everything. The British author William Boyd, who based his play on Anton Chekhov's short stories My Life and A Visit to Friends, has managed to catch one of Chekhov's recurring themes – a relentless nostalgia for something or someone, a longing to be somewhere else, someone else or with someone else, without asking oneself, whether you're actually doing anything to change the situation.
Awards: Anne Reemann – Estonian Annual Theatre Award for Best Leading Actress 2015; Tallinn City Theatre's colleague award for Best Leading Actress 2015
The production includes scenes where people smoke.

Színészek / Actors: Sergei Sergeyevitch Losev, tulajdonos / estate owner: Peeter Tammearu; Tatiana Alexeyevna Loseva, a felesége / his wife: Epp Eespäev; Natasha, Tatiana húga / Natasha, Tatiana's sister: Liis Lass; Varvara Pavlovna, Tatiana barátja, orvos / Tatiana's friend, doctor: Anne Reemann; Nikolai Vladimirovitch Podgorin, ügyvéd / lawyer: Rain Simmul; Misail Alexeyevitch Poloznev: Kristjan Üksküla; Viktor Ivanovitch Dolzhnikov, vasúti mérnök / railway engineer: Kalju Orro; Kleopatra Viktorovna, a lánya, Misail menyasszonya / his daughter, Misail's fiancée: Elisabet Reinsalu; Andrei Ivanov (Retek), vállalkozó / (Radish), contractor: Andrus Vaarik; Olga, szolgálólány a Losev házban / serving maid in the Losevs' household: Helene Vannari; Anna Antonovna Luganovitch, Podgorin titkárnője / Podgorin's secretary: Ingrid Noodla ▪ Díszlettervező / Stage designer: Vladimir Anshon ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Reet Aus ▪ Zeneszerző / Composer: Jaak Jürisson ▪ Zenei vezető / Music director: Riina Roose ▪ Fénytervező / Lighting designer: Gleb Filshtinsky (Szentpétervár)

Fotó / Photo © Siim Vähur

18
április
April

szerda / Wednesday – 16.00 / 4 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Németország
Germany

Mudar Alhaggi / Mudar Alhaggi

SZERELMED TŰZ / YOUR LOVE IS FIRE

Rendező ▪ Director: Rafat Alzakout / Rafat Alzakout
Theater an der Ruhr – Collective Ma'louba, Mülheim an der Ruhr
1 óra 20 perc szünet nélkül / Arab nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hour 20 minutes without intermission / Performed in Arabic with Hungarian and English subtitles.

Mudar Alhaggi új darabjában személyes élményeit dolgozza fel: a Szíriában dúló háborút, hazája elvesztését és németországi száműzetését. A darab az egyiptomi Abdelhaim Hafez dalától kölcsönözte címét. Ez a dal a hatvanas évek arab popzenéjét és egy látszólag biztonságos múlt iránti nosztalgiát jelképez. A darab szereplői nem hősök, nem áldozatok, csupán tragikomikus módon ábrázolja azoknak a helyzetét, akik csöndben várják a dolgok alakulását Szíriában. A cselekvés igénye és a kényszerű várakozás közötti feszültség sok Németországba vagy Európa más részére menekültre jellemző, de különösen igaz a szír művészekre. A darab a menekülő művészek szemszögéből mutatja be a szíriai konfliktust, sajátos témát és nézőpontot adva.
A helyszín egy apró lakás a háború sújtotta Damaszkusz egyik, a frontvonal melletti negyedében. Két jóbarát lakik itt, Hala és Rand,. A történet 2014 vagy 2015 egyetlen éjszakáján játszódik. Hala közli Randdal, hogy a háború miatt elhagyja Szíriát és Németországba megy. Rand kétségbeesik. Szerelme, Khaldoun a szír hadsereg egyik ellenőrzőpontján teljesít katonai szolgálatot, így Rand Damaszkuszban kell maradjon. De nem is akar távozni. Megjelenik Khaldoun, aki 48 órás kimenőt kapott és szeretne együtt lenni Randdal, akit hónapok óta nem látott. A városrészben fellángoló harcok azonban hamar véget vetnek a romantikusan induló éjszakának, mert Hala kénytelen a lakásban maradni, így hármasban töltik az éjszakát. Egy ponton azonban az egyre hevesebb vitává fajuló beszélgetés félbeszakad. A szerző maga is belekerül a darabba, és úgy tűnik, hogy talán közeli viszonya van Halával. A szerző a szereplőkkel osztja meg a gondját: egyre erőtlenebb, és nem tudja befejezni a darabot, melyet egy németországi menekülttáborban ír. A remélt új élet kezdete helyett elveszett, magányos és elidegenedett. Ebben a kényszerű várakozásban magukra hagyja szereplőit, akik fölött ott lebeg a megoldatlan konfliktus – ugyanúgy létbizonytalanságban és félelemben élnek, mint Szíria és lakói.
Az előadás díjai: Lustrum Díj, Edinburgh Fringe, 2017.

In his new play the Syrian author Mudar Alhaggi processes his personal experiences of the war in Syria, the loss of his home country and being exiled in Germany. The title is based on the song of the same name by Egyptian singer Abdelhalim Hafez. It stands for the era of arabic pop music of the 60ies and the longing for seemingly safe times of the past. Neither hero nor victim story, it portrays the behaviour of those in present Syria – who wait silently – in a tragicomic manner. The ambivalence of a need for action while only being able to wait shapes the attitude towards life of many who fled to Germany or Europe, but especially that of Syrian artists. The project puts the flight experiences of artists into the context of the Syrian conflict, choosing a singular and subjective Syrian perspective.
The story: The scene of the action is a small apartment in war-torn Damaskus, a district close to the front. The two friends Hala and Rand live here. The storyline unfolds over the course of a single night, sometime in the year 2014 or 2015. Hala tells Rand that she will leave Syria because of the war and go to Germany. Rand is desperate. Because of her love affair with Khaldoun, who performs his military service as a soldier at the check points of the Syrian regime army, she can't leave Damaskus, nor does she want to. In that situation Khaldoun appears. He got a 48 hour leave and wants to see Rand after long months of waiting to be together again. But the outbreak of violent conflicts in the district bring a sudden end to the romantic night to be, as Hala is stuck in the apartment and the three are forced to spend the night together. When their discussion becomes increasingly heated over the course of the night, the text suddenly stops. The author becomes part of his own play, he even appears to have an intimate relationship with his character Hala.
With the characters he created he discusses his inability to finish the play, his weariness and forlornness - because he is writing the play in a refugee camp in Germany, in exile. Instead of the desired feeling of arriving to start a new life, he feels lost, alone and alienated - no place, nowhere. As he is stuck in a state of waiting, he lets his characters linger in their conflict without a clear ending – just as Syria and its people are damned to linger, facing an uncertain future.
Awards of the performance: Lustrum Award, Edinburgh Fringe 2017

Fotó / Photo: © Gianmarco Bresadola

Színészek / Actors: Rand : Amal Omran; Hala: Luna Aboderhmen; Khaldoun, a katona / the Soldier: Mohamed Alrashi; a Szerző / the Author: Mouayad Roumieh ▪ Díszlet- és jelmeztervező / Stage and Costume designer: Emilie Cognard ▪ Dramaturg / Dramaturge: Wael Kadour ▪ Videó-művész / Video Art: Carola Schmidt / Juma Hamdo ▪ Fordítók / Translation: Sandra Hetzl / Nicalo Abbas ▪ Hangosító / Sound Design: Carola Schmidt ▪ Világosító / Light: Jochen Jahncke ▪ Asszisztens / Assistant: Carina Bangert ▪ Producer / Production: Christin Lüttich ▪ A produkció menedzsere / Production Management: Christin Lüttich / Immanuel Bartz

19
április
April

csütörtök / Thursday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Oroszország
Russia

Andrej Mogucsij előadása A. Ny. Osztrovszkij darabja alapján / Performance directed by Andrey Moguchy and based on the play by A.N.Ostrovsky

VIHAR / THE STORM

Rendező ▪ Director: Andrei Mogucsij / Andrey Moguchy ▪ Tovsztonogov Nagy Drámai Színház (BDT), Szentpétervár / Tovstonogov Bolshoi Drama Theatre, St. Petersburg

2 óra 15 perc egy szünettel / Orosz nyelven magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours 15 minutes with 1 intermission / Performed in Russian with Hungarian translation. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

Oroszország, XIX. század. Kalinov vidéki városa évszázadok óta a maga szigorú és kőbe vésett pravoszláv értékei szerint éli életét. Kalinov lakói naponta imádkoznak, iszonyodnak az újításoktól, és abban hisznek, hogy a viharokkal Isten a házasságtörést és más bűnöket bünteti. Alig száz évvel korábban ilyen bűnökért még ki is végeztek embereket. A főszereplő, Katyerina, szeretetteljes és szabad környezetben nőtt fel. Tyihon Kabanov kereskedő nejeként viszont úgy érzi, tömlöcbe került. Anyósa, Marfa Kabanova utálja Katyerinát és féltékeny rá. Tyihon nemtörődöm és lassan alkoholizmusba süllyed. Mindent megváltoztat a tanult moszkvai ifjú, Borisz megjelenése, aki a rosszindulatú és gonosz Gyikoj kereskedő unokaöccse. Katyerina beleszeret Boriszba. Amikor Tyihon üzleti útra megy, Katyerina és Borisz egyre többet van együtt. Azonban Katyerina őszinte természete miatt beavatja érzelmeibe férjét és anyósát is. Az élete elviselhetetlenné válik. Elmenekül, és ismét találkozik Borisszal, aki közli, hogy nagybátyja Szibériába kényszeríti. Katyerina véget vet az életének: egy sziklaról a Volgába veti magát.

Russia, the 19th century. The provincial town of Kalinov lives in keeping with its austere and fixed religious laws, which have remained intact for centuries as Old Believers' traditions. The citizens of Kalinov are constantly at prayer, they detest innovations, and they believe that a thunderstorm is a form of punishment administered by God for human sins such as adultery. In fact, just a century earlier people were being executed for such crimes. Katerina, the leading female character, has been brought up in an atmosphere of love and liberty. Now, married to the merchant Tikhon Kabanov, she feels imprisoned. His mother, Marfa Kabanova, dislikes Katerina and is jealous of her. Tikhon remains aloof and gradually falls into an alcoholic abyss. Everything changes after the appearance of Boris, an educated young man from Moscow, a nephew of the awful, greedy merchant Dikoy. Katerina falls in love with Boris. As soon as Tikhon leaves town on business, Katerina and Boris start seeing each other. However, her sincere nature pushes her towards confessing to her husband and mother-in-law. Her life becomes insufferable. She escapes and meets Boris again, who tells her his uncle has ordered him to leave for Siberia. Katerina commits suicide, jumping from a cliff into the Volga River.

Színészek / Actors: SZAVEL PROKOFJEVICS GYIKOJ, kalmár, tekintélyes polgár a városban / SAVEL PROKOFIEVITCH DIKOY, a merchant, important person in the town: Dmitry Vorobiyov (Oroszország Érdemes Művésze / Honored actor of the Russian Federation) / Sergey Losev; BORISZ GRIGORJEVICS, unokaöccse, meglehetősen művelt fiatalember / BORIS GRIGORIEVITCH, his nephew, a young man of good education: Alexander Kuznetsov (A Mihajlovszkij Színház opera tagozatának szólistája / soloist of the opera troupe of the Mikhailovsky Theatre) / Petr Zakharov (A Pétervár-Koncert filharmónia szólistája / soloist of the Petersburg-Concert philharmonic); MARFA IGNATYJEVNA KABANOVA (Kabanyiha), gazdag kereskedőné, özvegyasszony / MARFA IGNATIEVNA KABANOVA (Kabanikha), a rich merchant widow: Marina Ignatova (Oroszország Kiváló művésze / People's Artist of the Russian Federation); TYIHON IVANICS KABANOV, a fia / TIKHON IVANITCH KABANOV, her son: Alexey Vinnikov / Dmitry Murashev; KATYERINA, a felesége / KATERINA, his wife: Victoria Atriukhova; VARVARA, Tyihon testvérhúga / VARVARA, Tikhon's sister: Nina Alexandrova / Varvara Pavlova; KULIGIN, polgár, órásmester, autodidakta, aki a perpetuum mobiléval kísérletezik / KULIGIN, a man of the artisan class, a self-taught watchmaker, engaged in trying to discover the secret of perpetual motion: Anatoly Petrov (Oroszország Érdemes művésze / Honored Artist of the Russian Federation); VÁNYA KUDRJAS, fiatalember, hivatalnok Gyikojnál / VANIA KUDRIASH, a young man, Dikoy's clerk: Vasiliy Reutov (Oroszország Érdemes művésze / Honored Artist of the Russian Federation); SAPKIN, egy mesterember / SHAPKIN, an artisan: Victor Knyazhev / Dmitry Murashev; FEKLUSA, zarándoknő / FEKLUSHA, a pilgrim woman: Maria Lavrova (Oroszország Érdemes művésze / Honored Artist of the Russian Federation); GLÁSA, szolgáló Kabanovék házában / GLASHA, a maidservant in the Kabanov house: Alyona Kuchkova / Glaphira Lavrova; ÚRIASSZONY, hetven év körüli, félkegyelmű / BARYN'YA, an old lady of seventy, half mad: Irute Vengalite (Oroszország Kiváló művésze / People's Artist of the Russian Federation); KOLDUS / BEGGAR: Diana Shishlyaeva; VÁROSI LAKOSOK, FÉRFIAK, NŐK VEGYESEN / TOWNSPEOPLE OF BOTH SEXES, SWALLOWS: Victor Knyazhev / Egor Medvedev, Evgeniy Slavsky, Olga Vankova ▪ A BDT zenekara / Orchestra of the BDT: Vera Ionova (zongora / piano), Alexander Zakharenko (klarinét / clarinet), Nikolay Rybakov / Yury Andreev (dob / bass-drum) ▪ Díszlettervező / Stage designer: Vera Martynov ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Svetlana Gribanova ▪ Zeneszerző / Composer: Alexander Manotskov ▪ Fénytechnikus / Lighting designer: Stas Svistunovich ▪ Dramaturg / Dramaturge: Alexander Ostrovsky ▪ Rendezőasszisztensek / Director's assistants: Alexander Artyomov, Svetlana Shchagina ▪ Zenei vezető / Music director: Anna Vishnyakova ▪ Hangtervező / Sound director: Alexey Titov ▪ Kaszkadőr vezetők / Stunt directors: Maxim Pakhomov, Roman Kaganovich

19
április
April

csütörtök / Thursday – 17.00 / 5 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Belgium
Belgium

Performansz (installáció és tánc) / performance (installation & dance)

A TEST FORRADALMA / BODY REVOLUTION

Rendező ▪ Director: Mokhallad Rasem / Mokhallad Rasem ▪ Toneelhuis, Antwerpen / Toneelhuis, Antwerpen

23 perc / Holland nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 23 minutes / Dutch with English and Hungarian subtitles. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

2010. december 17-én Mohamed Bouazizi, egy fiatal tuniszi utcai árus a rendszer elleni tiltakozásaként felgyújtotta magát. Hamarosan lázadások egész sora robbant ki a Közel-Kelet szinte valamennyi országában. Ezt a hullámot akkor – némileg túlzott optimizmussal – „Arab Tavasz"-nak nevezték. A térség szinte minden országának megvolt a maga Arab Tavasza. Ezek a forradalmak ugyan nem sok jót hoztak, ám a média részletesen beszámolt róluk. Milyen hatással vannak ezek a képek más színházi rendezőkre és színészekre, akik Belgiumban élnek ugyan, de a gyökereik Marokkóban, Tunéziában, Irakban, Szíriában vagy máshol vannak? Mit éreznek? Bevándorlóként hogyan dolgozzák fel az otthon maradt családtól és barátoktól érkező információkat? Mit tesz ez az információ a testükkel? Hogyan válaszol a test az erőszakra és a félelemre?
Három másik előadóval együtt Mokhallad Rasem ezekre a kérdésekre keresi a választ táncaiban. *A test forradalma* ennek az előadásnak egy gerilla-változata: kis terjedelemben, kis közönségnek előadva.

On December 17th 2010 a young Tunisian street vendor called Mohamed Bouazizi set fire to himself in protest against the regime. What followed was an extraordinary year of uprisings which broke out pretty much all over the Middle East, a wave of protest which was soon rather over-optimistically dubbed the "Arab Spring". Almost every country in the region had its version of this Arab Spring These (r)evolutions – which, sadly, rarely brought solace – have been given widespread coverage by the media in recent years. What effect have all these images on other theatre directors and performers who live here in Belgium but have their roots in Morocco, Tunisia, Iraq, Syria, etc. How does it feel? How as an expat do you process all the information that comes to you from family and friends who stayed behind? What does that information do to your body? How does the body react to violence and fear?
Together with three performers, Mokhallad Rasem looks for an answer to these questions through dance. Body Revolution is a guerrilla version of a show: made and performed in a short space of time for a limited public.

Színészek / Actors: Mostafa Benkerroum, Bassim Mohsen, Ehsan Hemat ▪ Videó / Video: Paul Van Caudenberg

Fotók / Photos © kurt van der elst

Performansz (installáció és tánc) / performance (installation & dance)

VÁRAKOZÁS / WAITING

Rendező ▪ Director: Mokhallad Rasem / Mokhallad Rasem ▪ Toneelhuis, Antwerpen / Toneelhuis, Antwerpen

25 perc / Holland, francia, angol és arab nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 25 minutes / Performed in Dutch, French, English, Arabic, with Hungarian and English subtitles.

Hogyan látja egy arab rendező a világ helyzetét? Mit jelent a „várakozás"? Mokhallad Rasem a Beckett *Godot-ra várva* modern interpretációját adja elő huszonöt percben. Meghatározzák-e korábbi élményeid, hogy mit értesz várakozáson? Számít-e az, hogy mire vagy kire vársz? Mik a várakozás feltételei? A várakozás sokféle lehet: várjuk az iratokat, a felismerést, a fájdalom elmúlását, egy levelet, a szeretett személy visszatérését, a halált, Istent, jobb időket… A *Várakozás* szavak és képek játéka.
Mindkét előadás számos belgiumi iskolában, szociális szervezetnél és menekült-központban is megfordult, színre vitték Ugandában, Marokkóban, Indiában, az Egyesült Királyságban, Spanyolországban, Egyiptomban, Szerbiában és Hollandiában is. ▪ *A Várakozást 2014-ben bevágatták a Fringe Madrid Fesztiválra és harmadik díjat nyert a Birmingham-i BE Fesztiválon.*

How does an Arab theatre director view the world situation? What does 'waiting' mean? Toneelhuis theatre-maker Mokhallad Rasem takes a modern-day look at Beckett's *Waiting for Godot* and creates a 25-minute show. Does your background play a role in what waiting means for you? Does waiting mean the same the world over? Does who or what you are waiting for make a difference? Under what circumstances do you wait? There are numerous forms of waiting: waiting for papers, waiting for insight, waiting for the pain to pass, waiting for a letter, waiting for the return of the one you love, waiting for death, for God, for better times…. *Waiting:* a play in word and image.
In addition to making an extensive tour through Belgian schools, social organizations and refugee centres, the two productions has been presented in Uganda, Morocco, India, the United Kingdom, Spain, Egypt, Belgrade and the Netherlands. ▪ *Waiting was selected for the Fringe Madrid Festival and won third prize at the BE Festival in Birmingham in 2014.*

Színészek / Actors: Mokhallad Rasem, Bassim Mohsen, Lore Uyttendaele, Jessa Wildemeersch ▪ Videó / Video: Saad Ibraheem ▪ A produkció az Európai Unió támogatásával jött létre a Moussem.eu program keretében / With the support of the European Union, project moussem.eu ▪ Executive producer / Producer: Toneelhuis i.c.w. Association Kulturanova

20
április
April

péntek / Friday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Németország
Germany

Roberto Ciulli – Matthias Flake / Roberto Ciulli – Matthias Flake

BOHÓCOK 2 ½ / CLOWNS 2 ½

Rendező ▪ Director: Roberto Ciulli, Matthias Flake / Roberto Ciulli, Matthias Flake ▪ Theater an der Ruhr – Collective Ma'louba, Mülheim an der Ruhr

3 óra 10 perc egy szünettel. ▪ 3 hours 10 minutes with 1 intermission. ▪ **Az előadást 12 éven felülieknek ajánljuk!** ▪ We recommend the production for people 12 years of age and older.

Míg régebben az időskor méltóságot, tapasztalatot és olykor bölcsességet jelentett, a nyugati társadalmak demográfiai változásai nyomán másképpen tekintünk az élet e szakaszára. Manapság olyannak tekintjük, amely legtöbbször együtt jár a gyengeséggel, továbbá fizikai és szellemi korlátokkal. De mi történik, ha más szemszögből nézzük a jelenséget és igyekszünk valami mást is meglátni az elfogadott sémákon túl? Mondjuk egy bohóc szemszögéből látva, az öregség is más képet mutat. Azokat a helyeket, ahol az emberek életük utolsó éveit élik, gyakran ugyanolyan szabályok jellemzik, mint az iskolákat, különösen pedig a bentlakásos iskolákat. Ezek lényege, hogy az ott lakók szigorú rendtartást követnek, melynek révén remélhetőleg távol tartható az állítólag mindenhol ránk leselkedő káosz. Kőbe vésett szabályok vannak: mindenki minden nap ugyanabban az időben eszik, alszik és tornázik, rendelt napja van a látogatók fogadásának is – függetlenül attól, hogy valaki éppen akkor szeretne-e enni, aludni vagy látogatót fogadni. Ez olyan ellentmondásokat szül, amelyeket a bohóc szeme azonnal észrevesz. A látogatók csak zavarják a meglátogatottat, aki vörös bohócként ül a fehér bohóc látogatókkal szemközt, az utóbbi pedig azt hiszi, hogy a józan ész az ő monopóliuma. A befogadó intézmény rendszabályainak alávetett személyekben ösztönösen kialakul egy anarchikus makacsság, amely a mindennapi életben komikus jeleneteket szül.
Roberto Ciulli egyike azon kevés európai színházi alkotónak, aki mestere a bohóckodás modern, ám mégis feledésbe merült művészetének, a Theater and der Ruhr társulatával felszabadító, tragikomikus és zenében gazdag betekintést nyújt a „hanyatlás" sötétségébe: az öregedés bohózata ez.

While old age was once associated with dignity, experience and sometimes even wisdom, the demographic change in Western societies has affected our view of the later years of life. Now, age is more often seen as a flaw, a kind of deformation, that is especially characterized by weakness and physical as well as mental limitations. But what if we shift our perspective to discover something different beyond the established patterns? If we look at the world through the eyes of a clown, for instance, our view on aging changes, too. Often, the places where people tend to spend the last years of their lives are subject to the same rules that applied in school, especially boarding school – the important thing is for residents to follow the system of order so that the chaos presumably hiding around every corner can be kept at bay. Schedules are set in stone: people eat, sleep, and do gymnastics at the same time every day, and visitors are received on certain days – regardless of whether you feel like eating, sleeping, or welcoming visitors. This creates the contradictions that are uncovered by a clown's gaze. Visitors are a nuisance to the person they are visiting, who sits like a helpless red clown opposite this patronizing white clown who thinks he has cornered the market on reason. Subjected to the organizing dictates of the holding institution, individuals develop an anarchic sense of stubbornness that can also provoke comedy in everyday situations. Roberto Ciulli, one of the few European theater producers who can be considered an expert in the modern but forgotten art of clowning, works with the ensemble at Theater an der Ruhr to take a freeing, tragicomic and highly musical look at the darkness of "decline": an explosive clownery on aging.

Színészek / Actors: Matthias Flake, Rupert J. Seidl, Petra von der Beek, Simone Thoma, Dagmar Geppert, Albert Bork, Klaus Herzog, Fabio Menéndez, Peter Kapusta, Roberto Ciulli ▪ **Díszlettervező** / Stage designer: Gralf-Edzard Habben ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Elisabeth Strauß ▪ **Zeneszerző** / Composer: Matthias Flake ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Helmut Schäfer

Fotó/Photo © Kühring

BOHÓCOK VIHARBAN / CLOWNS IN STORM

Komikus, zenés álomutazás / A comic-musical dream voyage

A Bohócok viharban három évvel az előbbi produkció után született. Az azóta eltelt időben drámai módon változott meg a globális társadalom; a menekültek beáramlása és az Iszlám egy bizonyos válfajától való félelem és a támadások fenyegetése miatt feje tetejére állt a világ.

Three years after the first production, the state of our global society has changed dramatically; the world seems to have been turned upside down, with the influx of refugees and the fear of a certain form of Islam, of attacks. How do the aged clowns respond to this changed situation?

Színészek / Actors: Roberto Ciulli, Simone Thoma, Rupert Seidl, Fabio Menéndez, Steffen Reuber, Dagmar Geppert, Klaus Herzog, Petra von der Beek, Volker Roos, Matthias Flake, Albert Bork, Peter Kapusta ▪ **Díszlettervező** / Stage designer: Gralf-Edzard Habben ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Elisabeth Strauß ▪ **Zeneszerző** / Composer: Matthias Flake ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Helmut Schäfer ▪ **Rendezőasszisztens** / Director assistant: Dijana Brnic

21
április
April

szombat / Saturday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Ukrajna
Ukraine

„EZMI" (CESO) / WHAT'S THAT (TSESHO)

Bábkabaré / Puppet cabaret

Rendező ▪ Director: Vladiszlav Troickij / Vlad Troitsky
A DAH Kortárs Művészeti Központ, Kijev és a Teatr Pralnia koprodukciója / Co production of CCA "Dakh" & Teatr-Pralnia(Laundry Theatre)

1 óra 30 perc szünet nélkül / Ukrán és angol nyelven magyar felirattal. ▪ 1 hour and 30 minutes without intermission / Performed in Ukrainian and English with Hungarian subtitles. ▪ A dalszövegek Mihail Szemenko, Artyom Polezsaka, Jacques Prevert, Tirtsa Atar, Gro Vakar valamint a rendező és a színészek saját szövegei / Poetry by Mykhail Semenko, Artem Polezhaka, Jacques Prevert ,Tirtsa Atar, Gro Vakar and own texts of director and actors

A EzMi (CeSo) egy sajátos kabaréprojekt, amely a drámai színház, bábszínház, élő zene és költészet ötvözete. Vladiszlav Troickij ukrán rendező és öt fiatal ukrán színész közös munkája, különböző művészeti ágak vegyítésével keresi a kifejezés új módját. A szereplők játszanak, bábokat mozgatnak, zenélnek, énekelnek és szavalnak. Az előadás zenéjének nincsenek műfaji korlátai, jelen van a népdal, gyermekversek, sajátos hangok, klasszikus és kortárs költészet, saját szövegek, Facebook bejegyzések, valamint a szereplők emlékei és álmai. Az előadók nem zenészek, hanem színészek, így a zene is ugyanúgy születik, mint egy szerep értelmezése – érzéseken és érzékeken át. A színészek csellót, nagybőgőt, tangóharmonikát, melodikát és dobokat szólaltatnak meg. A EzMi (CeSo) az önmagunkkal folytatott párbeszédről szól, a „belső én" és „külső én" viszonyáról, gyermekkori emlékekről, arról, hogyan élik meg a a gyermekek a magányt, veszteséget, a felnőttek egymáshoz való viszonyát vagy a háborút, és hogy mindezek az élmények hogyan befolyásolják a sorsukat. Az előadás a jelenkor emberi kapcsolataira is reflektál, a nemzedékek viszonyára és az emberi minőség meghatározására.
„Nagyon szeretjük, ahogy az ukrán szavak kiadják a CeSo ritmusát. A mi előadásunkban a kérdés maga is provokál. Kik vagyunk mi valójában? Mik vagyunk mi a hamis hírek világában, ahol irányt vesztünk a hírfolyamokban, ahol saját emlékeink is elvesznek? Abban a világban, ahol lesújtanak a halál, háború és pusztítás hírei, miközben oly távol vagyunk?" (Vlad Troickij)

TseSho is the unique cabaret project combining drama theatre, puppet theatre, live music, poetry. It is the cooperation of Ukrainian director Vlad Troitskyi and a group of five young Ukrainian actors. TseSho searches the new ways of expression by combining different arts. Actors play the situations, make sketches with puppets, play instruments, sing, use the poetry. Music has no framed genre and contains folklore songs, children's rhymes, specific sounds, old and contemporary poetry, own texts, world news, posts from Facebook, own memories and dreams. As all participants are not musicians but they are actors, so music is born like the word in the role - through feelings and sense. Actors play cello, contrabass, accordion, melodica and drums. In the performance Tse Sho talk about the dialogue with yourself, about the strange connection with "you internal" and "you external", about memories from childhood, about how children perceive different things such as loneliness, loss, relations adults, war and which influence does it has on the destiny? Also there are reflections about the relations between people in the contemporary time, about the generations and about calling of every human.
„We liked the sound, the rhythm of that phrase in Ukrainian: TseSho? In our performance it's the question designed to provoke. Who are we? Who are we in thisworld of fake news, when you get lost in the newsfeed, when you start to lose your own memories? When your heart is broken by the news of death and war and destruction, but you are far, far away?" (Vlad Troitsky)

Színészek / Actors: Igor Mytalnykov, Kateryna Petrashova, Nadiia Golubtsova, Marusia Ionova, Marichka Shtyrbulova ▪ Díszlettervező / Stage designer: Vlad Troitsky ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Kateryna Beslik ▪ Hangmérnök / Music engineer: Maksym Taran ▪ Fénytervező / Lights designer: Natalka Perchyshena ▪ VJ designer: Olena Avramenko

Fotó / Photo: © Nastya Telikova

21
április
April

szombat / Saturday – 17.00 / 5 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Libanon
Lebanon

EMELKEDJEN FEL ÉS ÉREZZE AZ ILLATOT

MAY HE RISE AND SMELL THE FRAGRANCE

Táncelőadás / Dance performance

Rendező és koreográfus ▪ Director and choreographer: Ali Chahrour / Ali Chahrour ▪ Ali Chahrour Company, Bejrút / Ali Chahrour Company, Beirut

1 óra egy szünettel / Arab nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hours with one intermission / Performed in Arabian with Hungarian and English subtitles.

„Csak olyan Istenben hinnék, aki tud táncolni" (Friedrich Nietzsche: Imígyen szóla Zarathustra)
A *Felemelkedés* egyszerre táncelőadás és szertartás, amelyben a halál előjön a föld mélyéből és az élet szertartásává lesz. A nő, a gyászoló papnő összehívja a férfiakat, hogy megtapasztalják a gyász és veszteség kínjait. Mint egy istennő, az élet és halál mezsgyéjére vezeti őket, ő mozgatja a testüket és félelmeikből nő ki az életigenlés. Megkérdőjelezi saját férfiasságukba vetett hitüket – az erőt, hősiességet és szívósságot; amely merevség, lassúság és elmúlás – felszínre hozza esendőségeiket és gyengeségeiket, hangja erejével és siralmaival is lecsupaszítja tehetetlenségüket.
A *Felemelkedés* Ali Chahrour trilógiájának záró darabja. Mindhárom előadás a gyászszertartásokról, azok gazdag mozgáskincséről és a test jelenlétének kérdéséről szól. A *Fatmeh* és a *Leila halála* után következő *Felemelkedés* tovább gazdagítja az értelmezések világát egy siratóénekekre, gyászra és táncra épülő előadással. Felhasználja az arab emlékezet mondáit és legendáit, a helyi – pontosabban Mezopotámia Fekete Föld néven ismert vidékének – sajátos mozgáskultúráját.

"I would only believe in a god who could dance." (Friedrich Nietzsche, Thus Spoke Zarathustra)
"May He Rise" is a dance performance and a ceremony, where death emerges from the depth of the earth to become a rite for life. The woman, the mourning priestess, summons the men so that they may experience grief and the pain of loss. Like a goddess, she brings them to the threshold of life and death, she moves their bodies, and from their anguish releases an action for life. She makes them question concepts tied to their masculinity — strength, heroism and toughness; rigidity, sluggishness, and fading — laying bare their vulnerabilities and weaknesses, exposing their impotence through the intensity of her voice, her energy and her lamentations.
"May He Rise" concludes Ali Chahrour's trilogy on mourning rituals and their rich repertoire of movement, and the problematic of the presence of the body. Following "Fatmeh" and "Leila's Death", "May He Rise" offers an additional taste with a performance based on lamentations, mourning, dance, stories and legends summoned from Arab memory and local genres of movement — specifically from the region of Mesopotamia, also known as the Black Grounds.

Színészek / Actors: Ali Chahrour, Hala Omran, Abed Kobeisy, Ali Hout ▪ Díszlettervező / Stage designer: Issa Kandil ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Rayya Morcos ▪ Zeneszerző / Composer: Matthias Flake ▪ Dramaturg / Dramaturge: Junaid Sarieddeen ▪ Zeneszerző és zenészek / Music composed and performed by: "Two or The Dragon" / Ali Hout, Abed Kobeissy ▪ Fénytervező / Light designer: Guillaume Tesson ▪ Fénytervező / Light designer: Guillaume Tesson ▪ Hangtervező / Sound designer: Khyam Allami ▪ Kommunikációs koordinátor / Communication coordinator: Zyad Ceblany ▪ Grafikus / Graphic designer: Nadine Helwe ▪ Kalligráfia / Calligraphy: Ali Ceblany ▪ Koprodukciós partnerek: fabrik Potsdam, a Goethe Intézet támogatásával, az „Afac" arab művészetért és kultúráért alapítvány / Co-produced by: fabrik Potsdam with the support of Goethe institute, Arab fund for arts and culture "Afac". ▪ Támogatók: Houna Központ, Zoukak színtársulat, Bejrúti Francia Intézet, Al Akhbar napilap, L'Orient du Jour / With the support of: Houna Center, Zoukak theatre company, The French Institute in Beirut, Al Akhbar newspaper, L'orient le jour. ▪ Külön köszönet: Montevideo, Créations Contemporaines kézműves műhely, Les Rencontres à l'échelle összművészeti fesztivál / Special thanks: Montevideo, création Contemporaines- Atelier de fabrique artistique, Les Rencontres à l'échelle.

Fotó / Photo © Zyad Ceblany

22
április
April

vasárnap / Sunday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Olaszország
Italy

Carlo Collodi regénye alapján írta Antonio Latella, Federico Bellini, Linda Dalisi / from Carlo Collodi's novel by Antonio Latella, Federico Bellini, Linda Dalisi

PINOKKIÓ / PINOCCHIO

Rendező ▪ Director: Antonio Latella / Antonio Latella ▪ Piccolo Teatro di Milano – Teatro d'Europa, Milánó / Piccolo Teatro di Milano – Teatro d'Europa, Milano

2 óra 50 perc egy szünettel / Olasz nyelven magyar felirattal. ▪ 2 hours 50 with one intermission / Performed in Italian with Hungarian subtitles. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

Megszületsz, hazugságok emlőin tartanak, hazugságban választanak el, majd az iskolában még körmönfontabb hazugságokat tanítanak neked. Egész életed egy nagy hazugság, és talán csak halálod közeledtével döbbensz rá, hogy semmi sem maradt – csak te magad, és az, amire képes lettél volna. De nem tetted meg, mert a hazugságok egyébre ösztönöztek. Akkor már tudod, hogy tiéd lehetett volna a világ, hiszen egyedül te tudod a nagy titkot: de már késő. Már túl öreg vagy. (John E. Williams)
Kiderül-e az igazság? Valóban ilyen az élet? Igaz-e, hogy lelepleződnek a hazugságok vagy titokban maradnak, mélyen elrejtve az igazság alatt? Erről a báburól tudjuk, hogy valahányszor hazudik, azt látja, megnő az orra; erre tanították, ezt hitették el velünk. Ám ez is csak egy, a felnőttek által terjesztett hazugság. Collodi történetében Pinokkió orra időnként megnő, de nem olyan hosszúra, mint amit a mese terjedelme megkövetelne. És nem mindig akkor nő meg, amikor hazudik. Néha pusztán azért nő, mert Pinokkió él. Ez emlékezteti e bábut arra, hogy bár fából, azaz élettelen anyagból faragták, mégis érzelmekre képes. Képes arra, hogy felfedezze az élet leheletét a legkülönfélébb utakon. – Antonio Latella.

You get born, and you nurse on lies, and you get weaned on lies, and you learn fancier lies in school. You live all your life on lies, and then maybe when you're ready to die, it comes to you — that there's nothing, nothing but yourself and what you could have done. Only you ain't done it, because the lies told you there was something else. Then you know you could of had the world, because you're the only one that knows the secret; only then it's too late. You're too old. (From Butcher's Crossing, by John E. Williams)
The truth will out? Is life really like this? Is it true that lies are discovered, or do they remain secret, hidden beneath the truth?
We are used to thinking that the little puppet sees his own nose get longer every time he tells a lie; this is what we have been taught and this is what we have learned to believe. And yet this itself is a lie told by adults. Pinocchio's nose, in Collodi's tale, grows on various occasions, but not so many considering the length of the story. And not always when Pinocchio lies. At times his nose grows because he lives; a reminder to the puppet that he is capable of feeling, despite being made of wood, of lifeless matter. It allows him to feel the breath of life in different ways from us. – Antonio Latella

Színészek / Actors: Arlecchino / Gatto / Padrone del Carro: Michele Andrei; Fata / Maestro Ciliega / Donnina / Tonno: Anna Coppola; Pulcinella / Volpe: Stefano Laguni; Pinocchio: Christian La Rosa; Grillo: Fabio Pasquini; Musico: Matteo Pennese; Colombina / Pulcino / Merlo / Ostessa Grosso Colombo / Lumaca: Marta Pizzigallo; Geppetto / Mangiafuoco / Guidice Pescatore Verde / Padrone del Circo: Massimiliano Speziani ▪ Díszlettervező / Stage designer: Giuseppe Stellato ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Graziella Pepe ▪ Zene / Music: Franco Visioli ▪ Dramaturg / Dramaturge: Antonio Latella, Federico Bellini, Linda Dalisi ▪ Fény / Lighting designer: Simone De Angelis

Foto / Photo: © Brunella Giolivo

22
április
April

vasárnap / Sunday – 15.00 / 3 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Magyarország
Hungary

Katona József / József Katona

BÁNK BÁN / BAN BÁNK

Rendező ▪ Director: Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky
Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

2 óra 20 perc szünet nélkül / Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours 20 minutes without intermission / Performed in Hungarian with English translation. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

Katona József hősének „mindössze" annyi volt a vétke – s azért lett „végsemmiség az ítélete" – mert „hitveséhez és gyermekihez" kötő tündéri láncaitól szabadulva próbált megfelelni politikusi kötelességének. Nem a morál, nem a jog, hanem a szeretet törvényével szegült szembe. Ebben a szükségszerűen kudarcba fulladó vállalkozásban látta meg Katona a világa rendjéért lelki javairól lemondani kényszerülő modern ember tragédiáját – írja Kulin Ferenc a *Bánk bán*ról, amely a *Csongor és Tünde*, valamint *Az ember tragédiája* mellett a magyar drámairodalom klasszikus alapműve.
Vidnyánszky Attila a *Bánk bán*t ezúttal kamaraszínházi produkcióként vitte színre. Ez a fajta megközelítés annak is a próbája, hogy a mai fiatal generáció számára lehet-e még úgy tolmácsolni a darab személyek közötti konfliktusrendszerét, hogy ez egyúttal a nemzeti sorskérdések iránt is fogékonnyá tegye őket, nemcsak a múlt, hanem a jelen vonatkozásában is.

Ban Bánk is one of the greatest masterpieces of Hungarian drama literature, on a par with *Csongor and Tünde* or *The Tragedy of Man*. In his review, Ferenc Kulin argues that the protagonist of József Katona's play did nothing else wrong, but trying to shake off the sweet chains of family commitments in order to fulfill his duties as a politician. Rather than committing a moral or legal infringement, he opposed the power of love, and therefore he was meted out a fate of complete destruction. In Katona's world, this endeavour, doomed to certain failure, is tragically symptomatic to modern existence, where man is forced to gave up spirituality for law and order.
Attila Vidnyánszky now proposed to adapt *Ban Bánk* to chamber theatre. This approach will reveal whether it is still possible to present the web of interpersonal conflicts woven into the fabric of the play in a way as to make the younger generation perceptive to questions of national survival, with regard to both the present and the past.

Színészek / Actors: Bánk bán / Ban Bánk: Mátray László; Gertrudis, királyné / Queen: Udvaros Dorottya; Melinda: Söptei Andrea; Otto: Farkas Dénes; Biberach, egy lezengő ritter / Knight-Errant: Horváth Lajos Ottó; Bendeleiben Izidora, türingiai leány / a Girl from Thuringia: Ács Eszter; II. Endre, a magyarok királya / Andrew II, King of Hungary: Szalma Tamás; Tiborc, paraszt / a Peasant: Varga József; Mikhal bán / Ban Mikhál: Rácz József; Simon bán / Ban Simon: Tóth László; Petur bán, bihari főispán / Ban Petur, Lord-Lieutenant of Bihar County: Olt Tamás; Erzsébet, Gertrudis gyermeke / Elisabeth Daughter of Gertrudis: Szeőke Lili / Wallisch Virág; Béla, Gertrudis gyermeke / Son of Gertrudis: Buzádi Buda; Soma, Bánk gyermeke / Soma, Son of Bánk: Dalotti András / Teszárs Örs ▪ Továbbá a Kaposvári Egyetem Színházi Intézetének hallgatói / Actors-Students of the Art Faculty of the University of Kaposvár: Ádám Kornél, Bölkény Balázs, Cseke Lilla Csenge, Herczegh Péter, Hermányi Mariann, Karácsony Gergely, Kisari Zalán, Kocsis Gábor, Kovács Panka, Kovács S. József, Péteri Lilla, Szász Júlia, Szurcsík Ádám, Varga-Huszti Máté ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Herpai Rita ▪ Díszlet- és jelmeztervező / Stage and Costume designer: Olekszandr Bilozub ▪ Dramaturg / Dramaturge: Szász Zsolt ▪ Ügyelő / Stage manager: Lovass Ági ▪ Súgó / Prompter: Könya Gabi

Fotó / Photo: © Eiri Szabó Zsolt

23
április
April

hétfő / Monday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Tunézia
Tunisia

VIOLENCE(S) / VIOLENCE(S)

Rendező ▪ Director: Fadhel Jaïbi / Fadhel Jaïbi ▪ Tunéziai Nemzeti Színház, Tunisz / National Theatre of Tunisia
Szövegkönyv és dramaturgia ▪ Script and dramaturge: Jalila Baccar / Jalila Baccar

1 óra 50 perc szünet nélkül / Arab nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hour 50 without intermission / Performed in Arabian with Hungarian and English subtitles. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

A tunéziai forradalom ahelyett, hogy reményt hozott volna, elfojtott félelmet, szorongást, depressziót váltott ki, és számtalan erőszakos cselekedetet generált a mindennapi életben, amelyek szörnyű bűntényekbe torkolltak. Miért vetette magát többezer tunéziai fiatal a tengerbe, hogy eljussanak a „szabad világba"? Miért történt annyi öngyilkosság, annyi tűzhalál, akasztás a forradalom első napjaitól kezdve, és miért nő ezek száma rémisztően napról napra? Miért van egyre több rablás, megerőszakolás, gyilkosság? Megsemmisülni vagy megsemmisíteni a másikat, ez itt a kérdés. De a kulturális, társadalmi, gazdasági, politikai, pszichiátriai magyarázaton túl… nincs itt valami nagy titok, egy kifürkészhetetlen fekete lyuk a „tettbefordulás" körül? Honnan jön a tettbefordulás? A nagy mítoszok és archaikus viselkedési módok miféle homályos mélységeiből? A mai Káinok és Ábelek az idők hajnalán lévő testvérpár makacsul visszatérő megtestesülései lennének?
„Az ember türtőzteti magát" kiáltana fel Albert Camus. De hogyan? Talán, hogy nem hagyja magában az állatot eluralkodni? De hát a jó, a művelt, az intelligens, a toleráns, a másikat, az életet becsülő ember… hol van most? Utazás az emberi lélek mélyére. Homérosz, Aiszkhülosz, Szophoklész, Euripidész, Shakespeare, Dante, Büchner, Brecht, Genet, Bond, Pasolini és annyi más után… mi „új" van, miféle irreális, szürreális, tragikomikus a mi szörnyű hétköznapjainkban? Bűntettek, kicsik és nagyok.

It is an appalling fact that the Tunisian revolution, instead of raising hope, resulted in suppressed fears, anxieties and depression, as well as generating innumerable acts of violence in everyday life, resulting in horrible crimes. Why would thousands of young Tunisians throw themselves to the sea, seeking to reach the "free world"? Why have there been so many suicides, deaths by fire and hangings since the very first day of the revolution, and why are these numbers still climbing? Why is there so much robbery, rape and murder? It seems that it comes down to kill or be killed. Isn't there, beyond the obvious cultural, social, political and psychiatric explanations a deeper secret, an inscrutable black hole behind all these acts? Where does all the action come from? Does it stem from some obscure pattern from the mythological and archaic depths? Are perhaps today's Cains and Abels some persistent reincarnations from the dawn of time?
"Man must restrain himself!" Albert Camus would should at this point. Yes, but how exactly? Maybe by restraining the animal within? So where is the cultured, intelligent, tolerant appreciative human being gone... where is it now? A journey to the depth of the human soul. After Homer, Aiskylos, Sopholces, Euripides, Shakespeare, Dante, Büchner, Brecht, Genet, Bond, Pasolini and so many others, is there something "new", something unreal, surreal, tragicomic in our horrible present? Crimes, both small and major.

Színészek / Actors: Jalila Baccar, Fatma Ben Saïdane, Noomen Hamda, Lobna M'lika, Aymen Mejri, Nesrine Mouelhi, Ahmed Taha Hamrouni, Mouïn Moumni ▪ Díszlet- és fénytervező / Set and Lighting designer: Fadhel Jaïbi ▪ Díszlettervező asszisztens és zene / Set designer assistant and Music: Kays Rostom ▪ Rendező asszisztens / Director assistant: Marwa Mannaï ▪ Jelmez / Costumes: Salah Barka ▪ Világosító / Light: Ali Helali, Nawress Arfaoui ▪ Fénytervező / Light designer: Guillaume Tesson ▪ Hangtechnikus / Sound: Slim Askri ▪ Színpadmester / Chief carpenter: Neji Khadhraoui ▪ Produkciós munkatárs / Production: Adnene Labidi ▪ Produkciós felelős / Production: Faten Jaouadi ▪ Produkciós vezető / Production manager: Oussama Jameï

Fotó / Photo: © Attilio Marasco

24
április
April

kedd / Tuesday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Magyarország
Hungary

Beaumarchais Egy őrült nap avagy Figaro házassága című drámája nyomán, Sardar Tagirovsky és Sényi Fanni ötlete alapján írta Sényi Fanni / Based on A crazy day or the marriage of Figaro by Beaumarchais, written by Fanni Sényi after an idea of Sardar Tagirovsky and Fanni Sényi

FIGARO HÁZASSÁGA, AVAGY EGY ŐRÜLT NAP EMLÉKE

THE MARRIAGE OF FIGARO OR THE MEMORY OF A CRAZY DAY

Sorskomédia / A comedy of fate

Rendező ▪ Director: Sardar Tagirovsky / Sardar Tagirovsky ▪ Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest
3 óra 30 perc szünet nélkül / Magyar nyelven angol felirattal. ▪ 3 hours 30 minutes without intermission / Performed in Hungarian with English subtitles.

Egy nem távoli, de távolinak tűnő jövőben Spanyolország nagyhatalommá vált egy A.I.DEN (Éden) nevű vállalatnak köszönhetően. A vállalat a mesterséges intelligencia fejlesztésével foglalkozik, elnöke egy 21. századi gróf. Az ő házában vagyunk. A grófnak, mint mindenkinek, vannak vágyai és félelmei. Vágyakozik személyi titkárának, Figarónak menyasszonya után. És képes bármilyen követ megmozgatni, hogy megszerezze, ami kell neki. A ház lakói, a vállalat munkatársai mindannyian saját megoldatlan vágyaik körül forognak és ennek egyik központi eleme Figaro. Figaro olyan, mint azok a lámpák, amelyek körül az éjszakai pillangók és bogarak repkednek, míg meg nem égetik szárnyaik és bele nem halnak az elérhetetlen fény vágyába.
Társadalmi helyzetekről, emberi játszmákról, színházról, szerelemről, költészetről, jövőkutatásról, nosztalgiáról, a mi világunkról szól az előadás, kapcsolatot teremtve Beaumarchais korának világával. Azóta sok minden történt. Egy hirtelen változó világ részesei vagyunk most. Elképzelhetetlennek tűnő helyzetek előtt állunk. Egy olyan kor vár ránk, ahol az idő és a tér fogalmát újra kell értelmeznünk. És éppen ezért egyre fontosabbá válik mindannyiunk számára a múlt, a gyökereink, az emlékeink. De a digitális forradalom közepette is létezik egy pár, Figaro és Suzanne, akik kilépnek a játszmák és a pletykák megszokott köréből. Beaumarchais humorával és kiváló szerkesztésű drámájával, részei leszünk Figaro álmának, újraéljük vele a múlt egy szeletét, Figaróval közösen játsszuk újra ezt az őrült napot.

In a seemingly distant future, Spain has become a major player due to the multinational company A.I.DEN (Eden). The chairman of the company that develops artificial intelligence is a 21st century count. We are at his residence. The count – as everybody else – has his desires and fears. He longs for the fiancée of his secretary, Figaro. He will do everything to get what he wants. The inhabitants of the mansion and the employees of the company revolve around their unresolved desires, one central element of which is Figaro himself. Figaro is like one of those lamps that attract night butterflies and insects only to burn their wings and die longing for the unattainable light.

The performance is about social situations, human plots, theatre, love, poetry, futurology, nostalgia, our current world with a link to the world of Beaumarchais. Many things have happened since. We are currently in a rapidly changing world. We face an unimaginable situation. We are on the brink of an age when we must redefine the very concepts of time and space. Consequently, our past, our roots and our memories gain increased importance. But even during this digital revolution there is couple – Figaro and Suzanne – who opt out of the usual ring of plots and gossip. Thanks to the humour and well-conceived play of Beaumarchais we become part of Figaro's dream, together with him we relive a sliver of the past: we are replaying this crazy day alongside Figaro.

Fotó/Photo: © Eövi Szabó Zsolt

Színészek/Actors: Almaviva gróf, elnök, Eden Vállalat/ Count Almaviva, Chairman, Eden Company: Schnell Ádám; Rozina grófné, a felesége/ Rozina Countess, his wife: Szücs Nelli; Figaro, a gróf személyi titkára, Éden Vállalat/the personal secretary of the count, Eden Co. : Kristán Attila; Suzanne, a grófné szobalánya/the Count's maid: Barta Ágnes; Marcellina, bioszoláris építesz, Éden Vállalat/bio-solar architect, Eden Company: Söptei Andrea; Antonio, gondnok és kertész a gróf birtokán/the castle's gardener: Szarvas József; Cherubin, a grófné keresztfia/ the Count's page: Berettyán Nándor; Bartolo, agykutató, Éden Vállalat/ neuroscientist, Eden Company: Töth László; Bazilio, zenetanár/music teacher: Bordás Roland; Fanchette, szobalány, Antonio lánya/Antonio's daughter: Katona Kinga; Pepito Pepitanez, színész/actor: Rácz József; Sebastian, MI kutató, Éden Vállalat/ MI researcher, Eden Company: Szabó Sebestyén László; Domingo, tudatos-álom kutató, Eden Vállalat/ conscious dreaming researcher, Eden Company: Szép Domán; Ádám, az Eden Vállalat tulajdona/ Adam, owned by Eden Company: Nagy Márk e.h.; Eva, az Eden Vállalat tulajdona; Gésa/owned by Eden Company, Geisha: Szabó Nikolett e.h. ▪ Díszlettervező/Stage designer: Dobre-Kóthay Judit ▪ Jelmeztervező/Costume designer: Alíz Bajkó Blanka ▪ Zeneszerző/Composer: Katona Dávid ▪ Zenei szerkesztő/Music montage: Katona Dávid, Sardar Tagirovsky ▪ Videó/Video: Nagy Bianka ▪ Operatőr/Camerist: Grátz Márk ▪ Dramaturg/Dramaturge: Sényi Fanni ▪ Rendezőasszisztens/Assistant director: Kolics Ágota ▪ Ügyelő/Stage manager: Dobos Gábor, Lencsés István ▪ Súgó/Prompter: Sütő Anikó

25
április
April

szerda / Wednesday – 18.00 / 6 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

India
India

SZERELMES ÉNEKEK TÉREN ÉS IDŐN TÚL – A BENGÁLI BÁULOKTÓL

LOVE SONGS BEYOND SPACE AND TIME - BY BAULS OF BENGAL

Művészeti vezető ▪ Artistic director: Parvathy Baul / Parvathy Baul ▪ Parvathy Baul együttese, India / The Group of Parvathy Baul, India
2 óra szünet nélkül / Bengáli nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 2 hours without intermission / Performed in Bengali with Hungarian and English subtitles.

Ez az előadás két különböző művészeti ág egyedülálló szintézisét adja. A vizuális *álpaná* (bengáli mandala) motívumainak kibomlását mutatja be bául dalok kíséretében, amelyek az Isteni utáni sóvárgás ezernyi érzelmi színárnyalatát fejezik ki. A bengáli bául főként szóbeli hagyomány, lényegében a jógik, szúfik és misztikusok gyakorlatához kapcsolódik. Arra szolgál, hogy megélhessük a nagy szentek dalokban elbeszélt bölcsességét. Évezredekkel ezelőtt gyakorolták már, és a mai napig élő hagyomány, amely napról napra tovább fejlődik Bengálban a kortárs bául mesterek költészetében. Küldetése, hogy emlékeztessen, ráébresszen az egyetemes szeretet virágjára, amely minden szívben kinyílhat kaszttól, társadalmi rétegektől, vallástól vagy bármely más, emberek alkotta határoktól függetlenül. A bául dalok többnyire egyszerű bengáli köznyelven szólalnak meg, mégis szokatlan nyelvi kifejezésmódban, úgynevezett *Szandhjá Bhásá* stílusban, vagyis egyfajta félhomályos, titkos nyelven megírt versek, melyek több réteget hoznak össze azáltal, hogy a hétköznapi falusi élet, a természet, az emberi szerelem egyszerű metaforáinak áttetsző fátylán túl kifinomult, rejtőzködő jelentést hordoznak. A hazánkban is jól ismert 20. századi indiai költő, Rabíndranáth Tagore rajongott a bául költészetért, és sokat tett azért, hogy az irodalmi életben ismertté tegye.
Az *álpaná* szakrális föld- és padlófestészet. A szó a szanszkrit *álimpaná*ból ("bemeszelés", "bekenés") ered. Hagyományosan az asszonyok rajzolták rizs- és lisztpasztával a ház elé napfelkelte előtt, hogy áldást hozzon arra a napra. Az előadásban két festőművész egy hozzávetőleg 10 méter átmérőjű *álpaná*t fest majd fel két óra alatt, melybe a végén a nézők is berajzolhatják a maguk motívumait.
A zenei együttes tagjai (valamennyien a bául hagyomány beavatott mesterei) az egyhúrú *éktár*on és ritmus-hangszereken játszanak. Már a több ezer évvel ezelőtti indiai szentiratban, a Számavédában is találkozunk az éktárral, amely az Egység szimbóluma, egyetlen húrja, mint a Nap egy sugara, amely a Földet érinti, és kettejük egyesüléséből valami új születik. Az éktár hangját az "AUM" (ÓM) hangjának tekintik, de *anáhat nád* vagyis „nem megszólaltatott", azaz önmagától zengő hangként is ismerik. Parvathy Baul (Párvatí Bául) *ars poetica*-ja, mesterét, Sanatan Das Bault (Szanátan Dász Bául) idézve a következő: "Mi csupán az éktár hordozói vagyunk; csakis az éktár dönt – ő utazik, ő énekel és ő találkozik emberekkel, mi csak elvisszük őt különböző helyekre. Olyan végtelenséget találok ebben az egyetlen húrban, hogy elegendő számomra ahhoz, hogy átkeljek vele az életemen."

This presentation offers an unique synthesis of two different artistic dimensions: she show a gradual emergence of Álpaná motifs accompanying the Baul songs which express myraid hues of emotions with central essence as longing for the Divine. Baul is mainly an oral tradition – intrinsically connected to the practice of Yogis, Sufis and Mystics – which serves to living wisdom of speaking songs of great saints. It has been practiced and performed through generations since thousands of years, and continues even today. This living tradition of Musical Mystic Practice is evolving everyday through the contributions of contemporary BaulSadhakas (Baulpractioners) of Bengal. Her mission is the purpose of remembering, recognizing the flower of universal love which blossoms in everyone's heart, devoid of caste, class or religion or any kind of human made boundaries.
Baul songs are mostly composed in simple colloquial Bengali. These poems were written in an unusual language expression, known as SandhyaBhasha or twilight language. Poems written in the style of SandhyaBhasha brings together many layers of subtle meaning written behind the transparent veil of simple metaphor of normal daily village life – of nature, or of human love. This language is also known as the hidden language. The great indian poet from 20 century, Rabindranath Tagore (well-know in Hungary), admired the Baul's poesy, and he has done a lot to introduce it in the literary life.

Fotó/Photo: © Eövi Szabó Zsolt

The Álpaná refers to colourful motifs, sacred art or painting done with hands and paint which is mainly a paste of rice and flour on auspicious occasions in Bengal. The word Alpana is derived from the Sanskrit alimpana, which means 'to plaster' or 'to coat with'. Traditionally, it was drawn by the women of the house before sunset. In the performance a 10 meter wide Álpaná will be drawn on the floor by two Álpaná artists over the span of two hours, and the audience will be invited in the conclusion to offer their own motifs in the center.
Even the music ensemble comprises of one-stringed instrument Ektara and rhythm instruments, each with hundreds of years of traditional continuation. All the performers are masters in their own right bring to the presentation authentic experience of the Baul sound. In Sama Veda, we find Ektara, which is a symbol of Oneness, like the single ray of the Sun when it touches earth and this Union, giving birth to newness. The sound of Ektara is imagined as the sound of " AUM". This is also known as AnhatNaad, or unstruck sound. Parvathy Baul's *ars poetica* is the same as she had heard from her Guru, Shri Sanatan Das Baul 'we are only the bearers of Ektara; this Ektara only decides – it travels, sings and meets people, we only carry it to different places, I found so much endlessness in one string, that, it is enough for me to cross my life with this single string'.

Énekesek/Singers: Parvathy Baul, Satyananda Das Baul, Lakshman Das Baul ▪ Húros hangszer/String Instrument: Niranjan Halder; Srí khol: Pijush Biswas; Dhol: Chetan Das ▪ Álpaná festőművészek/Álpaná Artists: Rabi Biswas, Jhumki Hembram

26
április
April

csütörtök / Thursday – 16.00 / 4 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Románia
Romania

Matei Vișniec / Matei Vișniec

MIGRÁNSOOOOK - AVAGY TÚLSÚLYBAN A BÁRKÁNK

MIGRAAAANTS - OR THERE'S TOO MANY PEOPLE ON THIS DAMN BOAT

Rendező ▪ Director: Zakariás Zalán / Zalán Zakariás
Tomcsa Sándor Színház, Székelyudvarhely / Tomcsa Sándor Theatre, Odorheiu Secuiesc

1 óra 50 perc szünet nélkül / Magyar nyelven angol felirattal. ▪ 1 hour and 50 minutes without intermission / Performed in Hungarian with English subtitles.

Vișniec zárt jelenetekben ábrázolja életünk kulturális, etnikai, politikai, eszmei túlterheltségének körvonalait. Ez a történet egyszerre szól a világ állampolgárairól és otthonukat vesztett individuumokról, egyszóval egy országról, melynek határai egész földünkre kiterjednek. A történetfüzérek csomópontjában az otthon szó átlényegül, ezáltal az elidegenedés és a társadalmi széthullás kényelmes megszokottságba mosódik; miközben minden, ami a valóságot közölné, sorsunk groteszk átirataként vezeti a tekintetet.
„Egy globalizált világban mi mindannyian migránsok, de nem bevándorlók vagyunk. Tud követni?" Kérdi az agytornász, miközben szavait laza egymásutánban dobálja a politikai korrektség mentsvárának dísztermébe. A történetmozaik ezen része a szavak erejéről beszél, amelyek készek elrejteni a tapasztalati világunk csontig hatoló igazságát. Ám ezen szilánkok összeállásának fényében, a csempészek, emberárusok és embermaradványok, a migránsok és „otthon lakók" tettei oszlásnak indítják a beszédből kiépülő ködöt. Végül marad a szétroncsolt Unió gazdateste, amiben a szilárdan álló, realitásból megszülető bizonyosság kimért növekedésnek indulhat.
Ez az előadás letisztult formában szembesít a minden nap megélt vagy éppen eltaszított jelenünk kérdéseivel, melyeknek fizikai mélységét egy különlegesen kiépülő és folyamatosan átalakuló tér biztosítja. (Bereczki Ágota, dramaturg)

A play that has stepped over today's reality with its world subtly touching the absurd, there is no one story, only stories to be told, and this one does not wish to be a solution, but a mosaic of individual truths, shown through art.
Franco-Romanian contemporary writer Matei Vișniec, created a world, where fiction and reality become inseparable, and the individual fates presented through these stories, slowly sink under the skin of its viewer. It is a long journey, which starts on an overly crowded boat, full of migrants leaving their country in the hope of finding something better, and ends with them arriving, all the while, us spectators, following their steps. It is a forum of different worlds meeting at the conjunction of chaos,where pain, sorrow, and momentary relief convergeand trying to catch a breath in this crowd, seems impossible.The stories lead through the many facets of a humane dilemma: we do not only smell the salty ocean, feel the ragged skin of those in flight, or see the fright of the unknown in the eyes of simpler people, but also feel that this chaos is well-devised, the luxurious softnessof high chairs and metal minds reaches out, unseen, through the blindnessof screens to grab and hold the power. (Ágota Bereczki, dramaturge)

Színészek / Actors: Elihu, Migráns 4 / Migrant 4: Antal D. Csaba; A csempész, Gyerekcsempész 1, Csempész 1, Migráns 1 / Smuggler, Children Smuggler 1, Smuggler 1, Migrant 1: Barabás Árpád; Migráns 14 / Migrant 14: Boda-Szász Kriszta; A magas beosztású politikus, A főnökasszony, Migráns 7 / The President, Madame, Migrant 7: Bekő-Fóri Zenkő; A Férj, Migráns 12 / The Man, Migrant 12: Dunkler Róbert; A politikailag korrekt agytornász, Migráns 15 / The Political Correctness Coach, Migrant 15: Esti Norbert; Hosztesz 3, Lány 3, Fordító, Német tanárnő, Migráns 8 / Presenter of the Closing-In Show 3, Interpreter, German Teacher, Migrant 8: László Kata; Hosztesz 2, Lány 2, Öreghölgy, Migráns 5 / Presenter of the Closing-In Show 2, The Old Woman, Migrant 5: Márkó Eszter; A feleség, Lány 6, Migráns 9, Migráns 2 / The Woman, Migrant 9: P. Finczíski Andrea; Ayub, Ali, Csempész 3, Migráns 13 / Ayoub, Ali, Smuggler 3, Migrant13: Pál Attila; Fehed, A sírásó, Gyerekcsempész 2, Csempész 2, Migráns 3 / Fehed, The Undertaker, Children Smuggler 2, Smuggler 2, Migrant 3: Szűcs-Olcsváry Gellért; Az ember akinek az arcára fagyott a mosoly, Transzvesztita, Migráns 11 / The Man Who Smiles, Migrant 11: Tóth Árpád; A kendős nő, Hosztesz 1, Lány 1, Migráns 10 / The Veiled Singer, Presenter Of The Closing-In Show 1, Migrant 10: Varga Márta; a műsorvezető / presenter : Kudelász Nóbel (felvételről / from audio tape) ▪ **Díszlet- és jelmeztervező** / Stage and costume designer: Csiki Csaba ▪ **Zene** / Composer: Csiki Csaba ▪ **Dramaturg és fordító** / Dramaturge and Hungarian text: Bereczki Ágota ▪ **Hang** / Sound: Boca Hunor-Lehel ▪ **Fény** / Light: Toásó István ▪ **Angol felirat** / English Subtitles: Ferencz Zsófia ▪ **Ügyelő** / Stage manager: Máthé Miklós Mónika ▪ **Díszítők** / Stage workers: Barabás Levente, Bartos László, Zsidó Áron

Fotó/Photo © Balázs Attila

26
április
April

csütörtök / Thursday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Észtország
Estonia

August Kitzberg / August Kitzberg

VÉRFARKAS / WEREWOLF

Rendező ▪ Director: Szergej Potapov (Jakutföld) / Sergey Potapov (Yakutia) ▪ R.A.A.A.M. Színház, Tallinn / R.A.A.A.M. Theatre, Tallinn

2 óra 50 perc egy szünettel / Észt nyelven magyar és angol szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours 50 minutes with one intermission / Performed in Estonian with simultaneous interpretation in Hungarian and English. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

A templomtéren kivégeznek egy fiatal lányt. Szergej Potapov, a „jakut Tarantinó" így indítja a *Vérfarkas* című darabot. A gyülekezet minden tagját összecsődítették az eseményre, hogy tanúi legyenek a boszorkány halálának. A Tammaru család férfitagjai komor, vészterhes hangulatban tértek haza. Itt találnak rá, az ajtó mögött egy toprongyos kislányra. Ő a boszorkány lánya… Ekkor halljuk először a „vérfarkas" szót is. A család befogadja a különös kis idegent és az élet hosszú évekig megy tovább. Mígnem felüti a fejét a szerelem. A család egyik fiúgyermeke, Margus, beleszeret Tiinába, az idegen lányba.
August Kitzberg klasszikus darabja a „mi" és „ők", az egyén és a tömeg, a hétköznapi és a rendkívüli viszonyáról szól. Ez a téma ma különösen időszerű. És nem csak a történet a lényeg, hanem az is, ahogy látjuk és érezzük. A hangulat, a ritmusok, a mozgás és azok az elhallgatott szavak, amelyek életre keltik a legendát.
A R.A.A.A.M. Színház egy önkéntes szerveződés, amely léte első évtizedében különböző kulturális projekteket valósított meg, többnyire különböző témájú dokumentum-anyagok (interjúk, társadalmi és kulturális kutatások, levelek, naplók, stb.) színre állításával, minden korosztály számára elérhető módon. Az elmúlt néhány évben irányt változtak és külföldi rendezőket hívnak dolgozni Észtországba. Néhány ezek közül: Homayun Ghanizadeh, Irán; Marat Gatsalov, Oroszország; Marco Layera, Chile; Alekszej Peszegov, Oroszország; Andreas Merz, Németország. A társulat eddig Észtországon kívül a következő országokban lépett fel: Oroszország, Németország, Ausztrália, Új-Zéland, Egyesült Államok, Kanada, Irán, Ausztria, Finnország, Örményország, India, Kína, Mongólia, Bulgária, Nagy-Britannia.
A „Vérfarkas" elnyerte a kritikusok különdíját a Szentpétervári „Baltic House" színházi fesztiválon és a SLAVIJA 2017 – a belgrádi Slavia Színház fesztiválja – nagydíját.

A young woman is executed aside the church. This is how director Sergey Potapov, also called "Yakutian Tarantino", starts his story of the "Werewolf". All farmers from every corner of the parish were asked to watch the death of the witch. Men of the Tammaru household got back from the church in fear and bad mood. Suddenly they find a small tattered girl behind their door. This is the witch's child… First time the word "werewolf" appears. The family takes the little stranger to their house and life goes on as usual for many years. Until a young love bursts. A son of the family, Margus, falls for the stranger, Tiina.
This classic play by August Kitzberg tells the story of a relationship of "us" and "them", the crowd and individual, ordinary and exceptional. And the topic is more alive than ever. And it is not just about the story, it is the way you see and feel it. It is the atmosphere, rhythms, movement and the words not said that brings the myth alive.
Theatre R.A.A.A.M. is a voluntary union, which in its first decade specialized on the realization of different culture projects, which principal method of work was the staging of documentary material with the different thematic (interviews, social and cultural researches, letters, diaries etc) in the plays for audiences of each age. In recent years they have changed their focus on inviting foreign directors to work in Estonia (Homayun Ghanizadeh Iran, Marat Gatsalov Russia, Marco Layera Chile, Aleksei Pesegov Russia, Andreas Merz Germany). Abroad have performed in Russia, Germany, Australia, New Zealand, USA, Canada, Iran, Austria, Finland, Armenia, India, China, Mongolia, Bulgaria, Great Britian.
Awards: Werewolf won theatre critics special prize at the „Baltic House" theatre festival in St Petersburg and Grand Prix prize at the Slavija Theatre festival in Belgrad - SLAVIJA 2017.

Fotó / Photo: © Frd Podlesnyy

Színészek / Actors: Tiina: Kristiina-Hortensia Port; Mari: Liisa Pulk; Margus: Kristo Viiding; Nagymama / Grandmother: Mari Lill; Gazda / Farmer: Ivo Uukkivi; A gazda felesége / Farmer's wife: Piret Simson; Jaanus, cseléd / Farmhand: Martin Kõiv; Märt, cseléd / Farmhand: Ivo Uukkivi ▪ Producer / Producer: Märt Meos ▪ Díszlettervező / Set designer: Ervin Õunapuu ▪ Hangtervező / Sound designer: Ardo Ran Varres ▪ Fénytervező / Light designer: Priidu Adlas ▪ Az előadás menedzsere / Perfomance manager: Liisa Liksor

27
április
April

péntek / Friday – 17.00 / 5 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Németország
Germany

Miguel de Cervantes műve alapján írta a társulat / Compania Sincara (after Cervantes)

DON Q – JELENETEK A LOVAG TÖRTÉNETÉBŐL

DON Q – FRAGMENTS OF A KNIGHT'S TALE

Rendező ▪ Director: Rico Dietzmeyer CC / Rico Dietzmeyer CC ▪ Compania Sincara, Cammerspiele Lipcse / Compania Sincara, Cammerspiele Leipzig
1 óra 10 perc szünet nélkül / Német nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hours 10 minutes without intermission / Performed in German with Hungarian and English subtitles.

„…lándzsák töretnek, arcok eltorzulnak, a lovakat felnyergelik, a pogácsákat megvajazzák, halállal halnak és álmaik végső alakot nyernek."
Olyan időben élünk, amikor az álmodók, utólagos bölcsességek és alternatív valóságok ismeretében maguk köré gyűjtik híveiket. Így lesznek hősökké a közönséges halandók, árral és sodorral szembeszállva, megteremtik a biztonság szigeteit. Olyan időben élünk, amikor a Nyugat megacélozza magát, és amikor minden találkozás mögött felsejlik a halál és a Gonosz. Olyan időben, melyben az álság és babona kézzelfogható következményeket szül, az embereket vágómarhának vélik. Olyan időben, melyben az oly távolinak tűnő igaz szerelem csak a tangó vágyott éjszakáin válhat valóra. Ebben az időben – mely ugye a jobbágyok és lovagok ideje – a távoli is maivá lesz.
A színpad az álmodozóké és a realistáké – ideális esetben osztoznak az oly sokféle valóságot megjelenítő színpadon. Don Quijote és Sancho Panza valószerűtlen párosa példázza a párbeszéd és eszmecsere fontosságát, figyelmeztet arra, hogy a megkövesedett frontvonalak idején a kitartás nem elegendő. Fegyverbe!
A szárnyaló falovak, álarcok, sirámok, vajas pogácsák és a spanyol Mancha elárul valamit a jelenkorról és tévelygéseiről, legalább ennyire, vagy talán még inkább az a fontos, hogyan menthet meg egy jó barát szava még akkor is, ha az a barátunk látszólag egy egészen más világban él – ez a Don Q mindennél ékesebben bizonyítja ezt!
Paradoxon, a párbeszéd törött lándzsája jóságon és gonoszságon túl, életen és halálon túl.

"…lances will be broken, faces distorted, horses will be saddled, cakes buttered, deaths will be died, ideals have been dreamt to their conclusion."
In a time in which visionaries, equipped with post-factual theories and alternative realities, gather their supporters around themselves. Thusly, in a time in which ordinary humans rise to become heroes, in order to beard waves and currents, create islands of safety, in a time, in which encounters with death and devil might lurk behind each and every corner and the Occident girds itself. Thusly, in a time, in which deceptions and superstitions have real consequences, in which people are mistaken for live-stock. In a time, in which true love – usually seemingly distant – can only become a reality in hotly anticipated tango nights. In this time – naturally, the time of peasants and knights – in this time, it seems like as if everything was not too far away from today.
The stage is a place for dreamers and true realists – in the best case they share the stage that makes so many worlds. The unlikely pair of figures: Don Quixote and Sancho Panza show us, how important dispute and exchange are and that persisting is no alternative when fronts stiffen. Get in gear!
Why flying wooden horses and masked faces, laments, butter cakes and the Spanish Mancha tell something about us and the current strays, as well as, more importantly, why the opinion of a good friend can mean rescue, even if this friend seems to live in another world – this is what DON Q portraits as vivid as never before!
A plea for the paradox, a broken lance for the dialogue beyond good and evil, beyond life and death.

Színészek / Actors: Julia Hagen, Philipp Nerlich, Marie Wolff, David Wolfrum ▪ Maszk- és Jelmeztervező / Designer for Masks & Costums: Franziska E. Schubert ▪ Díszlettervező / Stage designer: Lisa-Maria Totzke ▪ Zenész, Zeneszerző / Live Music, Composer: Anselm Vollprecht ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Christoph Püngel ▪ Kellék: Lisa-Maria Totzke

Fotó / Photo © Compania Sincara

27
április
April

péntek / Friday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Szerbia
Serbia

Danilo Kiš / Danilo Kiš

BORISZ DAVIDOVICS SÍREMLÉKE / A TOMB FOR BORIS DAVIDOVICH

Rendező ▪ Director: Alekszandar Popovszki / Aleksandar Popovski ▪ Újvidéki Színház, Újvidék / Novi Sad Theatre, Novi Sad
1 óra 35 perc szünet nélkül / Magyar nyelven angol felirattal. ▪ 1 hour and 35 minutes without intermission / Performed in Hungarian with English subtitles.

„...És a forradalom nem eszi meg többé gyermekeit, csak szüli őket sorra, ahogy a költő mondaná, terpeszben a sír fölött, ezért kellenek újabb és újabb sírok, és sír a lélek is, ha elfogytak, mert akkor nincs miért harcolni tovább, megbicsaklanak a lábak, fáradtan csüngenek a fegyvertartó kezek, és nem cseng az ének, csak a varjak károgása hallatszik, a forradalmak dicső temetőjében."(Verebes Ernő)
A Borisz Davidovics síremléke a jugoszláv irodalom egyik legfontosabb könyvének számít 1976-os megjelenése óta. A furcsán borgesi világot felrajzoló, kusza, tényekből és azok hiányából gazdálkodó címadó novella a biográfia lehetetlenségét teszi meg témájává.
Borisz Davidovics forradalmár, de személye megfoghatatlan és megragadhatatlan, elbeszélők és mesemondók, tévhitek és legendák, terrorista cselekmények és dió nagyságú bombák jelölik életrajzának titokzatos és önellentmondásos pontjait.
Alekszandar Popovszki steril terű rendezésében a temetés, a tömegsírhoz, a síremlékhez vezető út az, ami szervezőerővé válik. E kaddis mögött a kor nem csupán a forradalom kora: maga a történelem sejlik fel, babkonzervestül, esernyőstül, vörös szőnyegestül.
Ironikus oratórium, matrjoska babába bújtatva.

"...And the revolution will no longer eat its own children, just give birth to them one at a time, as the poet would say with legs spread over the grave, therefore the need for ever more graves, and the soul weeps when it is over, because there is nothing left to fight for, legs will stumble, the hands holding the weapons will falter, songs are silent, there is only the caw of the crows in the majestic graveyard of revolutions."(Verebes Ernő)
Ever since its publication in 1976, A tomb for Boris Davidovich has been regarded one of the key volumes of Yugoslav literature. The theme of the novella painting an eerie world reminiscent of Borges operates with facts and a lack of them, exploring the impossibility of writing biographies.
Boris Davidovich is a revolutionary, but his persona is elusive and slippery, the self-contradicting high points of his mysterious biography peppered by tales of heralds, misconceptions, legends, acts of terror and walnut-sized bombs.
In the direction of Aleksandar Popovski, the sterile stage has but one organising principle: the funeral, the road to the mass grave or maybe tomb. The background for this Kaddish is an age that is more than an age of revolution: it hints to the entirety of history, with its bean cans, umbrellas and red carpets.
It is an ironic oratory layered within Matryoshka dolls.

Színészek / Actors: Crnkovity Gabriella, Elor Emina, Ferenc Ágota, Giricz Attila, Gombos Dániel, Huszta Dániel, Kőrösi István, Krizsán Szilvia, László Judit, Mészáros Árpád, Német Attila, Pongó Gábor, Sirmer Zoltán ▪ A regény alapján színpadra írta / Adaptation by the novel: Verebes Ernő ▪ Díszlettervező / Stage designer: Aleksandar Popovski ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Snežana Pešić Rajić ▪ Zene / Music: Marjan Nećak ▪ Fény / Light: Majoros Róbert ▪ Hang / Sound: Bíró Tibor ▪ Smink / Mask: Bojana Radović ▪ Fotó / Photo: Srđan Doroški ▪ Súgó, ügyelő / Prompter, stage maneger: Bíró Alekszandra ▪ Az előadás támogatója Újvidék Város Kulturális és Oktatási Titkársága / Supported by the Cultural and Education Secretariat of the City of Novi Sad

Fotó / Photo © Srđan Doroški

28
április
April

szombat / Saturday – 16.00 / 4 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Oroszország
Russia

CSEHOV UTÁN SZABADON. HÁROM NŐVÉR

AROUND CHEKHOV. THREE SISTERS

Rendező ▪ Director: Viktor Rizsakov / Victor Ryzhakov ▪ Július-együttes, Mejerhold Központ, Moszkva / Julyansambl, Meyerhold Center, Moscow
1 óra 30 perc szünet nélkül / Oroszul magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 1 hours 30 minutes without intermission / Performed in Russian with Hungarian translation. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

„Egyesítheti-e magában egy előadás a tradíciót és az újítást? Ez a több mint száz évvel ezelőtt írt színmű lényegében még mindig feltáratlan és továbbra is „új dráma"-ként hat. Rólunk szól – azokról az emberekről, akik elveszítették a szeretet képességét. Talán magunk sem értjük, hogy mit is veszítettünk el valójában, hiszen folyamatosan a szeretetről beszélünk, de valahogy mégsem igazán tudunk szeretni." (Interjú Viktor Rizsakovval – Afisha Daily)
Ez az előadás is azt példázza, mikor a kortárs színház a múltból merít, abban keresi támaszát. A Mejerhold Központ művészeti vezetőjének, Viktor Rizsakovnak két évvel ezelőtt végzett színészosztálya, amely jelenleg „Júliusegyüttes" néven működik, már a Moszkvai Művész Színház (MHAT) akadémiáján zajló tanulmányai alatt elkezdett foglalkozni a *Három nővér*rel. E művészi útkeresés eredménye lett ez az előadás, amely az egyik legismertebb orosz klasszikust a legkísérletezőbb moszkvai színház színpadán szólaltatja meg. Az előadás legfontosabb célja, hogy felújítsa a Moszkvai Művész Színház stúdió-jellegű működésének tradícióit és folytatója legyen az erre jellemző színészi-rendezői munkának. A *Három nővér*t 1901-ben mutatták be először a MHAT színpadán, majd Nyemirovics-Dancsenko újította fel 1940-ben. Viktor Rizsakov projektje – utalás Nyemirovics-Dancsenko előadására, de már a 21. század kontextusában. És az előadást ugyanannak a színházi iskolának – a MHAT színházi akadémiájának - növendékei játsszák, akik 2016-ban végeztek, és a MHAT 9. stúdiójának tekintik magukat. (Az első stúdiót Sztanyiszlavszkij alapította, a harmadikat – Vahtangov, a „Hetedik stúdiót" Kirill Szerebrennyikov, a 8. stúdiót Dmitrij Brusznyikin)

"Can a performance combine tradition and innovation? This play is over 100 years old and yet remains undiscovered and carries the impact of "new drama". It is about us – people who have lost the capacity to love. We may not even understand what is we have lost, because we keep speaking about love without being able to truly love." (Interview with Viktor Ryzhakov – Afisa Daily)
This performance in an example of contemporary theatre looking for inspiration in the past. The theatre class of Viktor Ryzhakov, artistic director of the Meyerhold Centre that graduated two years ago currently operates under the name of "July Ensemble". They first worked with Three Sisters during their academy years at the Moscow Art Theatre (MHAT). The result is a performance that puts one of the best known Russian classics on the stage of the most innovative Moscow theatre. The main aim of the performance is to revive the studio work tradition of the Moscow Art Theatre and carry on its legacy of directing and acting. Three sisters premiered at the Moscow Art Theatre in 1901 and was renewed by Nemirovich and Danchenko in 1940. Viktor Ryzhakov's project refers back to the Nemirovich-Danchenko performance in the context of teh 21st century. It is performed by the artists who graduated in 2016 and who consider themselves the ninth MHAT studio. (The first one was established by Stanislavski, the third by Vakhtangov, the "Seventh Studio" by Kirill Serebrennikov and the eighth by Dmitriy Brusnikin)

Színészek / Actors: Vasilev Roman, Dubra Artem, Ermoshkin Alexey, Kamanin Aleksei, Novosad Sergei, Obruchkova Irina, Pelin Ronald, Tukan Alevtina, Feofanova Varvara, Shadrin Sergey, Iuskov Nikita, Shmykova Varvara ▪ **Díszlettervező** / Stage designer: Simonov Nikolay ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Khrustaleva Anna ▪ **Videó** / Video designer: Gusev Vladimir ▪ **Hangmérnök** / Sound designer: Kuzmichev Ian ▪ **Fénytervező** / Lighting designer: Birukov Maxim

Fotó / Photo: © Lana Pavlova

28
április
April

szombat / Saturday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Szlovénia
Slovenia

Homérosz / Homer

ÍLIÁSZ / THE ILIAD

Rendező ▪ Director: Jernej Lorenci / Jernei Lorenci ▪ A Szlovén Nemzeti Színház, Ljubjanai Városi Színház, Kulturális és Kongresszusi Központ koprodukciója, Ljubjana / Slovenian National Theatre (SNT) Drama Ljubljana, Ljubljana City Theatre, Cultural and Congress Centre coproduction
3 óra egy szünettel / Szlovén nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 3 hour with one intermissionn / Performed in Slovenian with Hungarian and English subtitles. ▪ Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 16 years of age and older.

Az *Íliász* Homérosz eposzának színpadi értelmezése. A rendező és az alkotók nem annyira a látványos megoldásokra törekedtek, mint inkább arra, hogy egy viszonylag kisszámú szereplőgárdával (12 színész) a szavak, a történet, a hexameter ritmusára és az ezeket kiegészítő hanghatásokra építkezzenek. Az előadás két részből áll. Az első rész hűen követi az eredeti homéroszi szöveget és bemutatja a görögök, a trójaiak és az istenek - vagyis az Íliász három világát. A második rész a trójai háború mészárszéke: minden csata eggyé sűrűsödik, az áldozatok pedig egyetlen egyetemes áldozattá válnak.
Az előadás a 2015-ös belgrádi BITEF Fesztiválon elnyerte a legjobb rendezés Politika díját és a közönségdíjat. Beválogatták a legnagyobb szlovén színházi fesztivál, a 2015-ös maribori Borštnikovo srečanje hivatalos programjába, ahol három díjat is nyert A KONTAKT Nemzetközi Színházi Fesztivál 23. kiadásán, 2016-ban, a lengyelországi Torunban az Íliász elnyerte a nagydíjat.

The Iliad is a stage construction of Homer`s epic. Rather than trying to create a visual masterpiece, the director and the artistic team chose to work with a relatively small number of actors (12), with an emphasis on the spoken word, narration, rhythm of the dactylic hexameter, and sound imagery, accompanying the narrative. The performance is in two parts: in the first, the adaptation closely follows the original Homer`s narrative, slowly unravelling the three worlds of the Iliad: the Greeks, the Trojans and the Gods. In the second part, the performance pictures the great slaughterhouse that is the Trojan war: all battles become one, all victims become a universal victim.
The performance won the Politika Award for Best Direction and the Audience Award at the 2015 BITEF Festival in Belgrade. It has been selected for the main programme of the largest Slovenian Theatre Festival Borštnikovo srečanje 2015 in Maribor, where it won three awards. At the 23. edition of the International Theatre Festival KONTAKT 2016 in Torun, Poland, the Iliad won the GRAND PRIX..

Színészek / Actors: Jure Henigman, Nina Ivanišin, Aljaž Jovanović, Gregor Luštek, Marko Mandić, Zvezdana Novaković, Jette Ostan Vejrup, Primož Pirnat, Matej Puc, Blaž Setnikar, Janez Škof, Mia Skrbinac ▪ Díszlettervező / Stage designer: Branko Hojnik ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Belinda Radulović ▪ Zeneszerző / Composer: Branko Rožman ▪ Koreográfus / Choreographer: Gregor Luštek ▪ Dramaturg / Dramaturge: Eva Mahkovic, Matic Starina ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Gregor Luštek ▪ Fénytervező / Lighting Designer: Pascal Mérat ▪ Nyelvi konzulens / Language Consultant: Tatjana Stanič ▪ A zeneszerző asszisztense / Assistant to Composer: Zvezdana Novaković

Fotó / Photo © Peter Uhan

29
április
April

vasárnap / Sunday – 18.00 / 6 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 2.600 HUF

Horvátország
Croatia

Anton Pavlovics Csehov / A. P. Chekhov

IVANOV / IVANOV

Rendező ▪ Director: Eimuntas Nekrošius / Eimuntas Nekrošius ▪ Horvát Nemzeti Színház, Zágráb / Croatian National Theatre in Zagreb
3 óra 20 perc egy szünettel / Horvát nyelven magyar felirattal. ▪ 3 hours 20 minutes with one intermissionn / Performed in Croatian with Hungarian subtitles.

Az Ivanov a Horvát Nemzeti Színház új produkciója Eimuntas Nekrošius neves litván rendező értelmezésében, aki korábban merészen és a hagyományokkal szakítva állította színpadra ugyanebben a színházban Csehov egy másik darabját. A színpadon csak székek vannak (annyi, ahány szereplő) egy a nézők fele lejtő emelvényen, két stilizált függöny a háttérben és egy fehér hinta. A színre állítás kifinomult és aprólékos, hozzáillő zenei háttérrel.
A rendező által elképzelt Ivanov a jövőből maradt ránk. Nekrošius fokozatosan építi fel a drámai és komikus jeleneteket, valamint az újszerű szerelmi háromszögeket. Ivanov feleségéhez fűződő viszonyát a fiatal Szása rajongása ellenpontozza. Az előadás Ivanovja Nekrošius változatában egyszerre egy kelletlen Hamlet, egy képmutató Tartuffe, egy kiégett Oblomov és Byron Manfrédje.
Mindez nem jelenti azt, hogy a rendező színpadi víziója leragadna a múltban. Amikor Ivanov a szobájában iszik, a jelenet sok mozzanata utal a mai európai szociális és társadalmi környezetre. Az előadás sokat vár el mindkét féltől, a színpadon a színészektől, a nézőtéren pedig a befogadó közönségtől, akiket időnként közvetlenül is megszólít, új fénytörésben mutatva meg a darabot, friss és meglepő befogadásra ösztönözve.

Ivanov, a new CNT (Croatian National Theatre in Zagreb) production is directed by a great theatre master, Eimuntas Nekrošius,who has staged a famous play by A.P. Chekhov in the national theatre daringly and openly different than the traditional staging of russian playwrite.
The stage is almost empty except a small square auditorium of chairs (as many as the characters in the play), slightly inclinated and facing the public with two stylized curtain holder in a back stage and one white swing. His staging is refined nad meticulous, with a appropriate music background. Director's Ivanov is a surplus man of future. Nekrošius slowly builds dramatic and comic situations during the performance by creating love triangels. Ivanov's relation towards his wife is confronted to the enthusiasm of young Sasha.Throughout the whole perfomance Nekrošius sees Ivanov as a man who is Hamlet against his will, Tartuffe, a hypocrite and Oblomov without any energy and Byron's Manfred.
But, director's vision of a play is not caged in a past. In the scene of drinking at the Ivanov's room one can recognize bits and pieces of today european socio-political context. This performance is demanding on both sides: for the actors on the stage as well as for the audience, who is approched directly in some moments, opening a new perspective on a play, thus making our reception of Chekhov fresh and intriguing.

Színészek / Actors: Ivanov: Bojan Navojec; Ana Petrovna: Lana Barić; Matyej Szemjonovics Sabelszkij / Mathew Semyonich Shabelski: Dragan Despot; Ravel Kirillics Lebegyev/ Paul Kirilich Lebedev: Goran Grgić; Zinaida Szavisna / Zinaida Savishna: Alma Prica; Szása / Sasha: Luca Anić; Lvov: Luka Dragić; Marfa Jegorovna Babakina / Marfa Yegorovna Babakina: Nina Violić; Dmitrij Nyikityics Koszih / Dmitry Nikitich Kosykh: Slavko Juraga; Mihail Mihajlovics Borkin / Mikhail Mihaylovich Borkin: Dušan Bučan; Avdotya: Ksenija Marinković; Vendégek / Guests: Jadranka Đokić; Ivana Bićan; Utas / Passenger: Franjo Kuhar; Vendég / Guest: Silvio Vovk; Gavrila: Ivan Glowatzky ▪ Díszlet- és fénytervező / Set and light designer: Marius Nekrošius ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Nadežda Gultiajeva ▪ Tolmács / Consecutive translator: Elina Šulenta ▪ Fordító / Text translation: Borislav Mrkšić ▪ A jelmeztervező asszisztense / Assistent costume designer: Antonija Jakšić Dorotić ▪ A díszlettervező asszisztense / Assistent set designer: Ante Serdar ▪ A dramaturg asszisztense / Assistent dramaturge: Mirna Rustemović ▪ Ügyelő / Stage manager: Roko Grbin ▪ Súgó / Prompter: Višnja Kiš

SZAKMAI PROGRAMOK / PROFESSIONAL PROGRAMMES

Magyar és angol szinkrontolmácsolással / With simultaneous Hungarian and English translation
Előzetes regisztráció / Registration: szervezés@nemzetiszinhaz.hu

Április 15., vasárnap, 16:00-18:00 – első emeleti előcsarnok
TALÁLKOZÁS MICHAEL THALHEIMER RENDEZŐVEL
Michael Thalheimer (1965) német rendező, az európai kortárs színházi élet egyik legnevesebb alakja. „A színész áll színházam középpontjában. Nem a szerző, legkevésbé a rendező. A színész az, aki az eseményeket meghatározza. Valóban nagyon sokat követelek a színészektől. A végén úgy néz ki, mintha nem lenne közöttük kapcsolat, ámde az, hogy nálam csak ritkán néznek egymás szemébe, még nem jelenti, hogy ne lenne közöttük kapcsolat. Sokkal inkább a tudattalan találkozásokra való koncentrációról van szó. Az én színészeimnek érezniük kell egymást – az a próbaidőszak célja, hogy ehhez már egyáltalán ne kelljen egymásra nézniük." Thalheimer antik és klasszikus drámák interpretálójaként vált ismertté az elmúlt évtizedekben. A 2017/18-as évadtól mint a Berliner Ensemble művészeti vezetőségének tagja a „jövő klasszikusainak" keresésére koncentrál. Thalheimerrel drámákról és színészekről, kortársakról és a klasszikusokról, a MITEM-en látható előadásról, A kaukázusi krétakörről és a tervekről beszélget Németh Ákos drámaíró.

15 April, Sunday, 4:00 pm -6:00 pm – entrance hall on the first hall
A MEETING WITH DIRECTOR MICHAEL THALHEIMER
German director Michael Thalhaimer (1965) is one of the key figures of contemporary European theatre. "The actor is in the focus of my theatre. Not the author and least the director. The actor defines the action. In fact, I am very demanding with the actors. The end results seems to indicate that there are no relationships between them, but the simple fact that they rarely look into each other's eyes in my work does not mean that they don't have relationships. It is more a result of focusing on subconscious encounters. My actors must feel each other – the whole point of the rehearsal period is that they can achieve that without looking into each other's eyes." Thalheimer is mainly known for having staged antique and classic dramas over the past decades. As the head of the artistic council of the Berliner Ensemble beginning with the 2017/18 season he will focus on looking for "future classics". Playwright Ákos Németh's dialogue with Thalheimer looks into dramas and actors, contemporaries and classics, productions of this year's MITEM, the Caucasian Chalk Circle and the director's future plans.

Április 16., hétfő, 16:00 – Kaszás Attila Terem
BRECHT IDŐSZERŰSÉGE – *Konferencia (vagy Kerekasztal beszélgetés)*
A szecsuáni jólélek, a *Koldusopera*, *A kaukázusi krétakör*, a *Kurázsi mama gyerekei* – Bertolt Brecht máig népszerű és sokszor játszott darabjai. Vajon mitől időszerű Brecht, a 20. század nagy színházi újítója a 21. században is? Miben rejlik műveinek aktualitása? Mire tanítanak tandrámai bennünket ma? Mitől hiteles máig az életmű és annak alkotója? Mit jelent a brechti módszer a kortárs színházi alkotónak? Ezekről a kérdésekről is beszél tudós és gyakorló színházi ember. Erdmut Wizisla (1958) irodalomtörténész, Brecht-szakértő 1993 óta vezeti a berlini Művészeti Akadémián belül működő Brecht Archívumot, számos könyvet, tanulmányt publikált a témában. Zsótér Sándor (1961) szintén Brecht-szakértő – pályája során a német mester 14 darabját rendezte meg (némelyiket többször is). A *Galilei élete* után újabb Brecht-premierre, *A gömbfejűek és a csúcsfejűek* bemutatójára készül a Nemzetiben. A beszélgetést a Budapesten élő Wilhelm Droste irodalomtörténész, műfordító vezeti, aki több évtizede végzi fáradhatatlanul közvetítő munkáját a német és a magyar kultúra között.

16 April, Monday, 4:00 pm – Kaszás Attila Stage
THE TOPICALITY OF BRECHT – Conference
The Good Person of Szechwan, *The Threepenny Opera*, the *Caucasian Chalk Circle* and *Mother Curage and her Children* are among Bertolt Brecht's most popular plays and are routinely performed to this day. What makes Brecht, the great innovator of 20th century theatre still topical in the 21st century? What is the secret that maintains the actuality of his plays? How did the author and his oeuvre maintain their credibility to this day? What does the Brechtian method mean for today's theatre-makers? These are some of the topics discussed by literary historian and Brecht-scholar Erdmut Wizisla (1958), who has been heading the Brecht Archive of the Berlin Academy of Arts, author of many books and articles on this subject. Brecht scholar Sándor Zsótér (1961) has directed fourteen Brecht plays in his career, some of which repeatedly. Following The Life of Galilei, he is now working on yet another Brecht premiere, Round Head and Pointed Heads at the Budapest National Theatre. The discussion will be moderated by literary historian Wilhelm Droste, resident of Budapest, who has spent decades of tireless work on mediating between German and Hungarian culture.

Április 15-16.
OLIVER REESE WORK-SHOPJA SZÍNÉSZ-HALLGATÓKNAK

Szophoklész Antigonéjának két részletével foglalkoznak a Kaposvári Egyetem Cserhalmi György által vezetett színész-osztályának tagjai két napon keresztül. A workshopot Oliver Reese, a Berliner Ensemble művészeti igazgatója, rendező és dramaturg tartja. A MITEM-re érkező A bádogdob Günter Grass regényének évek óta sikerrel játszott monodrámai feldolgozása, amelyből láthatjuk, milyen nagyszerű színészvezető a rendező, Oliver Reese.

15-16 April
OLIVER REESE WORKSHOP FOR ACTOR STUDENTS

Students of György Cserhalmi's actor studies class at the Faculty of Arts Kaposvár University will spend two days working on Sophocles' Antigone. The workshop is held by stage director and dramaturge Oliver Reese, Artistic director of the Berliner Ensemble. At the same time, this year's MITEM will also be hosting a monodrama version of The Tin Drum by Günter Grass, an acclaimed production that shows the directorial skills of Oliver Reese.

Április 20., 16:00 –
AZ ARAB SZÍNHÁZ A SZÁMŰZETÉSBEN
Rolf C. Hemke beszélgetése három, száműzetésben élő kiemelkedő fiatal arab színházi alkotóval:
Rafat Alzakut, Mokhallam Rasem és Muhaned Alhadi, Ali Chahrour
Moderátor: Kornya István (a Nemzeti Magazin főszerkesztője)

Rolf Hemke (foto/photo: Candy Welz)

Az úgynevezett Arab Tavasz igen rövid idő alatt Arab Rémálommá lett, melyet szinte minden érintett országban pusztulás, halál és kivándorlás kísért. A maga sajátos módján mindhárom művész élt és alkotott száműzetésben: Mokhallam Rasem iraki rendező 2006-ban költözött Európába és azóta az antwerpeni Toneelhuis munkatársa. Muhaned Alhadi előbb Irakból menekült Szíriába, ahol kis ideig tovább dolgozhatott, majd kénytelen volt tovább menekülni. Jelenleg Lyonban dolgozik. Rafat Alzakut Youtube-on terjesztett, a politikai életet gúnyoló bábfilmjei miatt kényszerült elhagyni Szíriát. Előbb Beirútban dolgozott, majd 2015-ben Berlinbe költözött, ahol jelenleg a Theater an der Ruhr társulatának tagja. Rolf C. Hemke már jó ideje követi ezeknek az alkotóknak a munkásságát. Velük beszélget az arab művészek európai lehetőségeiről, témaválasztásról, félelmekről, kilátásokról.

Rolf C. Hemke, kurátor, dramaturg, 2019-től a Kunstfest Weimar művészeti vezetője. 2006-tól 2018 nyaráig vezeti a Theater an der Ruhr nemzetközi programját. A közel-keleti és az afrikai színház szakértője (e minőségében 2014 és 2016 között a Bécsi Ünnepi Játékok tanácsadója volt). Az arab színházról és a Szaharától délre eső területek színházáról két könyvet írt. Műfordítóként és dramaturgként különböző projekteken dolgozott többek között a hamburgi Schauspielhausban és a Ruhrfestspielén is.
Angol és arab nyelven magyar szinkrontolmácsolással.

20 April, 4:00 pm –
ARAB THEATRE IN EXILE
Rolf C. Hemke talks to three of the leading figures of the younger generation of Arab theatre makers living in exile: Rafat Al Zakut, Mokhallad Rasem and Muhaned Alhadi
Moderator: István Kornya (Redactor, Nemzeti Magazin)
The so called Arab spring turned already a long time ago into a new Arab nightmare with destruction, death and expulsions in most of the countries concerned. All three theatre makers, taking part in this discussion have various experiences of living and working in exile: Iraqi director Mokhallad Rasem came already in 2006 to Europe and is working today as associate artist fort he reknowned toneel huis Antwerp / Belgium. Muhaned Alhadi fled Iraq and fled to Syria where he worked for some time before he had to continue his migration, living today in Lyon / France. Rafat Alzakut had to leave Syria during the war due to his famous political-satirical puppet movies published on youtube, continued his work in Beirut and came only end of 2015 to live in Berlin, working today as associate artist for Theater an der Ruhr in Germany. Rolf C. Hemke follows the work of those artist already for some time and discusses with them the working conditions of Arab artists in Europe, themes, fears, perspectives.
Rolf C. Hemke curator, dramaturge, leader of the Kunstfest Weimar from 2019. He led the international program of the Theater and der Ruhr from 2006 until the summer of 2018. An expert of Middle Eastern and African theatre (in this capacity he served as counsellor for the Vienna Festive Plays from 2014 to 2016). He wrote two book on Arabic and sub-Saharan theatre. As a translator and dramaturge he worked on several projects with the Schauspielhaus in Hamburg and Ruhrfestspiele.
In English and Arabien language translated into Hungarian.

. . . . . .

Április 21., szombat, 14:00-16:30 – Bajor Gizi Szalon
„NEMZETI SZÍNHÁZAKRÓL – MÁSKÉNT"
Európai Egyesült Államok vagy egyenrangú európai nemzetállamok szövetsége? – ez ma egy olyan sorsdöntő drámai kérdés a kulturális életben is, melynek nyomán új módon vetődik fel a nemzeti színházak helye, szerepe, aktuális küldetése.
Milyen tényezők motiválják az alkotókat, amikor a közösségüket reprezentáló előadásokat delegálnak hozzánk, mint akik hiszünk abban, hogy a nyelv, a nemzet, a kulturális identitás fogalmainak még van valóságtartalmuk a mai globalizált világban?
Mitől nemzetiszínház egy régi vagy új nemzetállam színháza, egy autonómiával rendelkező, de nem önálló állam nemzeti színháza, és milyen színháza lehet annak a közös nyelvvel rendelkező népnek, mely több országban él, nincs se országa, se autonómiája, de önálló kultúrája igen?

A kerekasztal-beszélgetés résztvevői:
S. E. Wilmer színháztudós és drámaíró, a Dublini Trinity College professor emeritusa. Több mint tíz éve tagja a hét nyugat- és kelet-európai ország színházi világának összehasonlító tanulmányozására létrejött STEP elnevezésű nemzetközi kutatócsoportnak. Sokirányú kutatói érdeklődésének (amerikai, finn dráma és színház, Beckett) központi témája: a nemzeti színházak és változó funkciójuk; az identitásképzés kérdései a mai színházban.
Balkányi Magdolna a Debreceni Egyetem Germanisztikai Intézetének docense. Kutatási területe a kortárs német dráma és színház, magyar-német kapcsolatok és a drámafordítás kérdései. Tíz évig volt vezetője a STEP nemzetközi összehasonlító színháztudományi kutatócsoport magyar tagozatának.
Sirató Ildikó, az OSZK Színházi Tárának vezetője, a Pannon Egyetem docense, az észt és a finn színház szakértője. Fő kutatási területe a magyar és európai nemzeti színházak története.
Csáji László Koppány író, kulturális antropológus, néprajzkutató, a Pécsi Tudományegyetem munkatársa. Kutatási területei: etnicitáskutatás, kultúrakonstrukciók, diskurzuselemzés. A Napút irodalmi és művészeti folyóirat szerkesztője, a Napkút Kiadó sorozatszerkesztője.
A kerekasztal-beszélgetés keretében levetítjük a Sara Margrethe Oskal Norvégiában élő számi drámaíróval a Károli Gáspár Református Egyetemen 2018. március 23-án készült interjút.
A rendezvény moderátora: Balkányi Magdolna és Szász Zsolt, a Szcenárium felelős szerkesztője

21 April, 2:00 pm-4:30 pm – Bajor Gizi Salon
"ABOUT NATIONAL THEATRES – DIFFERENTLY"
United States of Europe or a federation of equal European National states? – this is also a very poignant and dramatic question of the cultural scene, which could redefine the place, role and contemporary mission of national theatres.
What motivates the artists who bring performances representative of their communities to us, who believe that the notions of linguistic, national and cultural identity remain meaningful in the current globalized world?
What makes the theatre of an old or new nation a national theatre, what is a national theatre for a an autonomous, but not independent state and what type of theatre should serve a people who live across several countries, have no country, no autonomy, but they do have a specific culture?

Participants of the roundtable discussion:
S. E. Wilmer theatre scholar and playwright, professor emeritus of the Dublin Trinity College. Since more than a decade, he is part of the STEP international research team established for comparative studies of the theatres of seven Western and Eastern European countries. The main focus of his varied interests (American and Finnish drama and theatre, Beckett) is national theatres and their changing functions; creation of identity in contemporary theatre.
Magdolna Balkányi, associate professor at Institute of Germanistic Studies at the Debrecen University. Her area of research is contemporary German drama and theatre, issues of Hungarian-German relations a drama translation. She led for ten years the Hungarian branch of the STEP international research team on comparative theatre studies.
Ildikó Sirató, head of the Theatre Collection of the Széchenyi National Library, associate professor of the Pannon University, expert on Estonian and Finnish theatre. Her main research area is the history of Hungarian and European National Theatres.
László Koppány Csáji, cultural anthropologist, ethnographer, fellow of the Pécs Science University. Areas of research: ethnicity research, cultural constructs, discourse analysis. Editor of the Napút literary and cultural magazine, and of Napút books.
During the roundtable there will be a screening of an interview with Norwegian resident Sami playwright Sara Margrethe Oskal, conducted on March 28, 2018 at the Gáspár Károli Protestant University.
Moderators: Magdolna Balkányi and Zsolt Szász, executive editor of Szcenárium.

. . . . . .

Április 26., csütörtök – Kaszás Attila Terem

11:00-13:30
„A BOLOND BÖLCSESSÉG ÚTJA" – A filmvetítéssel egybekötött találkozón Parvathy Baul énekessel és Julia Varley színésznővel (Odin Teatret) Rideg Zsófia dramaturg beszélget.

Julia Valley (fotó/photo: Fiora Bemporad)

A beszélgetés során megismerkedhetünk a bául – mester és tanítvány kapcsolatára épülő – szóbeli hagyományozás módjával. Egyedülálló lehetőség adódik arra, hogy közvetlen forrásból hallhassunk erről az ősi és mégis kortárs műfajról, amelynek az irodalomhoz, és különösképpen Rabindranath Tagore indiai költő munkásságához való kapcsolatát is feltárjuk. Természetesen szó lesz a színházhoz fűződő szálakról is, nevezetesen Jerzy Grotowski és az Odin Teatret „bául kötődéseiről". A színházunk által magyarul kiadott Hamu és Gyémánt országa című kötetben Jerzy Grotowski 1969-ben Kalkuttából, barátjának Eugenio Barbának írott levelében ezt olvashatjuk: *„Drága Pan Eugeniusz, ami az időjárást illeti, nagyon szép utazás ez, teljesen szokatlan. Calcutta csak a bázisom volt, itt nem sok a nézniváló. De voltam abban a Rámakrisna templomban, amelyet Maga említett. Találkoztam itt egy bául (tánc- és énekjóga) mesterrel, aki több olyan kérdéssel foglalkozik, amelyek engem is közvetlenül érintenek, mint például a színész anatómiája. Egészen elképesztő, hogy bizonyos mesterségbeli dolgok mennyire objektívek."*
A francia dokumentumfilmet Valérie és Samuel Gaize készítették Nyugat-Bengálban 2014-ben, és most látható először nagyközönség előtt. A vetítésen a film alkotói is jelen lesznek. *„A Báulok bengáli dalnokok, ének- és mesemondók. A lélegzetből születik a hangjuk, a könnyedségből születik a táncuk, és belső utazásukból születik a Bául költészet. Kizenélik, megénekelik és eltáncolják az emberi lélek kifürkészhetetlen mélységeit. Mindez életük minden pillanatában végzett spirituális munkájuk, a bául szádhana gyümölcse."* – írják a film készítői.

14:30-17:00

Satyananda Das

MESTERKURZUS PARVATHY BAUL, SATYANANDA DAS BAUL, LAKSHMAN DAS BAUL ÉNEKESEKKEL

Satyananda Das régi bául dalokból álló gazdag repertoárjáról híres, valamint hagyományon alapuló improvizációiról és dinamikus, kifinomult táncáról. Bhaba Pagla bául költő számos versét megzenésítette, ezeket sok más énekes is kedveli és az ő dallamaival adja elő. Satyananda sokat utazott Indiában és szerte a világon. Saját magát kíséri az ektár, duggi és gungur hangszerekkel.
Lakshman Das 1973-ban született Arowa faluban. Már kora gyermekkorában az éneklés és a zene felé fordult érdeklődése. Ezt látva apja hét éves korában elvitte őt a neves bául mester, Sudir Gosai ásramjába, aki megadta neki a beavatást, és a továbbiakban spirituális gyermekeként ő nevelte fel. Lakshman erőteljes előadó, csodálatos energiájú koncertjeiről ismert. Az anandalahari és a dutár hangszereken kíséri énekét. Számos helyen fellépett Indiában, Franciaországban, Tajvanon, Svájcban és Bangladesben.
A kurzus minden érdeklődő számára nyitott.

26 April, Thursday – Kaszás Attila Stage

11:00 am-1:30 pm
THE PATH OF THE MAD WISDOM
A discussion and screening with singer Parvathy Baul and actress Julia Varley (Odin Teatret) led by dramaturge Zsófia Rideg.
The discussion will introduce the Baul oral tradition, based on a master-disciple relationship. This is a unique opportunity to acquaint ourselves with this ancient, yet modern genre. We will also explore its links with literature, specifically the poetry of Rabindranath Tagore. The discussion will also touch upon theatrical references, namely the "Baul link" of Jerzy Grotowski and the Odin Teatret. In his volume The Land of Ashes and Diamonds – published by our theatre in Hungarian – there is a letter written by Jerzy Grotowski in 1969, in Calcutta to his friend Eugenio Barba, which says: *„My Dear Pan Eugeniusz! It has been a beautiful trip so far, really extraordinary. Calcutta has just been a base; there is not too much to see. But I went to the shrine of Ramakrishna which you told me about. I also met the most important Baul master (yoga through song and dance), who devotes himself to many of the same things that I do - the anatomy of the actor. It is amazing to see how certain aspects of the craft are objective."*
The French documentary was made by Valérie and Samuel Gaize in Western Bengal in 2014 and this is its first public screening that will be attended by the filmmakers.
"The Bengali Bauls are bards, singers and storyteller. Their voices are born from their breath, their dances from levity, and Baul poetry from their inner voyages. They will sing and dance about the inscrutable depths of the human soul. This is the fruit of a lifelong spiritual work, the Baul sadhana" – wrote the authors of the documentary.

2:30 pm-5:00 pm
MASTERCLASS WITH PARVATHY BAUL, SATYANANDA DAS BAUL AND LAKSHMAN DAS BAUL
Satyananda Das is known for his rich repertoire of old Baul songs, tradition-based improvisation, and dynamic-delicate dance. He has put melodies to many Bhaba Pagla's poems, which have been loved and sung by many other singers as well. Satyananda travelled and performed widely across India and abroad. He accompanies himself with the instruments ektara, duggi and ghunghur.
Lakshman Das was born in 1973 in the village of Arowa. In his early childhood, he took great interest in singing and music. Observing Lakshman's interest, when he was seven years old, both his father and teacher brought him to a famous Baul master Shudhir Goshai's Ashram. He was initiated by Sudhir Goshai into the Baul path. Since then, he has always stayed with Sudhir Goshai and learned from him as a spiritually adopted child. Lakshman is a vibrant performer well known for his magnificent energetic performances. He accompanies himself with the instruments anandalahari and dotara while he sings. He has performed in many parts of India, and in countries such as France, Taiwan, Switzerland, and Bangladesh.
The masterclass is opened and free, the participants need to do a registration here: szervezes@nemzetiszinhaz.hu

KIÁLLÍTÁSOK / EXHIBITIONS

fotó/photo: Heiner Hill (Bertolt-Brecht-Archiv

ÉLETKÉPEK A BERLINER ENSEMBLE MÚLTJÁBÓL ÉS JELENÉBŐL
A Berliner Ensemble a legjelentősebb német nyelvű színházak egyike. A korábban Theater am Schiffbauerdammnak nevezett épületben volt 1928-ban Bertolt Brecht Koldusoperájának az ősbemutatója. A kiállítás táblái felidézik a színház történetének csúcspontjait: A kurázsi mama gyermekeit Helene Weigellel (1949), az Arturo Ui két előadását Ekkehard Schall-lal (1959) és Heiner Müller még ma is játszott rendezését Martin Wuttkéval (1995). A kiállítás Brecht és Helene Weigel legendás korszakára emlékeztet bennünket, és ívet húz Brecht 1954-es Kaukázusi krétakör-rendezésétől, amellyel átvette az intézményt, a darab Michael Thalheimer-féle 2017-es bemutatásáig, amellyel Oliver Reese intendatúrája kezdődött. Fotók, dokumentumok, és irodalmi szövegek mutatják be röviden a lebilincselő, vitára indító, művészileg és politikailag meghatározó a színházi tevékenységet.
Április 14., szombat 18:00, Megnyitó a Nemzeti Színház első emeleti előcsarnokában. ▪ Koncepció: Bertolt-Brecht-Archiv (Akademie der Künste, Berlin), Berliner Ensemble

SNAPSHOTS FROM THE PAST AND PRESENT OF THE BERLINER ENSEMBLE
Berliner Ensamble is one of the top German language theatres. The building of the former Schiffbauerdamm hosted in 1928 the premiere of Bertolt Brecht's Threepenny Opera. The panels of the exhibition contain the highlights of the theatre's history: Mother Courage and her Children with Helene Weigel (1949), two different performances of Arturo Ui, one with Ekkhard Schall (1959) and the version of Heiner Müller with Martin Wutke in the lead role (1995) that is still performed today. The exhibition reminds us of the Brecht-Weigel era, describing an arc from the 1954 The Caucasian Chalk Circle in 1954 with which Brecht took over the institution until the direction of Michael Thalheimer in 2017 that marked the beginning Oliver Reese as intendant. Images, documents and literary texts give us a brief overview of this theatre that is fascinating, provocative, artistically and politically defining.
April 14., Sunday, 18:00 – Exhibition Opening in the Entrance hall ont he first hall of the National Theatre ▪ Concept: Bertolt-Brecht-Archiv (Akademie der Künste, Berlin), Berliner Ensemble

A LÁTVÁNY MŰVÉSZE (VAGY A TÉR TEREMTŐJE)
Székely László díszlettervező kiállítása
„Több évtized során szerzett tapasztalataim alapján két, számomra döntő fontosságú művészi és szakmai vezérelv fogalmazódott meg bennem. Az a művész, aki nem képes elvetni vagy revideálni saját addigi munkáját, megszűnik művész lenni. A színpad – az én szememben – játéktér, a „díszlet" látványa pedig nem egy festő öröme, hanem az előadás szerves segítő része. Tervezői munkám során arra törekszem, hogy a létrejött mű mindenkor a dráma legjobb kiegészítője legyen" – fogalmaz arc poeticájában az 1932-ben született és máig aktív Székely László díszlettervező. Színháztörténeti pillanatok részese: 1982-től az akkor alakuló Katona József Színház vezető tervezője volt, Székely Gábor rendező egyik meghatározó alkotótársa. 1992 és 2002 között a Budapesti Kamaraszínház vezető tervezőjeként dolgozott. Látványtervezők generációit tanította a Képzőművészeti Főiskola tanáraként és tanszékvezetőjeként. Székely László több mint fél évszázados életművének legfontosabb díszlettervei – vázlatok, rajzok, fotók – láthatók a Nemzeti Színházban rendezett kiállításon.

THE ARTIST OF VISION
An exhibition by stage designer László Székely
"The experience of many decades of work has taught me two very important things that comprise my creed as an artist. An artist who is incapable of discarding or revising his previous works ceases to be an artist. The stage, I believe, is an „arena", and the stage design is not merely a painter's pleasure, but an integral supporting element of the production. In my creative work I seek to make the stage the very best accessory of the drama" – this is the ars poetica of stage designer László Sézékely, born in 1932 and active to this day. He has had an active part in some theatrical history milestones. He has been the lead designer of the Katona József Theatre since its beginnings in 1982 and principal collaborator of director Gábor Székely. From 1992 to 2002 he was stage designer for the Budapest Kamaraszínház. He nurtured generation after generation of stage designers as professor and head of department of the University of Fine Arts. This exhibition at the National Theatre gathers the stage design sketches, drawings and photographs of half a century by László Székely.

BRECHT STÚDIUMOK
A Kaposvári Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Kar látványtervező hallgatóinak kiállítása

A MITEM fesztiválon első ízben mutatkoznak be a kaposvári látványtervező hallgatók. Jelen kiállítás a harmadéves (végzős) hallgatók terveiből válogat. A 2017/2018 év őszi szemeszterében a hallgatók Brecht műveivel foglalkoztak, a díszlet és jelmeztervek a Koldusopera, A szecsuáni jólélek és a Kurázsi mama című drámákhoz készültek. A MITEM fesztiválon ezekkel a friss munkákkal ismerkedhet meg a közönség. A kaposvári egyetemen a látványtervezők képzése (BA) alapképzés. A kiállításon résztvevő hallgatók 2018-ban diplomáznak. A legrátermettebb hallgatók évek óta sikeresen tanulnak tovább a szakirányú mesterképzéseken itthon és külföldön egyaránt.
Kiállító hallgatók: Bognár Eszter, Dorogi Panna, Fodor Dorka, Győri Bianca, Katics Veronika, Simon Ferenc, Südi Mirtill, Viski Nóra Tervező tanárok: Molnár Zsuzsa, Bozóki Mara DLA

BRECHT STUDIES
An exhibition by the students of the Arts Faculty of the Kaposvár Rippl-Rónai University
This is the first opportunity for the Kaposvár stage design students to show their work at the MITEM festival. The exhibition is a selection of third year (graduating) students' works. In the autumn semester of the 2017/2018 academic year the students busied themselves with the plays of Brecht, creating costumes and stage designs for The Threepenny Opera, The Good Person of Szechwan and Mother Courage. Visitors of the MITEM festival now have the opportunity to see these fresh designs. The Kaposvár University offers a BA level course in stage design. The students whose works are displayed here will graduate in 2008. The best graduates have for years went on to successful MA courses both in Hungary and abroad.
Featured students: Eszter Bognár, Panna Dorogi, Dorka Fodor, Bianca Győri, Veronika Katics, Ferenc Simon, Mirtill Südi, Nóra Viski.
Professors: Zsuzsa Molnár, Mara Bozóki, DLA

RENDEZŐK / DIRECTORS

Alekszandar Popovszki / Aleksandar Popovski – *Borisz Davidovics síremléke* / *A tomb for Boris Davidovich*

▪ Színházi és film rendező. Skopjéban (Macedónia) született 1969-ben. A skopjei „Sv. Kiril i Metodije" egyetemen szerzett diplomát, osztályvezető tanárai Slobodan Unkovski és Stole Popov. Első rendezése Dejan Dukovski „Az óriás és a hét törpe" című darabja volt, 1992-ben, a Skopjei Városi Színházban. Belgrádi rendezőnek is vallja magát, eddig öt előadást rendezett a belgrádi Nemzeti Színházban, valamint a Drámai Színházban. Ugyanakkor Zágrábban is „otthon van", a Horvát Nemzeti Színházban is dolgozott. S akkor már említsük meg szlovéniai kötődését is, évről évre visszatér a ljubljanai Szlovén Nemzeti Színházba és a Szlovén Népszínházba. Popovski mutatta be Európának először a macedón színházat, ugyanakkor a Balkán, és a volt jugoszláv térség egyik legkeresettebb rendezője lett. Összesen több mint harminc előadást rendezett Európa számos más országában is: Olaszországban, Törökországban, Németországban, Dániában.

▪ Stage and film director, born in Skopje, Macedonia in 1969. He graduated from the SS. Cyril and Methodius University in Skopje, under the tutelage of Slobodan Unkovski and Stole Popov. His first theatrical direction was Dejan Dukovski's play "The giant and the seven dwarfs" in 1992, at the Skopje municipal theatre. He also considers himself a Belgrade director, having staged five plays there at the National Theatre and the Drama Theatre. He is also at home in Zagreb, having also had worked at the Croatian National Theatre. He also has strong links to Slovenia, making recurring appearances every year at the National Theatre of Slovenia and the Slovenian People's Theatre. Popovski introduced the Macedonian theatre to Europe, while also becoming one of the most sought-after directors of the Yugoslav region. HE has directed over thirty plays across Europe, including Italy, Turkey, Germany and Denmark.

Ali Chahrour / Ali Chahrour – *Emelkedjen fel és érezze az illatot* / *May he rise and smell the fragrance*

▪ Ali Chahrour 2008-ban kezdte tanulmányait a Nemzeti Szépművészeti Intézetben és a második évben „drámai táncot" tanult – ez egyébként a Libanonban elérhető egyetlen felsősökú koreográfiai képzés. Egyetemi évei alatt több európai országban továbbképezte magát a mozgás területén. Röviddel az egyetem elvégzése után Bejrutban és Hollandiában mutatta be 2011-ben két táncosra írott, Ajkain a hó című előadását, a szerelem elmúlásáról. Egy évvel később született meg a Danas, amelyben „a test elleni mindennapos erőszak" témáját járja körül. Ebben az előadásban kezdte el felépíteni saját esztétikáját a maga társadalmi, politikai és vallási környezetében, amelyben elutasítja a kortárs táncművészet alkotta testképet. E helyett másikat javasol, amely „nem vesz tudomást az arab világ nagy diskurzusairól". Legújabb előadása, a Fatmeh és Leila halála megkérdőjelezi a siita szertartásokat és azok jelenkori formáit. Az előadás egy trilógia része, amely a test szerepét vizsgálja az arab világ halál-rítusaiban, a testi kifejezések erejét ebben a sajátosan heves vallási, társadalmi és politikai kontextusban. A második előadást 2016-ban bevágották a 70.-ik Avignoni fesztivál hivatalos műsorába és több más amerikai, kanadai, francia és német fesztiválba.

▪ At the national Institute of fine arts, where Ali Chahrour studied since 2008, "dramatic dance" -taught in second year- is the only choreographic training at university level in Lebanon. As a student, Ali Chahrour diversified his approaches to movement through workshops and trainings, In several European countries. He created his first piece for two dancers "On her lips, snow", questioning the end of love, and presented it soon after his graduation in Beirut and the Netherlands in 2011. One year later, he created Danas that "explores the daily violence against the body", a first step in building an aesthetic in his social, political and religious context, rejecting bodies that are formatted by the known technics of contemporary dance and putting forward a body "that has forgotten the grand discourses of the Arab world". His most recent creations, Fatmeh and Leila's death question the chiites rituals and their contemporary metamorphosis As Part of A trilogy Based on the presence of the Body in the death rituals in the Arab world and the intensity of the Body gestures in such an intense religious and social and political context, this 2 show was part of the official program of 70th edition Festival d'Avignon 2016 And many other festival in the USA, Canada, France and Germany…

Andrej Mogucsij / Andrey Moguchy – *A vihar* / *The storm*

▪ (szül. 1961) színházi rendező és tanár. 1990-ben megalapította a független Formális Színházat, melynek előadásai számos nemzetközi fesztiválon szerepeltek. 1990 óta Oroszország és Európa számos vezető színházában rendezett, közöttük Szentpéterváron az Alekszandrinszkij Színházban és a Baltic House fesztiválszínházban, a Finn Színművészeti Akadémián, a düsseldorfi Schauspielhausban, a Varsói Drámai Színházban és a moszkvai Nemzetek Színházában. Ezen kívül rendezett még operát és táncgálát is. Négyszer nyerte el Szentpétervár legrangosabb színházi díját, az Arany Soffitot, 2011-ben pedig az új színházi előadások Európa Díját az Európai Bizottság védnökségében. 2010-ben elnyerte a Nemzetközi Sztaniszlavszkij Színházi Díjat. A Szása Szokolov regénye alapján készült „Bolondok iskolája" című darabja pedig elnyerte az Edinburgh Fringe első- és a BITEF (Belgrádi Nemzetközi Színházi Fesztivál) nagydíját. Többszörös díjazottja az Arany Maszk országos orosz színházi díjnak. 2004-től 2013-ig az Alekszandrinszkij Színház rendezője volt, 2013 óta pedig a szentpétervári Tovsztonogov Nagy Drámai Színház művészeti igazgatója.

▪ (Born 1961) He is a theatre director and teacher. In 1990, he founded the independent theatre company Formal Theatre. The company's productions have been featured at several international festivals. Since 1990, Moguchy has staged productions in many of the leading theatres in Russia and across Europe, including the Alexandrinsky Theatre and the Baltic House Theatre Festival in St. Petersburg, the Finnish Theatre Academy, the Düsseldorfer Schauspielhaus, the Teatr Dramatyczny w Warsawie and the Theatre of Nations in Moscow. In addition, Moguchy has staged operas and a dance gala. Moguchy is a winner of the Golden Soffit — St. Petersburg's highest theatrical award and the Europe Prize of New Theatrical Realities, sponsored by the European Commission (2011). He has also received the International K. Stanislavski Theatrical Award (2010). For "A School for Fools", based on a novel by Sasha Sokolov, Andrey Moguchy in 2001 won the Edinburgh Fringe First and the BITEF (Belgrade International Theatre Festival) grand-prix. Moguchy is a multiple winner of the Golden Mask Russian national theatre prize. From 2004 to 2013, Moguchy was a stage director at the Alexandrinsky Theatre in St. Petersburg. Since 2013, he has been the Artistic Director of the Tovstonogov Bolshoi Drama Theatre also in St. Petersburg.

Antonio Latella / Antonio Latella – PINOKKIÓ / PINOCCHIO

▪ Rendező, drámaíró. 1967-ben született Castellamare di Stabia-ban. Színművészetet a torinói Teatro Stabile színiiskolájában tanult Franco Passatore irányításával és a firenzei Bottega Teatrale-ban Vittorio Gassman irányításával. Első darabját 1988-ban rendezte, 2004-ben Berlinbe költözött. A 2010/2011-es évadban a nápolyi Teatro Nuovo művészeti igazgatója lett. 2011-ben alapította meg saját társulatát, a *stabilemobile*-t. 2004-ben Lyonban rendezte első operáját. Előadásai szerepeltek Európa legjelentősebb színházaiban és fesztiváljain. 2015-ben mutatták be *Ti regalo la mia morte, Veronika* című darabját, R.W Fassbinder Veronika Voss című filmje nyomán, továbbá MA című rendezését Pasolini anyjáról és a *Bunbury, avagy jó, ha szilárd az ember*-t. 2016-ban Basel-ben két rendezését, az Oidipuszt és a Caligulát mutatták be és ugyanebben az évben ő vezette az Emilia Romeo színház mesterkurzusát. Santa Estasi.Atridi: otto ritratti di famiglia (2016, ANTC díj és a legjobb előadásnak járó Ubù-díj). 2017-ben a milánói Piccolo Teatro mutatta be Pinokkió rendezését. A Paolo Baratta vezette Velencei Biennálé a színházi tagozat igazgatójának nevezte ki a 2017-2020-as időszakra.

▪ Playwrite and director. Born in Castellamare di Stabia in 1967. He studied acting at the School of the Teatro Stabile of Turin, directed by Franco Passatore, and at the Bottega Teatrale of Florence, directed by Vittorio Gassman. In 1998 he directed his first play, and in 2004 he moved to Berlin. He was the artistic director of the New Teatro Nuovo in Naples for the 2010/2011 season. In 2011 he founded his own company, stabilemobile. In 2004 he debuted in Lyon, directing d'Opera. His plays have been produced and hosted by the most important Festivals and Theatres in Europe. In 2015 he presented Ti regalo la mia morte, Veronika inspired by Veronika Voss by R.W. Fassbinder, MA on the figure of the mother of Pasolini, and The importance of being Ernest. 2016 saw the debuts at the Theater Basel of Oedipus and Caligula as well as his role as director of the Higher Training course at the Emilia Romeo Teatro Santa Estasi. Atridi: otto ritratti di famiglia (2016 ANTC Award, and the Ubu Award for production of the year). In 2017 he staged Pinocchio for the Piccolo Teatro di Milano. The Venice Biennial, presided over by Paolo Baratta, has nominated him as director of the Theatre Sector for the 2017-2020 period.

Bocsárdi László / László Bocsárdi – *Alice* / *Alice*

▪ Az összmagyar színházi élet egyik fontos rendezője, a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház vezetője. 1984 -1989 között a gyergyószentmiklósi Figura Kísérleti Színház alapító-vezetője volt. Ez „Erdély hetedik színháza". 1990-1994 között a Figura Stúdió Színház művészeti vezetője volt. 1995-ben a Marosvásárhelyi Színművészeti Egyetemen szerzett rendező diplomát Tompa Gábor tanítványaként. Ugyanettől az évtől a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház művészeti aligazgatója, majd 2005-től igazgatója. A két színházi kultúra mezsgyéjén létező Tamási Áron Színház a költői, elevenségen alapuló román színházművészet stílusbeli sajátosságait ötvözi a magyar színjátszás realistább, racionálisabb hagyományával. Ennek a sajátos színháztormának köszönhetően alkotásait mindkét szakma kimagasló elismerésben részesíti, a legrangosabb díjakkal és kitüntetésekkel méltatva. 2003-ban átveszi a Jászai Mari-díjat, majd a *Caligula* (2012) és a *Hamlet*-rendezéseiért (2014) az Uniter-díjakat.

▪ László Bocsárdi is one of the most significant directors of the Hungarian theatre, manager of the Tamási Áron Theatre from Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe). He was the founder and director of The Figura Laboratory Theatre in Gyergyószentmiklós, "the seventh theatre of Transylvania", between 1984 and 1989. He was the artistic director of the Theatre between 1990 and 1994. He has received his diploma in directing in 1995 at the University of Arts, Marosvásárhely (Târgu-Mureș) as a student of Gábor Tompa. He has been the artistic director of Tamási Áron Theatre, Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe) since 1995, and general director since 2005. The performances on the Tamási Áron Theatre are based on the clashes between the powerful reality of the Romanian theatre and the more rational, realistic Hungarian theatre, resulting in a synthesis for which this theatre is renowned for. In 2003 he receives the Jászai Mari Award, and later on, for the Caligula (2012) and Hamlet (2014) productions he wins the Uniter Awards, too.

Compania Sincara / Compania Sincara – *DON Q - Jelenetek a lovag történetéből* / *DON Q - Fragments of a Knight's Tale*

▪ Egy 2016-ban alapított lipcsei társulat, amely álarcos, költői komédiákat játszik. Munkájának lényege a játék és az emberiesség egyensúlyának keresése. Ezen az úton a társulat régi és új, hagyományos és kísérleti narratívákat és játékmódokat alkalmaz. Egy változó, utópiák nélküli társadalomban az alkotók arra sarkallják a nézőt, hogy maga is másképp gondolkozzék – nyílt párbeszédet folytatnak a nézővel. Előadásaik nem korlátozódnak Németországra, a társulat tagjai európai alkotóknak tekintik magukat. Játékstílusuk gördülékeny, betölti a rendelkezésre álló tereket, átlépi a műfaji határokat és így nem is sorolható be egyetlen szűk kategóriába sem. Egy dolog azonban bizonyos: ez politikai színház.

▪ It is a theatre collective (founded in 2016) based in Leipzig, Germany, and is characterized by its comedic and poetic mask and figure theatre. The core of its theatre work is a balancing play with the complements of humanity. In doing so, the company seeks new and old, experimental and historic narrative- and acting styles. In times of social change and lack of utopias the theatre makers want to entice the audience to think about new ways of thought – in an openly communicative manner, closely related to the audience. They think of themselves as European theatre makers and do not limit their performances to Germany. Their play style is fluent, occupies different spaces, breaks through the boundaries of genres and cannot easily be attributed to definite categories. However, one thing is for certain: their theatre is political.

Eimuntas Nekrošius / Eimuntas Nekrošius – *Ivanov* / *Ivanov*

▪ Az egyik legjelentősebb kortárs litván rendező. Egy kis litván faluban született 1952-ben. 18 éves koráig tanyán élt földműves családjával, majd ezt követően a Vilniusi Állami Konzervatóriumba jelentkezett, és egy év elvégzése után a moszkvai Állami Színházművészeti Főiskola rendező szakára nyert felvételt A. Goncsarov osztályába. Rendezőként először a Kaunas-i Drámai Színházban mutatkozott be, később a vilniusi Állami Ifjúsági Színházban dolgozott. Ebben az időszakban alakult ki sajátos, metaforikus színházi nyelvezete, mely leginkább a későbbi, Csehov és Shakespeare művei alapján készült legfontosabb előadásainak védjegye lett. Az 1997-ben rendezett korszakos jelentőségű Hamlet előadása után egy évvel megalapította a Meno Fortas (Művészet Erődje) társulatot, mely 2000-ben az Európai Színházi Unió tagja lett. Nekrošius számos nemzetközi színházi díjat kapott: Othello című darabjáért „Arany Maszk" díjat nyert, a „Legjobb külföldi előadás" kategóriában, rendezőként pedig Sztanyiszlavszkij-díjjal jutalmazták. 2002-től számos operát is rendezett a többi között Firenzében, a milánói La Scalában, a moszkvai Bolsoj Színházban, a Litván Nemzeti Operaházban. Legfontosabb kitüntetései: a Litván SzSzK Állami díja (1983), a Szovjetunió Állami díja (1987), az Orosz Föderáció Állami díja (1999), az „Új európai színházi realitás" díj (1991). 1992-ben pedig az Európai Színházi Unió a legjobb európai rendezőnek választotta.

▪ Eimuntas Nekrošius is one of the most significant contemporary Lithuanian directors. He was born in 1952 in a small Lithuanian village. As a child, he lived on a farmstead with his family. At 18 years of age, he was admitted to the Vilnius State Conservatory. One year after having completed his studies, he was admitted to the Lunacharsky Institute of Theatre Arts (today the Russian Academy of Theatre Arts), where he studied directing under Andrei Goncharov. His first position as a director was with the Kaunas Drama Theatre, and he later worked at the Vilnius State Youth

Theatre. Gradually, he developed a distinctive and highly metaphorical approach to the language of the theatre, which was later to become the hallmark of some of his most important productions based on the works of Chekhov and Shakespeare. One year after his 1997 production of Hamlet, which was arguably epoch-making, he founded the Meno Fortas (Fortress of Art) company, which became a member of the Union of the Theatres of Europe. Nekrošius has been won numerous awards for his work. His play Othello won the Golden Mask Award in the category of Best Foreign Production, and he was the recipient the Stanislavsky Award for his work as a director. Beginning in 2002, he directed several operas in cities such Florence, Milan (in La Scala), Moscow (in the Bolshoi Theatre), and the Lithuanian National Opera House. His most important distinctions include the State Prize of the Soviet Socialist Republic of Lithuania (1983), the State Prize of the Soviet Union (1987), the State Prize of the Russian Federation (1999), and the Europe Prize for New theatrical Realities (1991). In 1992, he was named the best European director of the Union of the Theatres of Europe.

Elmo Nüganen / Elmo Nüganen – *Vágyakozás / Longing*

▪ 1992 óta a Tallini Városi Színház művészeti igazgatója. Elismert színész, rendező, filmkészítő és drámaoktató, akit Tallinban, Rigában, Szentpéterváron és Moszkvában is nagyra értékelnek. Pályáját komikus rögtönzésekkel kezdte, kis idő után pedig már olyan klasszikusokkal foglalkozott, mint Shakespeare, Csehov, Dosztojevszkij és az észt regényíró, Antos Hansen Tammsaare. Nüganen ismert klasszikusokat életszerű újjá azzal, hogy műveik emberi lényegét emeli ki, ezzel teszi őket egyszerre élővé és megközelíthetővé. Olyan modern szerzők darabjait is színpadra állította, mint Różewicz, Stoppard és Gombrowicz. Nüganen másik védjegye, hogy szokatlan helyszíneken fordul a közönséghez. Így például Shakespeare Rómeó és Júliáját a Városi Színház középkori előcsarnokában adta elő, vagy A.H. Tammsaare öt kötetes Igazság és jog eposzát nagyszabású színházi előadásban keltette életre Vargamäe mezőin. Az észt történelem alapos ismerőjeként Nüganen két háborús filmet (Márványba vésett nevek - 2002; 1944 – 2015) is rendezett. 2006-ban filmre vitte Jaan Tätte Ész nélkül című színdarabját, illetve főszereplője volt a Mandarinok című, Oscar-díjra jelölt 2013-as filmnek. 1993 óta Elmo Nüganen öt alkalommal nyerte el a legjobb rendezésért járó Észt Színházi Díjat, továbbá az észt és orosz érdemrend kitüntetettje.

▪ Artistic director of Tallinn City Theatre since 1992, is a celebrated actor, director, filmmaker and professor of drama, equally appreciated in Tallinn, Riga, St Petersburg and Moscow. Having started out as a comic improviser in his early career, Nüganen soon turned to classic authors, such as Shakespeare, Chekhov, Dostoevsky and Tammsaare. Nüganen's talent of reviving established classics by bringing out their human essence, making them alive and approachable. He has, equally, put on plays by contemporary authors such as Różewicz, Stoppard and Gombrowicz. Another one of Nüganen's trademarks is taking audiences to unusual venues, from staging Shakespeare's Romeo and Juliet in the City Theatre's medieval lobby to transforming the open fields of Vargamäe into a complex of sets for a monumental joint theatre project dedicated to the five-volume epic Truth and Justice by Estonia's most treasured novelist, A.H. Tammsaare. Keen on Estonian history, Nüganen has directed two war films: Names in Marble (2002) and 1944 (2015). His filmography also includes adapting Jaan Tätte's play Mindless for the screen in 2006, and a role in the Oscar-nominated movie Tangerines (2013). Elmo Nüganen has won the Estonian Annual Theatre Award for Best Director five times since 1993, and received both Estonian and Russian national medals of honour.

Fadhel Jaïbi / Fadhel Jaïbi – *Violence(s) / Violence(s)*

▪ Régi színházi motoros, aki Magreb, Távol-Kelet és Európa jó néhány színpadán végigszáguldott, és 2017-ben pályafutásáért elnyerte az egyik legrangosabb elismerést, az Európa-díjat. Számos színházi rendezése mellett, három mozifilmet is jegyez, amelyek hosszú évek kutatásainak gyümölcsei. Megkerülhetetlen alakja a kortárs arab színháznak. 1972-ben megalapítja a Gafsa társulatot, 74-78-ig a tunéziai Színművészeti Akadémia igazgatója, társalapítója országa első független társulatának „Az Új Színháznak" («Le Nouveau Théâtre», 1976), valamint később (1993) a Familia Production-nak. Mint alkotó, és mint igazgató következetesen szembeszállt a színház elüzletiesítésével, és mindvégig a művészi színvonalra helyezte a hangsúlyt. Színháza, melyet Antoine Vitez megfogalmazását kölcsönözve „elit színház mindenkinek" jelszóval vezet, nagy megbecsülésnek örvend Tunisztól Bejrútig, Damasztól Kairóig. Európa az elmúlt húsz évben nagy érdeklődéssel fordult Jaïbi pedagógiai munkája felé, számos work-shopot tartott a kontinensen, többek között a Milánói Piccolo Teatro-ban is. 2002-ben ő az első arab rendező, akit meghívott az Avignon-i Fesztivál, majd a berlini Festspiele. 2014 júliusától vezeti a Tunéziai Nemzeti Színházat, amelyen belül létrehozott egy színésziskolát és egy ún. Ifjú Nemzeti Színházat.

▪ He is an old theatre hand, having previously stormed through many a stage in the Maghreb, the Far East and Europe, whose career has earned him in 2017 one of the most prestigious awards, the Europe Theatre Prize. Besides many theatrical directions, he has also made three motion pictures, all of them the result of long research work. He is one of the pivotal figures of the contemporary Arab theatre. He founded the Gafsa ensemble in 1972, was the director of the Tunisian Theatre Academy from 1974 to 1978, co-founder of his homeland's first independent theatre, "Le Nouveau Théâtre" in 1976 and in 1993 of Family Productions. Both as artist and manager he has consistently opposed the commercialisation of theatre and always favoured artistic excellence. In the words of Antoine Vitez, he heads his own theatre based on the principle of "elite theatre for everybody", is equally recognised from Tunis to Beirut, from Damascus to Cairo. In the past twenty years, Europe has been increasingly paying attention to Jaïbi's teaching methods. He has hosted many workshops across the continent, including Milan's Piccolo Teatro in Milan. In 2002, he was the first Arab director to invited to the Avignon Festival and Festspiele Berlin. Since July 2014 he is the director of the National Theatre of Tunisia, within which he has established a drama school and a Young National Theatre.

Jaroszlav Fedorisin / Yaroslav Fedoryshyn – *Cseresznyéskert / The Cherry Orchard*

▪ A Ivivi (Iembergi) Voszkreszinyja Akadémiai Színház művészeti vezetője és ügyvezető igazgatója, valamint az „Arany Oroszlán" Nemzetközi Színházi Fesztivál igazgatója. 1976-ban végzett a harkovi Kotljarevszkij Színházi Intézetben (Vszelovod Cvetkov osztályában), 1990-ben a moszkvai Színművészeti Intézetben (Anatolij Efrosz osztályában) és 1991-ben a Varsói Filmintézetben (Krzysztof Zanussi osztályában). 1990-ben alapította meg a Ivivi (Iembergi) Voszkreszinyja Akadémiai Színházat, 1992-ben az „Arany Oroszlán" Nemzetközi Színházi Fesztivált, amely tagja az Európai Nemzetközi Színházi Találkozók (IETM) és a Nemzetközi Fesztiválok Szövetségének (IFEA). Jaroszlav Fedorisin számos, Lviv és más ukrán városok életéhez kötődő utcai produkciót és fesztivált is rendezett. Sikeresen együttműködik üzleti és nonprofit, állami- és magánintézményekkel, továbbá aktív résztvevője és szakértője a helyi és országos kormányzat szakirányú szervezeteinek. Országa társadalmi és művelődési életének tevékeny részese.

▪ Artistic and managing director of Lviv Academic Voskresinnia Theatre and International Theatre Festival "Golden Lion". Graduated from Kharkiv I. Kotliarevskyi Theatre Institute (the class of Vsevolod Tsvetkov) in 1976, Moscow Institute of Theatrical Arts (the class of Anatoliy Efros) in 1990 and Warsaw Cinema School in 1991 (the class of Kshyshtov Zanussi). In 1990 he founded Lviv Theatre Voskresinnia, and in 1992 he initiated International Theatre Festival "Golden Lion", which is at present a member of the International European Theatre Meeting (IETM) and International Festivals and Evens Association (IFEA). He produced numerous street shows and festivals dedicated to important events in the life of Lviv and other cities of Ukraine. Yaroslav Fedoryshyn is successfully working with profit and non-profit state and private organizations, being an active participant and consultant of local and state departments of the government. He is an energetic actor of social and cultural life of the country.

Jernej Lorenci / Jernei Lorenci – Iliász / *The Iliad*

▪ (1973) színházi rendező és a Színművészeti, Rádió és Televízió Akadémia tanára Ljubljanában. Rendezései számos elismerést kaptak: a Borštnikovo srečanje fesztivál legjobb előadásért és legjobb rendezésért járó Nagydíját, a Szlovén Dráma Hete legjobb előadásért járó Šeligo díját, a 2013-as BITEF Politika díját, a Zlatinlav Nemzetközi Színházi Fesztivál legjobb rendezésért járó díját és a Színikritikusok Nemzetközi Szövetsége (AICT/IATC) szlovén szekciójának legjobb előadásért járó díját. Minden szlovén színházban dolgozott, továbbá a Zágrábi Ifjúsági Színházban és a zágrábi Horvát Nemzeti Színházban. Egyike azoknak, akik 2017-ben megkapták az Európa Színházi Díjat. "Lorenci... felhasználja mindazt, amit a Balkán megőrzött az ókori hagyományokból: a népi mondákat, az őseinkről és tetteikről szóló regéket, hexaméterben és bődudával. Így lett az Íliász az élet kabaréja, melyben Branko Rožman zseniális muzsikájára énekelnek, táncolnak, élnek és halnak." - Katja Perat, Mladina.

▪ (1973) is a theatre director and senior lecturer at the Academy of Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana. For his directions he received numerous awards: Grand Prix for Best Performance and Best Direction Award at the Borštnikovo srečanje Festival, Šeligo Award for Best Performance at the Week of Slovenian Drama, Politika Award for Best Direction at BITEF 2013, Best Direction Award at the International Theatre Festival Zlatni Iav, Best Performance Award as chosen by the Slovene section of AICT/IATC. He has worked in all Slovenian theatre institutions, at ZKM, in HNK Zagreb and other theatres abroad. He is among the recipients of the 2017 Premio Europa Award. "Lorenci… He has taken all that Balkan has kept from the ancient tradition: folk epics, stories about our ancestors' characters and deeds told in hexameters on bagpipes. That is why his Iliad has turned into a sort of human cabaret in which it is danced, sang and died to the fantastic music by Branko Rožman." Katja Perat, Mladina.

Michael Thalheimer / Michael Thalheimer – A kaukázusi krétakör / The Caucasian Chalk Circle

▪ 1965-ben született Fankfurt am Main-ban. 1985-től színészetet tanult Bernben, majd a német Svájc több színházában játszott. Első rendezését 1997-ben mutatta be a Theater Chemnitz. 2005-től 2008-ig a Deutsches Theater Berlin főrendezője és művészeti tanácsának tagja volt. Rendezései többek között a bécsi Burgtheater, Schauspiel Frankfurt, müncheni Residenztheater, Thalia Theater, a Nanterre-i Théâtre des Amandiers és a berlini Schaubühne színpadán voltak láthatóak. Amikor Oliver Reese a 2017-18-as évad elején átvette a Berliner Ensemble művészeti igazgatását, Michael Thalheimer házi rendező és a társulat művészeti tanácsának tagja lett. Ő rendezte a társulat évadnyitó előadását, Bertolt Brecht darabját, A kaukázusi krétakört. Michael Thalheimer rendezései számos díjat és elismerést kaptak. Ezek között van a 3Sat tévécsatorna Innovációs Díja, a berlini Friedrich Luft Díj, kétszer nyerte el Moszkvában az Arany Maszkot és többször a Nestroy Díjat. Számos előadása szerepelt a Berlini Színházi Találkozón, legutóbb 2013-ban a Médea. Rendezései olyan nemzetközi fesztiválokon is szerepeltek, mint a Saltburger Festspiele, Wiener Festwochen és a Festival Iberoamericano de Teatro Bogotában.

▪ He was born near Frankfurt/Main in 1965. From 1985, he studied Acting in Bern and worked as an actor at various city theatres in the German-language region, before presenting his first work as a director at Theater Chemnitz in 1997. From 2005 to 2008, he was head director and a member of the executive artistic team of Deutsches Theater Berlin. He has directed productions at the Vienna Burgtheater, Schauspiel Frankfurt, Residenztheater Munich, Thalia Theater, Théâtre des Amandiers in Nanterre and the Berlin Schaubühne among others. Since Oliver Reese became artistic director of Berliner Ensemble at the beginning of the 2017/18 season, Michael Thalheimer has been the theatre's in-house director and a member of the executive artistic team. For the season's opening, he staged a production of Bertolt Brecht's "Der kaukasische Kreidekreis (The Caucasian Chalk Circle)". Michael Thalheimer's productions have received numerous distinctions, among them the television channel 3sat's Innovation Award, the Berlin Friedrich-Luft-Preis, the Moscow "Golden Mask" twice and the Nestroy-Award several times. Many of his productions were presented at the Berlin Theatertreffen, most recently "Medea" in 2013, and at international festivals like Salzburger Festspiele, Wiener Festwochen and Festival Iberoamericano de Teatro in Bogotá.

Mokhallad Rasem / Mokhallad Rasem – *A test forradalma / Body Revolution*

▪ (Bagdad, 1981) színésznek és rendezőnek tanult Bagdadban és itt született első előadásai is. Az iraki háború azonban beleszólt az életébe és immár nyolc éve Belgiumban él és dolgozik. Színházi munkái lélegzetállítóak, felépítésükben egyszerre asszociatívak és töredezettek, gondolatvilága pedig tiszta és kifejező. Új hangot képvisel a színházi világban. Legsikeresebb előadásai az Irakese Geesten (Iraki szellemek), amely elnyerte a Theater aan Zee fesztivál 2010-es kreatív díját és ugyanabban az évben bevágolták a Flamand Színházi Fesztivál előadásai közé, valamint a Monde.com (Facebook), amely szerepelt a 2011-es Kunstenfestivaldesarts-on. 2013 januárja óta a Toneelhuis társulatának tagja, ahol kezdetben az európai repertoár foglalkoztatta: a Hamlet, Otelló, Rómeó és Júlia. Rendezései nem követik szorosan az eredeti művet, ehelyett témákat ragad ki belőle, és így építi fel saját világát, melyben a képek, a csönd és az előadók jelenléte ugyanolyan fontos összetevők, mint a szavak és a történet.

▪ (Bagdad, 1981) trained as a director and actor in Bagdad, where he also made his first productions. But the war in Iraq changed the course of his life and for the last eight years he has been living and working in Belgium. His work for the theatre is breathtaking, associative and fragmentary in construction, clear and expressive in its ideas. His is a new voice on the theatre scene. He made a name for himself with Irakese Geesten (Iraqi Ghosts, creative award Theater aan Zee 2010, selected for the Vlaams Theaterfestival 2010) and with Monde.com (Facebook) (KunstenfestivaldesArts 2011). Since January 1st 2013 he has been a permanent theatre-maker with Toneelhuis where he is initially concentrated on the European repertoire: Shakespeare's Hamlet, Othello and Romeo and Juliet. Rather than staging productions that are faithful to the original script, Mokhallad Rasem selects key themes from the plays and uses them to create his own world in which image, silence and the physical presence of the performers are as important as the words and the story.

Oliver Reese / Oliver Reese – *A bádogdob / The tin drum*

▪ 1964-ben született a Paderborn melletti Schloss Neuhas-ban. Münchenben modern német irodalmat, színészetet és összehasonlító irodalmat tanult, később a Münchner Kammerspiele és a Düsseldorfer Spielhaus segédrendezője, majd az utóbbi dramaturgja lett 1989-ben. 1991-től a Theater Ulm, 1994-től 2001-ig pedig a berlini Maxim Gorkij színház vezető dramaturgja. Ezek után a Deutsches Theater Berlin (DT) művészeti igazgatója, Bernd Wilms felkérésére a színház vezető dramaturgja és a művészeti igazgató helyettese lett. A DT-nél eltöltött évek alatt olyan rendezőkkel dolgozott, mint Hans Neuenfels, Robert Wilson, Michael Thalheimer és Jürgen Gosch. 2008-ban a Deutsches Theater lett az év színháza. A 2008/2009-es évadban Oliver Reese a DT megbízott művészeti igazgatója volt és a színház Jürgen Gosch rendezte A sirály előadását meghívták a Berlini Színházi Találkozóra. 2009-től 2017-ig Reese a Schauspiel Frankfurt művészeti igazgatója. Ebben az időben a színház látogatottságát rekordmagasságba vitte egy olyan repertoárral, amely a klasszikustól a kortárs drámáig ívelt. A 2017/18-as évadtól a Berliner Ensemble művészeti igazgatója – ez egyben visszatérése is a német fővárosba, ahol korábban már 15 évet dolgozott.

▪ He was born in 1964 in Schloss Neuhaus near Paderborn. After studying Modern German Literature, Theatre Studies and Comparative Literature in Munich, he worked as an assistant director at Münchner Kammerspiele, Düsseldorfer Schauspielhaus and Bayerisches Staatsschauspiel, where he took the position of dramaturg in 1989. In 1991, he was appointed head dramaturg at Theater Ulm. From 1994 to 2001, Oliver Reese was head dramaturg at Maxim Gorki Theater Berlin. Following this, he was appointed head dramaturg and deputy artistic director of Deutsches Theater Berlin (DT) by artistic director Bernd Wilms. During his time at DT, he worked with directors like Hans Neuenfels, Robert Wilson, Michael Thalheimer and Jürgen Gosch. In 2008, Deutsches Theater was voted to be Theatre of the Year. During the 2008/2009 season, Oliver Reese was DT's interim artistic director and the theatre was invited to present Jürgen Gosch's production of "Die Möwe (The Seagull)" at the Berlin Theatertreffen. From 2009 to 2017, Oliver Reese was artistic director of Schauspiel Frankfurt. During his tenure there, he raised the audience number to record levels with a repertory that ranged from the classics to the most recent contemporary drama. After eight years at Schauspiel Frankfurt, Oliver Reese took up his position as artistic director of Berliner Ensemble from the 2017/18 season. This marked his return to Berlin, where he had previously created theatre for 15 years.

Parvathy Baul / Parvathy Baul – *Szerelmes énekek téren és időn túl / Love Songs Beyond Space and Time*

▪ Nyugat-Bengáliából származó énekes, festőművész és mesélő. Gyermekkorától részesült zenei és táncoktatásban, majd vizuális művészeteket tanult Santiniketanban, a hazánkban is jól ismert indiai költő, Rabindranath Tagore által alapított Kala Bhavan Egyetemen. Itt hallotta először későbbi mesterének, Sanatan das Baulnak a koncertjét, amelynek hatására az évezredes bául hagyomány útjára lépett. 1995 óta ad elő szülőföldjén, Bengáliában és szerte Indiában. Számos nemzetközi fesztiválon is részt vett meghívott vendégművészként: Festival de l'Imaginaire (Párizs), Festival international du Conte et du Monodrame (Beirut, Libanon), Ethnomad (Genf, Svájc). Nevezetes helyszíneken vendégszerepelt világszerte: a kiotói Nó-színházban együtt lépett föl a Kamigata-mai és a Kyogen japán tánchagyományát folytató előadókkal; szerepelt a New York-i World Music Centerben, a Chicagói Egyetemen, valamint Peter Schumann színházában (Bread and Puppet Theatre, Vermont). 2012-ben létrehozta az első indiai női színházi fesztivált, a Tantidharit, amely a Julia Varley (ODIN TEATRET) által kezdeményezett Magdalena-projekttel áll kapcsolatban. A fesztivált Auroville-ben és Pondicherryben rendezték meg, lehetőséget teremtve a nőknek arra, hogy tradicionális és kortárs háttérrel rendelkező művészek találkozhassanak. Színházunkban 2016 őszén Eugenio Barba *The Tree* című rendezésében lépett fel.

▪ Singer, painter and storyteller of Western Bengali origin. She received music and dance tuition from an early age and later studied visual arts in Santiniketan, at the well-known Kala Bhavan University established by renown Indian poet Rabindranath Tagore. It was here that she first attended a concert of her later master, Sanatan das Baul, which led her on a path towards the ancient Baul tradition. She has been performing in her native Bengal and across India since 1995. She attended several festivals as a guest performer, such as: Festival de l'Imaginaire (Paris), Festival International du Conte et du Monodrame (Beirut, Lebanon), Ethnomad (Geneva, Switzerland). She also had performances at prestigious venues around the world: she performed alongside with dancers of the Japanese Kamigata-mai and Kyogen traditions at the Kyoto No theatre, the New York World Music Center, Chicago University and Peter Schumann's Bread and Puppet Theatre in Vermont. In 2012 she established the first theatre festival for women in India, the Tantidhari, closely linked to the Magdalena project initiated by Julia Varley (Odin Teatret). The festival was held in Auroville and Pondicherry, offering women the opportunity to meet artists with both a contemporary and traditional background. At the Budapest National Theatre she performed in The Tree directed by Eugenio Barba in the autumn of 2016.

Rafat Alzakout / Rafat Alzakout – *A szerelmed tűz / Your love is fire*

▪ 1977-ben született, színészi és rendezői tanulmányait 2003-ban végezte el a damaszkuszi Drámai Művészetek Intézetében, utána pedig színészként és rendezőként dolgozott. Első rendezései fiatal francia és szír szerzők darabjainak stúdióelőadásai voltak. Első nagyobb lélegzetű rendezését, Molière *Dandin György, avagy a megcsúfult férj* című vígjátékát a latakiai fesztiválon mutatták be 2007-ben. A 2010-11-es évadban rendezte meg Edward Albee *Mese az állatkertről* című darabját, melyben játszott is. Az előadás nagyon sikeresnek bizonyult. Ezután Bejrútba emigrált, ahol Jameel el Aibad álnéven, 2015-ig a *Top Goon* című szatirikus bábsorozat harminc darabját publikálta az interneten. A rendszert bíráló sorozat nagyon népszerű volt. A videókat bemutatta többek között a londoni Victoria és Albert Múzeum (2013), a párizsi Arab Világ Intézete (2014), a Rotterdam-i Filmfesztivál (2012) és a Moszkvai Biennálé (2013). *Otthon* című dokumentumfilmjének bemutatója a 2015-ös marseille-i fID fesztiválon volt, majd több nemzetközi filmfesztiválon is szerepelt, így Lipcsében és Bécsben is. A film Marseille-ben és Tetoaune-ban is díjat nyert. 2015 novemberében Rafat Alzakout Berlinbe emigrált.

▪ (1977) He completed his studies in acting and directing at Higher Institute for Dramatic Arts (HI-Da) in Damaskus in 2003 and began his career as an actor and director. His first directorial works were studio stagings of pieces by young French and Syrian authors. With Molière's "George Dandin or the Abashed Husband" he presented his first bigger production of a classical piece at the comedic festival in Lattakia in 2007. In 2010/2011 his staging of Edward Albee's "Zoo Story", in which he acted as well, became a celebrated success. After his migration to Beirut he produced the puppet theatre series "Top Goon" under the pseudonym Jameel el Abiad and published 30 episodes on the internet until 2015. The satire, which was critical of the regime, was met with great critical response. The videos were shown in the Victoria & Albert Museum London (2013), Institut Du Monde arabe in Paris (2014), at Filmfestival Rotterdam (2012) and the Biennale in Moscow (2013) a.o.. His documentary film "Home" premiered at festival fID Marseille 2015 and was shown at numerous international film festivals, in Leipzig and Vienna a.o. The film won two awards in Marseille and Tetouane. In November 2015 Rafat Alkazout emigrated to Berlin.

Rimas Tuminas / Rimas Tuminas – Oidipusz király / Oedipus Rex

▪ Litván rendező, a kortárs litván és orosz színházi élet egyik legjelentősebb alkotója. 1978-ban diplomázott a moszkvai Állami Színházművészeti Főiskola rendező szakán. 1979 és 1990 között a Litván Állami Dráma Színház (1998-tól Litván Nemzeti Színház) rendezője, 1994-től 1999-ig főrendezője. 1990-ben megalapítja a Vilniusi Kis Színházat (Valstybinis Vilniaus Mažasis teatras), melynek jelenleg is a művészeti vezetője. Számos előadást rendezett. 1979-től a Litván Állami Konzervatórium (jelenleg Litván Zeneakadémia) színész-rendező karának tanára, 1998-tól docense. 2007-től a moszkvai Vahtangov Színház művészeti vezetője. Irányításával a színház új lendületet kapott, melynek hatására az intézmény az orosz színházi élet egyik kiemelkedő kulturális intézményévé vált. Tuminas 2012-ben megnyitotta a Vahtangov Színház Első Stúdióját, ahol tehetséges fiatal rendezőket tanít. Számos díja és kitüntetése közül a legfontosabbak: Litvánia Nemzeti díja, az Orosz Föderáció Állami díja, Arany Maszk-díj, Sztanyiszlavszkij-díj, „Kristály Turandot"-díj, „Sirály"-díj.

▪ Rimas Tuminas is a Lithuanian director and one of the most prominent and influential figures in contemporary Lithuanian and Russian theatre life. In 1978, he graduated from the Lunacharsky State Institute for Theatre Arts (today the Russian Academy of Theatre Arts) with a degree in directing. In 1979-1990, he was the director of the Lithuanian National Drama Theatre (which in 1998 became the Lithuanian National Theatre), and in 1994-1999 he served as its main director. In 1990, he founded the Little Theatre of Vilnius (Valstybinis Vilniaus Mažasis teatras), of which he serves as the artistic director today. He has directed numerous productions. In 1979, he accepted a position as an instructor in the faculty of acting and directing at the Conservatory of Lithuania (today the Lithuanian Music Academy), where he was made associate professor in 1998. In 2007, he became artistic director of the Vakhtangov Theatre in Moscow. Under his direction, the theatre gathered considerable momentum, and it emerged as one of the most prominent cultural institutions in theatre life in Russia. In 2012, Tuminas founded the First Studio of the Vakhtangov Theatre, where he provides instruction for talented young directors. Tuminas has been the recipient of numerous awards, including the National Prize of Lithuania, the State Prize of the Russian Federation, the Golden Mask Award, the International Stanislavsky Theatre Award, the Crystal Turandot Award, and the Seagull Award.

Roberto Ciulli / Roberto Ciulli – Bohócok 2 ½; Bohócok viharban / Clowns 2 ½; Clowns im Sturm

▪ 1934-ben született Milánóban, filozófiát tanult és Hegelről írta doktori disszertációját. 1960-ban Milánó egyik külvárosában alapította meg az Il Globo sátorszínházat, amelyet 1962-ig vezetett. Színházi rendezőként dolgozott többek között Göttingenben, Kölnben, Berlinben, Münchenben, Hamburgban, Düsseldorfban, Madridban, Isztambulban és Teheránban. 1972 és 1979 között a kölni Schauspiel igazgatója volt. 1980-ban Helmut Schäfer dramaturggal és Gralf-Edzard Habben díszlettervezővel Mülheimben létrehozták a Theater and der Ruhr-t, amely alapítása óta a nemzetközi kultúra mellett kötelezte el magát. Keresi és támogatja a multikulturális találkozásokat, gyakran szerepel külföldön illetve külföldi társulatokat lát vendégül Mülheimben. A kozmopolita Ciulli értelmezésében a színház eleve politikai műfaj – teret ad a párbeszédnek, hozzájárul a világ megváltoztatásához. Politikai és kultúraközi vállalkozásait számos díjjal ismerték el, közöttük van a Lengyel Kulturális Érdemrend (1990), a Szövetségi Érdemkereszt (1990), a Teheráni Színházművészeti Kiemelkedő Kulturális Megértés Különdíja (1999), a stockholmi Hirosima Alapítvány Díja (2002) és Északrajna-Vesztfália Állami Díja (2013).

▪ He was born in Milan in 1934, studied philosophy and wrote his doctoral dissertation about Hegel. In 1960, he founded Il Globo, a tent theater on the outskirts of Milan, and headed the theater until 1962. As a theater director, he has worked in Göttingen, Cologne, Berlin, Munich, Hamburg, Düsseldorf, Madrid, Istanbul and Tehran, among other places. After a stint as director at Schauspiel Köln from 1972-1979, he founded Theater an der Ruhr in Mülheim together with dramatic advisor Helmut Schäfer and set designer Gralf-Edzard Habben in 1980. Ever since its founding, Theater an der Ruhr has been committed to doing international cultural work. It seeks out and promotes multicultural encounters, regularly gives guest performances abroad, and brings international troupes to Mülheim. For the cosmopolitan Ciulli, theater is in and of itself political – a place for dialogue and an instrument to change the world. He has been awarded numerous prizes for his political and intercultural engagement, including the Polish Order of Culture (1990), the Federal Cross of Merit (1990), the Special Prize for Theatre Arts and Outstanding Cultural Understanding in Tehran (1999), the Hiroshima Foundation Prize in Stockholm (2002) and the NRW State Prize (2013).

Sardar Tagirovsky / Sardar Tagirovsky – Figaro házassága, avagy egy őrült nap emléke / The marriage of figaro or the memory of a crazy day

▪ Kazanyban (Oroszország) született 1985-ben. A 90-es évek óta él Magyarországon. Színészetet tanult a Shakespeare Színművészeti Akadémián, a Budapest Bábszínház stúdiójában bábszínészként szerzett képesítést. A Sztanyiszlavszkij-Strasberg módszert tanulmányozta Budapesten és Rómában Paolo Antonio Simioninál. Emellett folyamatosan kísérletezett rendezéssel és színészettel a Tűzraktérben, Zöld Macskában, Sirályban. Jelenleg Budapesten élő fiatal rendező, színész, bábszínész,különböző kísérleti jellegű színházi előadások, projektek, műhelymunkák ötletgazdája,szervezője, rendezője. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem színházrendezői szakán, BocsárdiLászló osztályában végzett. A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színházban rendezett CsehovMeggyeskert című előadása a 2015-ös POSZT-on közönség-zsüri díját kapta meg.2016-ban Erdélyben megkapta a 35 év alatti rendezőknek adható Játéktér díjat.Gyergyószentmiklóson a Figura Stúdiójában MateiVisniec: Nyina c. művének ősbemutatója fűződik a nevéhez, legutóbb Sepsiszentgyörgyön dolgozott, Molière: Úrhatnám polgárát vitte színre.A színház mellett szerepelt különböző filmekben külföldön, legutóbb az Infernoban, melynek rendezője az Oscar-díjas Ron Howard (Egy csodálatos elme, Apolló 13). Emellet olyan angol és amerikai sorozatokban tünt fel, mint a Strikeback vagy a Tyrant.

▪ Sardar Tagirovsky was born in Russia in 1985. He has been residing in Hungary since the mid-1990s. He learned acting at the Szkapespeare Theatre Academy and puppet theatre at the studio of the Budapest puppet theatre. He studied the Stanislavski-Strasberg method in Budapest and in Rome with Antonio Simioni. He has also been experimenting with directing and acting at the Tűzraktér, Zöld Macska and Sirály. He currentlylives in Budapest, where he is active as a director, actor, and puppeteer. He also participates in various experimental theatre performances, projects and workshops as a director, organizer, and creative artist. He pursued formal instruction in theatre direction at the University of the Arts in Târgu Mureș in Romania, where he studied with László Bocsárdi. His production of Chekhov's The Cherry Orchard for the Tamási Áron Theatre in Sfântu Gheorghe won the 2015 audience-jury prize at the National Theatre Meetings in Pécs (POSZT). In 2016 in Transylvania he won the Játéktér award for directors under 35. In Gyergyószentmiklós, Romania he directed the premiere of Matei Visniec's Nina at the studio there and his latest work was Molière's The Bourgeois Gentleman. Besides his theatrical work he also appeared in several films, the latest being the Inferno, directed by Oscar winner Ron Howard (A Beautiful Mind, Apollo 13). He also had roles in British and U.S. television series such as Strikeback and Tyrant.

Szergej Potapov / Sergei Potapov – *Vérfarkas / Werewolf*

▪ 1975-ben született a jakutiai (hivatalos nevén Szaha Köztársaság-beli) Szuntar faluban, az akkori Szovjetunióban. Nagyapja sámán volt, apja könyvelő, anyja pedig a jakut nyelv és irodalom tanára. Diplomáját 1996-ban szerezte meg a jakutföldi Kulturális és Művészeti Főiskolán, színház szakon, mint színész. 2003-ban kapta meg az Orosz Színiakadémia rendezői diplomáját. Szergej Potapov az Arany Maszk Díj kitüntetettje, ami a nemzeti színjátszás egyik magas elismerése. Szerepelt a kísérleti színházak XV. kairói fesztiválján Egyiptomban. Az Orosz Újhullám (New Russian Wave) című nemzetközi projekt keretében részt vett a Világálom (World Dream) előadás létrehozásában, a XXIX. Moszkvai Nemzetközi Filmfesztiválra jelölték elsőfilmes kategóriában, csakúgy, mint az ázsiai és csendes-óceáni Országok 4. nemzetközi filmfesztiválján Vlagyivosztokban, az anapai Kinoshock Nemzetközi Filmfesztiválon, a svédországi gothenburgi nemzetközi filmfesztiválon, a kanadai Torontóban rendezett ImagineNATIVE-n is. Filmje, a Hópelyhek (Snowdrops) megkapta a legjobb rendezés és a legjobb férfisínész kategóriák fődíját a 2013-as Csebokszári Nemzetközi Filmfesztiválon. ▪ He was born in 1975 in the village of Suntar in the Sakha Republic (or Yakutia, as it is known to the indigenous Yakuts) in what at the time was the Soviet Union. His grandfather was a shaman, father – economist-accountant, mother – teacher of Yakut language and literature. In 1996, he graduated from the theatre program at the Culture and Arts College of the Sakha (Yakutia) Republic as a dramatic theatre actor. In 2003, he graduated from the directing department of the Russian Theatre Academy. He is a recipient of the Golden Mask National Theatrical Award and has participated in the XV International theatre festival of experimental theatres (Cairo, Egypt), the New Russian Wave international project with a play entitled *Mechta mira* ("World Dream"), the XXIX Moscow International Film Festival in the category of perspective, the IV International Film Festival of the Asia-Pacific countries (Vladivostok), the Kinoshok International Film Festival (Anapa), the International Film Festival in Gothenburg (Sweden) and imagineNATIVE in Toronto, Canada. In 2013, his film *Snowdrops* won the prizes for Best Directing and Best Actor at the Cheboksary International Film Festival.

Valerij Fokin / Valery Fokin – Švejk. A visszatérés / Švejk. The return

▪ Rendező, színházigazgató. Oroszország Nemzeti Művésze és még számos magas állami kitüntetés birtokosa, a többi között Lengyelország Érdemes Művésze. Tanított Moszkvában és Krakkóban. 1991-ben alapította meg a moszkvai Meyerhold Központot, a város egyik legjelentősebb kortárs művészeti intézményét, melyet húsz éven át vezetett. Jelenleg az 1756-ban alapított szentpétervári Alekszandrinszkij Színház igazgatója, amelynek rangos nemzetközi fesztiválja az orosz színházi élet egyik fontos eseménye. 2006 óta az Orosz Föderáció elnöke mellett működő kulturális és művészeti tanács tagja. Két alkalommal is megkapta a legrangosabb orosz nemzeti színházi fesztivál, az Arany Maszk díját. 2016-ban „Tíz Valerij Fokin előadás" elnevezésű, 2016-ban Szent Pétervároon megrendezett fesztivál bemutatta alkotói módszerének és művészi tapasztalatainak kibontakozását 2002-től, az első rendezésétől az Alekszandrinszkij Színházban. 1988-tól a V.S. Mejerhold örökséget gondozó egyesület elnöke. 2000-ben orosz állami díjat kapott Mejerhold alkotói örökségének megőrzéséért, tanulmányozásáért és megújításáért, valamint a róla elnevezett központ létrehozásáért. ▪ Director and managing director.He has been distinguished as the People's Artist of Russia and has been the recipient of several other state awards, both in Russia and in Poland, where he was recognized as an Honoured Art Worker of Poland. Having taught in Moscow and Krakow, he established the Meyerhold Centre in Moscow in 1991, which subsequently became one of the major contemporary art institutions of the capital, and which functioned under his leadership for approximately twenty years. At present, he is the managing director of the Alexandrinsky Theatre in Saint Petersburg. Founded in 1756, the Alexandrinsky Theatre hosts a significant international festival, which is a major annual event in the life of the theatre in Russia. In 2006, Fokin was appointed member of the Presidium of the Presidential Council for Culture and the Arts of the Russian Federation, and he was given the Golden Mask Award, the highest theatre award in Russia, twice. The festival "Ten performances of Valery Fokin" passed in February 2016 in St. Petersburg which showed the development of the creative method of the director and artistic experience, the scene he headed since 2002 – the time the first performance of Valery Fokin was created in Alexandrinsky Theatre. Since 1988, he is the chairman of the creative heritage of VS. Meyerhold Commission. In 2000 Valery Fokin was awarded the State Prize of Russia in the area of outreach - for the preservation, studying and development of the creative heritage of VS. Meyerhold and the creation of a cultural center named after VS. Meyerhold.

Ifj. Vidnyánszky Attila, Vecsei Miklós / Attila Vidnyánszky Jr., Miklós Vecsei – *III. Richárd; Woyzeck / Richard III.; Woyzeck*

▪ Az 1993-as születésű ifj. Vidnyánszky Attila és az 1992-es születésű Vecsei Miklós 2015-ben diplomázott a Színház- és Filmművészeti Egyetem színész szakán Marton László, Hegedűs D. Géza és Forgács Péter osztályában. Ifj. Vidnyánszky Attila színészként fontos szerepeket kapott a többi között a Vígszínházban és a Nemzeti Színházban. Vecsei Miklós pedig a debreceni Csokonai Színházban vállalt szerepei mellett jelenleg a Vígszínház társulatának tagja. Ők ketten még egyetemi éveikben készítették első közös előadásaukat, azóta pedig a többi között a Radnóti Színházban, Budaörsön, illetve Debrecenben állítottak színpadra egy-egy klasszikus darab mai átiratát. Fontosabb előadásaik: Szigligeti Ede: *Liliomfi*, Bulgakov: *Iván a rettenet*, Shakespeare: *Athéni Timon*. Közös színházi formációjuk a Sztalker Csoport nevet viseli. ▪ Attila Vidnyánszky Jr., who was born in 1993, and Miklós Vecsei, who was born in 1992, completed their studies in directing at the Academy of Drama and Film in Budapest in 2015, where they studied under László Marton, Géza D. Hegedüs, and Péter Forgács. Vidnyánszky has been given prominent roles, for instance in productions that were performed in the Comedy Theatre of Budapest and the Hungarian National Theatre. Vecsei played several roles in productions that were performed in the Csokonai Theatre in Debrecen, and at the moment he is a member of the theatre company of the Comedy Theatre of Budapest. Vidnyánszky and Vecsei worked together on performances as university students, and after having completed their studies, they brought contemporary interpretations of classic works of the theatre to the stage in the Radnóti Theatre, in Budaörs, and in Debrecen. Their most important performances include roles in Ede Szigligeti's *Young Lilly*, Bulgakov's *Ivan the Terrible*, and Shakespeare's *Timon of Athens*. They have given their theatre formation the name Stalker Group.

Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky – *Bánk Bán / Ban Bánk*

▪ 1964-ben született az ukrajnai Beregszászon. Diplomáját a kijevi Film-és Színművészeti Főiskolán szerezte. A beregszászi Magyar Nemzeti Színház alapító művészeti vezetője volt. Saját színházán kívül dolgozott még a kijevi Nemzeti Akadémiai Színházban (Leszja Ukrajinka Színház), Szlovákiában és a volt Jugoszlávia színházaiban, valamint 1999 óta Magyarországon is tevékenykedik. 2004-ben megválasztották a Magyar Állami Operaház főigazgatójának. Két évvel később a debreceni Csokonai Nemzeti Színház rendezője lett. Számos szakmai díjat nyert, köztük a Mejerhold-díjat a *Három nővér* rendezéséért. Dolgozott a kijevi Nemzeti Akadémiai Színházban, Szlovákiában, Szerbiában, Horvátországban és Oroszországban. Előadásai olyan fesztiválokon szerepeltek mint Toruń, a moszkvai Színházi Olimpia, Festival Passages, Alekszandrinszkij Fesztivál, Nauruz, GogolFest, Festival de l'Imaginaire. 2013-tól a Nemzeti Színház főigazgatója. ▪ He was born in Beregovo (Ukraine) in 1964. He obtained his diploma in the College of Film and Theatre Arts in Kiev (Ukraine). He was the founding artistic director of the Hungarian National Theatre in Beregovo. Besides his home theatre he worked in the Kiev National Academic Theatre of Russian Drama (Lesya Ukrainka Theatre), in Slovakia and in theatres of the former Yugoslavia as well. Since 1999 he has also been active in Hungary. In 2004 he was appointed main director of the Hungarian State Opera. Two years later, he became director of Csokonai National Theatre in Debrecen. He has been awarded by numerous professional prizes, including the „Meyerhold Award" which he received for the performance of *„Three Sisters"*. He has worked in the Theatre of the National Academy in Kiev and in theatres in Slovakia, Serbia, Croatia, and Italy. His productions have been performed at prominent international festivals, such as the festivals in Toruń, the Moscow Theatre Olympics, Festival Passages, the International Alexandrinsky Theatre Festival, Nowruz, GogolFest, and the Festival de l'Imaginaire. He has been the director of the Hungarian National Theatre since 2013.

Viktor Rizsakov / Viktor Ryzhakov – Csehov után szabadon. Három nővér / Around Chekhov. Three sisters

▪ Rendező és színházpedagógus, a kortárs orosz színházi szcéna egyik meghatározó alakja. Habarovszkban született1960-ban. Elvégezte a Távolkeleti Művészeti Főiskolát, a Scsukin Színházi Főiskolát, valamint az Oroszországi Színházművészeti Akadémia (GITIS) doktori iskoláját. 1995 és 2001 között a Kamcsatkai Dráma- és Komédiaszínház művészeti vezetője lett. 2001 óta a Moszkvai Művész Színház (MHAT) akadémiájának rendező-tanára, 2012-től osztályvezető tanár, emellett a MHAT elismert rendezője is. Ivan Viripajev drámaíró-rendezővel együtt hirdették meg az „Oxigén" (Kiszlorod) színházi mozgalmat, mely jelentős hatást váltott ki a kortárs orosz színházi életben. A 2002-ben elindított szentpétervári „Öt este" Vologyin Színházi Fesztivál alapító-igazgatója, 2012 óta pedig a moszkvai Mejerhold Központ művészeti vezetője. Színházi kurzusokat tart Németországban, Lengyelországban, az USA-ban, és Magyarországon. Több jelentős európai fesztivál díjazottja (Torun-i Kontakt Fesztivál nagydíja, Arany Maszk-díj, „Új Dráma" fesztivál nagydíj, a POSZT-on a Fodrásznő című rendezése a legjobb előadás díját nyerte el). Színházpedagógiai munkásságáért 2011-ben Sztanyiszlavszkij-díjat kapott, 2014-ben Oroszország Érdemes művésze lett. Sokan „az új dráma rendezőklasszikusának" nevezik őt.

▪ Director and theatre pedagogue, is a decisive personality of the contemporary Russian theatre scene. He was born in the city of Khabarovsk in 1960. He studied at the Far Eastern College for the Arts, the Boris Shchukin Theatre Institute, and the Russian Academy of Theatre Arts, where he completed his doctorate. In 1995-2001, he served as the artistic director of the Kamchatka Drama and Comedy Theatre. In 2001, he began to work as a director and instructor at the academy of the Moscow Art Theatre (MKhAT), and in 2012 he was made head of department and recognized director of MKhAT. Together with playwright and director Ivan Vyrypaev, Rizakov launched the Oxygen ("Kislorod") theatre movement, which exerted a strong influence on contemporary Russian theatre. He is the founder and director of the Five Evenings Theatre Festival in Memory of Alexander Volodin, which was launched in 2002 in Saint Petersburg. Since 2012, he has served as the artistic director of the Meyerhold Centre in Moscow. He has held courses on the art of the theatre in Germany, Poland, the United States, and Hungary. He has also won numerous awards at prominent European theatre festivals (the Grand Prize at the Kontakt International Theatre Festival in Toruń, the Golden Mask Award, the New Drama Festival Grand Prize, and the prize for best performance for his production of The Hairdresser at the National Theatre Meeting in Pécs, or POSZT). In 2011, he was awarded a Stanislavsky Award for his work as a theatre pedagogue, and in 2014 he was named one of Russia's Artists of Merit. Many people call him "the classical director of new drama".

Vlad Troickij / Vladyslav Troitskyi – *"EzMi" (CeSo) / What's That (TseSho)*

▪ Vlad Troickij 1964-ben született az oroszországi Ulan-Udéban. A Kijevi Műszaki Egyetem Rádiótechnikai karán szerzett mérnöki diplomát 1987-ben, majd ugyanitt végezte el a posztgraduális képzést is. 2002-ben szerezte meg színész-rendezői diplomáját a moszkvai Orosz Művészeti Akadémián. Vlad Troickij alapítója, igazgatója és művészeti vezetője a DAKH Kortárs Művészeti Műhelynek, ahol több mint 35 előadást rendezett. 2004-ben megalapította a "DakhaBrakha" kortárs etno-zenei formációt, később a Dakh Daughters Band elnevezésű, freak-kabaré jellegű együttest. 2007-ben elindította audio-vizuális, színházi, irodalmi és filozófiai vonatkozású összművészeti projektjét, a GOGOLFEST Kortárs Művészeti Fesztivált, amely Ukrajna legnagyobb ilyen jellegű rendezvénye. Számos prózai és operaelőadást rendezett különböző európai országok színházaiban, többek között Svájcban, Németországban, Franciaországban, Lengyelországban, Lettországban, illetve Magyarországon.

▪ Vlad Troitsky was born in Ulan-Ude, Russia, 1964. He graduated at the Radio Technician faculty of Kiev Polytechnic Institute in 1987, and finished post-graduate course at Kiev Polytechnic Institute in 1990. In 2002 he received his diploma in acting and directing at the Russian Theatre Art Academy in Moscow. Troitskyi is the founder, director and art director of DAKH Centre of Contemporary Arts, where he directed more than 35 performances. In 2004 he founded the "DakhaBrakha" ethno-chaos band and later the Dakh Daughters Band freak cabaret formation. In 2007 he launched an audio-visual-theatre-literature-philosophic art project: Festival of Contemporary Art "GogolFest", the largest such event in the Ukraine. He directed several plays and operas in various European countries, including Switzerland, Germany, France, Poland, Latvia and Hungary.

Zakariás Zalán / Zalán Zakariás – MIGRÁNSOOOOK - avagy túlsúlyban a bárkánk / Migraaaants, - or There's Too Many People on this Damn Boat

▪ 1982-ben született Baróton, Romániában. Színházi tanulmányait, színészhallgatóként, 2001–ben kezdte a Shakespeare Színművészeti Akadémián, Budapesten, amelyet megszakítva a rendezői pályára lépett, és 2002–től 2006-ig a bukaresti I. L. Caragiale Színház- és Filmművészeti Egyetem rendező szakának hallgatója lett. Pályáját 2004-ben a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Színművészeti Karvégzős színihallgatóinak vizsgaelőadásának (M.Gorkij: A nap fiai) megrendezésével indította. Ezt követték olyan munkák, mint Ödön von Horváth: Mesél a bécsi erdő, P. Beaumarchais: Figaro házassága avagy Bolond 1 őrült nap!!! - 2008/2009, valamint a most is műsoron levő Borgesson - Adam Long - Daniel Singer - S.O.R.-Shakespeare Összes Rövidítve előadás - 2014/2015, vagy a 2013-ban Verdi: Giovanna d`Arco c. opera, a Magyar Állami Operaházban és a Kolozsvári Magyar Operában. 2009–2017 között a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház művészeti vezetője, majd rendezője, de számos társulattal dolgozott Debrecentől Nagyváradig, Bukaresttől Budapestig. Jelenleg a székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színház művészeti igazgatójaként tevékenykedik. ▪ He was born in 1982, in Barót, Romania. His theatre-based studies started out at the Shakespeare Performing Arts Academy, Budapest, in 2001, which he ceased attending in favour of following auteurial studies in Bucharest at the I. L. Caragiale Academy of Theatrical Arts and Cinematography. In 2004 he set off his career by directing M. Gorky's Children of the Sun for the students of Babeş-Bolyai University, Theatre Studies Faculty, Kolozsvár, as their final exam performance. These were followed by works such as Ödön von Horváth: Tales from the Vienna Woods, P. Beaumarchais: The Mad Day, or The Marriage of Figaro!!! - 2008/2009, Borgesson - Adam Long - Daniel Singer - The Complete Works of William Shakespeare (Abridged) performance - 2014/2015, which is still running, or Verdi's Giovanna d`Arco opera, directed in 2013 at the Hungarian State Opera House and the Hungarian Opera, Kolozsvár. Between 2009-2017, he undertook artistic directorial duties at the Tamási Áron Theatre, Sepsiszentgyörgy, later director, while working with several companies and theatres from Bucharest to Budapest, both in Hungarian and Romanian speaking regions. Currently he is working as the artistic director of the Tomcsa Sándor Theatre, Székelyudvarhely.

FESZTIVÁLSTÁB / FESTIVAL – STAFF

- Vidnyánszky Attila – a Nemzeti Színház vezérigazgatója, a MITEM művészeti vezetője / Attila Vidnyánszky – director of the National Theatre, artistic director of MITEM ▪ igazgatosag@nemzetiszinhaz.hu
- Nagy Judit – gazdasági igazgató / Judit Nagy – director of finance
- A. Szabó Magda – stratégiai igazgató / Magda A. Szabó – director of strategy
- Kulcsár Edit – főszervező / Edit Kulcsár – the main organizer of the festival ▪ edit.kulcsar@nemzetiszinhaz.hu
- Rideg Zsófia, Kozma András – fesztiválszervező / Zsófia Rideg, András Kozma – festival organizer ▪ zsofia.rideg@nemzetiszinhaz.hu; andras.kozma@nemzetiszinhaz.hu
- Murányi Ami, Ligeti Kovács Judit – nemzetközi asszisztens / Ami Murányi, Judit Ligeti Kovács – international assistant ▪ ami.muranyi@nemzetiszinhaz.hu
- Szabó Ágnes – művészeti főtitkár / Ágnes Szabó – artistic secratary ▪ agnes.szabo@nemzetiszinhaz.hu
- Dr. Király Nina – nemzetközi kapcsolatok, tanácsadó / Dr. Nina Király – curator ▪ nina.kiraly@nemzetiszinhaz.hu
- Kovács Bálint – műszaki igazgató / Bálint Kovács – technical director
- Beregszászi Attila – színpadmester / Attila Beregszászi – stagemaster
- Szabó László – kommunikációs vezető / László Szabó – head of communications
- Sallai Zsófia – marketing / Zsófia Sallai – marketing ▪ zsofia.sallai@nemzetiszinhaz.hu
- Bánfalvi Laura – sajtó, PR-felelős / Laura Bánfalvi – press, PR ▪ laura.banfalvi@nemzetiszinhaz.hu
- Eöri Szabó Zsolt – MITEM honlap, fotó / Zsolt Eöri Szabó – website, photographer
- Verebes Ernő, Kornya István – nemzetközi kapcsolattartók / Ernő Verebes, István Kornya – international relations
- Pálfi Ágnes, Szász Zsolt – Szcenárium folyóirat szerkesztői / Redactors of the review Szcenarium
- Kováts Karolina – protokoll asszisztens / Karolina Kováts – protocol assistent ▪ karolina.kovats@nemzetiszinhaz.hu
- Albert Dénes – angol fordítás / Dénes Albert – english translation

- Lapzárta: 2018. március 19. / Deadline: 19 March 2018.
- A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk! / We reserve the right to change the program!

KAPCSOLAT / CONTACT
- Gáldi Móni – MITEM jegyértékesítés / Móni Gáldi – ticket sales ▪ jegy@nemzetiszinhaz.hu ▪ +36 1 354 1777

JEGYINFORMÁCIÓ / TICKET INFORMATION
- +36 1 476 6868
- Jegyiroda / Ticket Office: 1065 Budapest, Andrássy út 28.

WEBSITE / WEBOLDAL
- nemzetiszinhaz.hu/mitem ▪ mitem.hu ▪ facebook.com/mitembudapest

CÍM / ADRESS
- Nemzeti Színház Nonprofit Zrt. ▪ 1095 Budapest, Bajor Gizi park 1.
- Központi telefonszám / phone number: +36 1 476 6800

SZCENÁRIUM – MITEM ENGLISH, APRIL, 2018

This year, the April English language issue of the professional journal of the National Theatre, Szcenárium will yet again be dedicated to the guests of MITEM (Madách International Theatre Meeting). In this issue we will continue to show the hallmarks, openness and intellectual commitment, which have characterized our theatre meeting since the beginning.

▪ THE ROAD FORWARD
We publish excerpts from the 2018 directorial application of Attila Vidnyánszky, outlining the plans for the National Theatre's next five years.

▪ MITEM RETROSPECTIVE 2014 – 2017
We also publish the annual evaluative summaries of the companies and productions hosted during the first four theatre meetings.

▪ HUNGARIAN CHEKHOV
A study by Ildikó Regéczi summarizes the Hungarian reception and stage presence of the great Russian playwright, with particular emphasis on *The Cherry Orchard* and *Ivanov*, featuring at this year's MITEM.

▪ NATIONAL THEATRES – DIFFERENTLY
We have chosen Stephen Wilmer's study: *National Theatres and the Construction of Identity in Smaller European Countries* as the keynote event of the professional programme scheduled for April 21.

▪ OUR GUESTS WROTE
- *"My Home Is Where I Am"* – Iraqi and Syrian theatre makers and their working conditions in European exile, an article by Rolf C. Hemke (Cologne/Weimar)
- An English language article, *Dreaming of Chaos* by Mohamed Moumem about the theatre of Fadhel Jaibi (Tunisian National Theatre).
- In the English language article *Song of the Great Soul*, Parvathy Baul gives us an overview of the life concept and art of the Baul.
- *The Nose Grows on Those Who Invent Another Language*. A conversation between Antonio Latella and Andrea Bajani about *Pinocchio*, featuring at this year's MITEM.

The full MITEM English issue will be available at *https://nemzetiszinhaz.hu/magazin/cimke/mitem*

EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA
NKA Nemzeti Kulturális Alap
ORIGO
M5
NEMZETI MAGAZIN
szcenárium művészeti folyóirat
MITEM
ádámok és évák
magyar fesztivál szövetség
15 ÉVES AZ ÚJ ÉPÜLET
180 ÉVES A NEMZETI SZÍNHÁZ
nemzetiszinhaz.hu
/ nemzetiszinhaz